

**Parlament České republiky  
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2013  
VII. volební období**

---

**Těsnopisecká zpráva o schůzi  
Poslanecké sněmovny Parlamentu**

**Schválený pořad 1. schůze Poslanecké sněmovny**

1. Slib předsedajícího ustavující schůze Poslanecké sněmovny
2. Slib poslanců
3. Informace o ustavení volební komise Poslanecké sněmovny a o volbě jejích funkcionářů
4. Návrh na zřízení mandátového a imunitního výboru a stanovení počtu členů
5. Vyhlášení lhůt na podávání návrhů na členy mandátového a imunitního výboru a na kandidáty na předsedu, místopředsedy a ověřovatele Poslanecké sněmovny
6. Návrh na ustavení mandátového a imunitního výboru
7. Návrh na potvrzení předsedy mandátového a imunitního výboru
8. Informace mandátového a imunitního výboru o ověření platnosti volby poslanců
9. Návrh na volbu předsedy Poslanecké sněmovny
10. Návrh na stanovení počtu místopředsedů Poslanecké sněmovny
11. Návrh na volbu místopředsedů Poslanecké sněmovny
12. Návrh na stanovení počtu ověřovatelů Poslanecké sněmovny
13. Návrh na nominaci ověřovatelů Poslanecké sněmovny
14. Návrh na zřízení výborů Poslanecké sněmovny

15. Návrh na stanovení počtu členů výborů Poslanecké sněmovny
16. Vyhlášení lhůty na podávání návrhů na členy výborů Poslanecké sněmovny
17. Zákonné opatření Senátu, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1/
18. Zákonné opatření Senátu o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 2/
19. Zákonné opatření Senátu o dani z nabytí nemovitých věcí /sněmovní tisk 3/
20. Zákonné opatření Senátu, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 55/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 4/
21. Návrh termínu 2. schůze Poslanecké sněmovny

**Parlament České republiky  
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2013  
VII. volební období**

**TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA  
o 1. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu  
konané ve dnech 25. a 27. listopadu 2013**

*Obsah:*

*Strana:*

*25. listopadu 2013*

Schůzi zahájila předsedající Miroslava Němcová.

1. Slib předsedajícího ustavující schůze Poslanecké sněmovny
2. Slib poslanců  
Řeč poslance Lubomíra Zaorálka ..... 11
3. Informace o ustavení volební komise Poslanecké sněmovny a o volbě jejích funkcionářů  
Řeč poslance Martina Kolovratníka ..... 16  
Usnesení schváleno (č. 1).
4. Návrh na zřízení mandátového a imunitního výboru a stanovení počtu členů  
Usnesení schváleno (č. 2).
5. Vyhlášení lhůt na podávání návrhů na členy mandátového a imunitního výboru a na kandidáty na předsedu, místopředsedy a ověřovatele Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Martina Kolovratníka ..... 20

*27. listopadu 2013*

Další část schůze řídila předsedající Miroslava Němcová.

6. Návrh na ustavení mandátového a imunitního výboru
- Řeč poslance Martina Kolovratníka ..... 21
- Usnesení schváleno (č. 3).
7. Návrh na potvrzení předsedy mandátového a imunitního výboru
- Usnesení schváleno (č. 4).
8. Informace mandátového a imunitního výboru o ověření platnosti volby poslanců
- Řeč poslance Jiřího Dolejše ..... 24
- Usnesení schváleno (č. 5).
9. Návrh na volbu předsedy Poslanecké sněmovny
- Řeč poslance Martina Kolovratníka ..... 26
- Řeč poslance Zbyřka Stanjury ..... 27
- Řeč poslance Martina Kolovratníka ..... 28
- Usnesení schváleno (č. 6).
- Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.
- Řeč poslankyně Miroslavy Němcové ..... 30
- Řeč poslance Marka Bendy ..... 32

10. Návrh na stanovení počtu místopředsedů Poslanecké sněmovny
- Usnesení schváleno (č. 7).
11. Návrh na volbu místopředsedů Poslanecké sněmovny
- Řeč poslance Martina Kolovratníka ..... 33
- Řeč poslance Radima Fialy ..... 35
- Řeč poslance Igora Nykla ..... 36
- Řeč poslance Martina Kolovratníka ..... 36
- Usnesení schváleno (č. 8).
12. Návrh na stanovení počtu ověřovatelů Poslanecké sněmovny
- Usnesení schváleno (č. 9).
13. Návrh na nominaci ověřovatelů Poslanecké sněmovny
- Řeč poslance Martina Kolovratníka ..... 40
- Usnesení schváleno (č. 10).
14. Návrh na zřízení výborů Poslanecké sněmovny
- Řeč poslance Jaroslava Faltýnka ..... 41
- Řeč poslance Jiřího Koubka ..... 42
- Řeč poslance Romana Sklenáka ..... 42
- Řeč poslance Pavla Kováčka ..... 43
- Řeč poslance Daniela Korteho ..... 43
- Usnesení schváleno (č. 11).
- Usnesení schváleno (č. 12).
15. Návrh na stanovení počtu členů výborů Poslanecké sněmovny

Usnesení schváleno (č. 13).	
16. Vyhlášení lhůty na podávání návrhů na členy výborů Poslanecké sněmovny	
Řeč poslance Martina Kolovratníka .....	46
18. Zákonné opatření Senátu o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 2/	
Řeč předsedy vlády ČR Jiřího Rusnoka .....	47
Řeč senátora Milana Štěcha .....	49
Řeč poslance Zbyřka Stanjury .....	50
Řeč poslance Jeronýma Tejce .....	53
Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
Řeč poslankyně Heleny Válkové .....	54
Řeč poslance Stanislava Polčáka .....	57
Řeč poslance Jiřího Dolejše .....	58
Řeč poslance Jana Mládky .....	60
Řeč poslance Miroslava Kalouska .....	62
Řeč poslance Jiřího Pospíšila .....	65
Řeč poslance Romana Sklenáka .....	70
Řeč místopředsedy PSP Pavla Bělobrádka .....	70
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové .....	71
Řeč poslance Jana Chvojky .....	72
Řeč poslance Jiřího Pospíšila .....	74
Řeč poslance Martina Komárka .....	74
Řeč poslankyně Heleny Válkové .....	75
Řeč poslance Jiřího Dolejše .....	76
Řeč poslance Zbyřka Stanjury .....	76
Řeč poslance Martina Komárka .....	77
Řeč poslance Jiřího Štětiny .....	77
Řeč poslance Ludvíka Hovorky .....	79
Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.	
Řeč senátora Milana Štěcha .....	81

Řeč předsedy vlády ČR Jiřího Rusnoka .....	82
Řeč poslankyně Heleny Válkové .....	85
Řeč poslance Jeronýma Tejce .....	86
Řeč poslance Jiřího Dolejše .....	86
Řeč předsedy vlády ČR Jiřího Rusnoka .....	87

Usnesení schválena (č. 14 a č. 15).

Řeč poslance Pavla Kováčika .....	88
-----------------------------------	----

19. Zákonné opatření Senátu o dani z nabytí nemovitých věcí /sněmovní tisk 3/

Řeč předsedy vlády ČR Jiřího Rusnoka .....	88
Řeč senátora Milana Štěcha .....	90
Řeč poslance Adolfa Beznosky .....	91
Řeč poslance Romana Kubíčka .....	92
Řeč poslance Miroslava Kalouska .....	92
Řeč senátora Milana Štěcha .....	95
Řeč předsedy vlády ČR Jiřího Rusnoka .....	95

Usnesení schváleno (č. 16).

17. Zákonné opatření Senátu, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1/

Řeč předsedy vlády ČR Jiřího Rusnoka .....	96
Řeč senátora Milana Štěcha .....	99
Řeč poslankyně Soni Markové .....	100

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Bohuslava Svobody .....	101
Řeč poslance Leoše Hegera .....	102
Řeč poslance Miroslava Opálky .....	106
Řeč poslankyně Soni Markové .....	107
Řeč poslance Zbyřka Stanjury .....	107
Řeč poslance Pavla Kováčika .....	108
Řeč poslance Miroslava Kalouska .....	108

Řeč poslance Miroslava Opálky .....	109
Řeč poslance Jaroslava Krákory .....	109
Řeč poslance Pavla Plzáka .....	109
Řeč poslance Rostislava Vyzuly .....	110
Řeč poslance Ludvíka Hovorky .....	112
Řeč poslance Petra Bendla .....	113
Řeč poslance Petra Kořenka .....	114
Řeč poslance Igora Nykla .....	115
Řeč poslance Josefa Nekla .....	115
Řeč poslance Radima Fialy .....	116
Řeč poslance Jiřího Běhounka .....	117
Řeč poslance Jaroslava Zavadila .....	118
Řeč ministra zdravotnictví ČR Martina Holcáta .....	119
Řeč poslance Miroslava Kalouska .....	120
Řeč senátora Milana Štěcha .....	121

Usnesení schváleno (č. 17).

20. Zákonné opatření Senátu, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 55/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 4/

Řeč předsedy vlády ČR Jiřího Rusnoka .....	122
--	-----

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč senátora Milana Štěcha .....	125
Řeč poslankyně Jany Fischerové .....	125
Řeč poslankyně Věry Jurové .....	127
Řeč poslance Ivana Adamce .....	129
Řeč poslance Stanislava Polčáka .....	130
Řeč předsedy vlády ČR Jiřího Rusnoka .....	131

Usnesení schváleno (č. 18).

21. Návrh termínu 2. schůze Poslanecké sněmovny

Usnesení schváleno (č. 19).

Řeč poslance Martina Kolovratníka .....	133
---	-----

Závěrečná řeč předsedy PSP Jana Hamáčka.

**Začátek schůze Poslanecké sněmovny**  
**25. listopadu 2013 ve 14.05 hodin**  
**Přítomno: 199 poslanců**

(Na úvod zazněla státní hymna České republiky.)

**Miroslava Němcová:** Vážení paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, milí hosté. Prezident České republiky svolal zasedání Poslanecké sněmovny v jejím sedmém volebním období dnem 25. listopadu roku 2013.

Ustavující schůzi Poslanecké sněmovny jsem svolala v souladu s § 22 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Tuto ustavující schůzi zahajuji a všechny vás na ní srdečně vítám.

Pořad ustavující schůze je dán příslušnými ustanoveními našeho jednacího řádu a byl vám rozeslán dne 18. listopadu roku 2013.

Nejprve je mým úkolem seznámit vás s omluvami z dnešního jednacího dne. Z řad poslanců se neomlouvá nikdo. Dovolte mi tedy, abych vás seznámila s omluvami, které předložili členové vlády. Omlouvají se pan předseda vlády Jiří Rusnok pro zahraniční cestu, pan ministr Jiří Čienciala ze zdravotních důvodů, pan ministr Jan Fischer neuvádí důvod a pan ministr Dalibor Štys se omlouvá pro zahraniční cestu.

Zároveň oznamuji, že náhradní karta – první náhradní karta v tomto volebním období – byla vydána panu poslanci Jiřímu Pospíšilovi a má kartu číslo 1.

Vážené dámy a pánové, přistoupíme k bodu číslo 1 této ustavující schůze.

**1.**

**Slib předsedajícího ustavující schůze Poslanecké sněmovny**

Prosím vás všechny, abyste povstali. (Děje se.)

"Slibuji věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí."

Děkuji vám.

Můžeme se věnovat dalšímu bodu, kterým je slib vás, jednotlivých poslankyň a poslanců.

**2.**  
**Slib poslanců**

Dovolte mi, abych vás seznámila s tím, jak tento bod bude probíhat. Vlastní akt slibu bude tedy probíhat takto:

Požádám nejprve pana poslance Lubomíra Zaorálka, který byl jako druhý nejstarší místopředseda Poslanecké sněmovny z minulého, tedy šestého volebního období zvolen, a ten přednese Ústavou předepsaný slib. Jako první jej složí do mých rukou. Poté bude číst pan poslanec Lubomír Zaorálek vaše jména v abecedním pořadí, vy k němu budete přistupovat a slib vykonáte pronesením slova "slibuji" a podáním ruky. Svůj slib stvrdíte podpisem. Podpisové archy jsou umístěny zde před vámi u stolku zpravodajů.

Upozorňuji vás, dámy a pánové, že podle § 6 písm. a) našeho jednacího řádu odepřením slibu poslance nebo složením slibu s výhradou mandát poslance zaniká.

Prosím tedy nejprve pana poslance Lubomíra Zaorálka, aby předstoupil k řečnickému pultu a ujal se slova. Vás všechny prosím, abyste povstali. (Děje se.)

**Poslanec Lubomír Zaorálek:** Dobrý den, vážení kolegové.

"Slibuji věrnost České republice, slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí." (Podáním ruky a podpisem svůj slib stvrzuje.)

Nyní prosím pana poslance Petra Adama. – Můžete se posadit. (Slibuji.)

Pan poslanec Vojtěch Adam. (Slibuji.)

Pan poslanec Ivan Adamec. (Slibuji.)

Pan poslanec František Adámek. (Slibuji.)

Paní poslankyně Markéta Adamová. (Slibuji.)

Pan poslanec Augustin Karel Andrlé Saylor. (Slibuji.)

Pan poslanec Pavel Antonín. (Slibuji.)

Paní poslankyně Hana Jírovcová Aulická. (Slibuji.)

Pan poslanec Andrej Babiš. (Slibuji.)

Pan poslanec Miloš Babiš. (Slibuji.)

Pan poslanec Miloslav Bačiak. – Ještě jednou prosím, pan poslanec Miloslav Bačiak. Nepřítomen.

Paní poslankyně Margita Balaščíková. (Slibuji.)

Pan poslanec Jan Bartošek. (Slibuji.)

Paní poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová. (Slibuji.)

Pan poslanec Jiří Běhounek. (Slibuji.)

Pan poslanec Pavel Bělobrádek. (Slibuji.)  
Pan poslanec Marek Benda. (Slibuji.)  
Pan poslanec Petr Bendl. (Slibuji.)  
Pan poslanec Ondřej Benešík. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Marie Benešová. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Martina Berdychová. (Slibuji.)  
Pan poslanec Stanislav Berkovec. (Slibuji.)  
Pan poslanec Zdeněk Bezecný. (Slibuji.)  
Pan poslanec Adolf Beznoska. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jan Birke. (Slibuji.)  
Pan poslanec Pavel Blažek. (Slibuji.)  
Pan poslanec Robin Böhnisch. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jaroslav Borka. (Slibuji.)  
Pan poslanec Richard Brabec. (Slibuji.)  
Pan poslanec Milan Brázdil. (Slibuji.)  
Pan poslanec Marek Černochoch. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Jana Černochochová. (Slibuji.)  
Pan poslanec Alexander Černý. (Slibuji.)  
Pan poslanec Karel Černý. (Slibuji.)  
Pan poslanec Pavel Čihák. (Slibuji.)  
Pan poslanec René Číp. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Ivana Dobešová. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jiří Dolejš. (Slibuji.)  
Pan poslanec Richard Dolejš. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jaroslav Faltýnek. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jan Farský. (Slibuji.)  
Pan poslanec Petr Fiala. (Slibuji.)  
Pan poslanec Radim Fiala. (Slibuji.)  
Pan poslanec Karel Fiedler. (Slibuji.)  
Pan poslanec Matěj Fichtner. (Slibuji.)  
Pan poslanec Vojtěch Filip. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Jana Fischerová. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jaroslav Foldyna. (Slibuji.)  
Pan poslanec Ivan Gabal. (Slibuji.)  
Pan poslanec Petr Gazdík. (Slibuji.)  
Pan poslanec Miroslav Grebeníček. (Slibuji.)  
Pan poslanec Stanislav Grospič. (Slibuji.)  
Pan poslanec Josef Hájek. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Milada Halíková. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jan Hamáček. (Slibuji.)  
Pan poslanec Michal Hašek. (Slibuji.)  
Pan poslanec Pavel Havří. (Slibuji.)

Paní poslankyně Olga Havlová. (Slibuji.)  
Pan poslanec Leoš Heger. (Slibuji.)  
Pan poslanec Daniel Herman. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Jana Hnyková. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jiří Holeček. (Slibuji.)  
Pan poslanec Radim Holeček. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jaroslav Holík. (Slibuji.)  
Pan poslanec Pavel Holík. (Slibuji.)  
Pan poslanec Václav Horáček. (Slibuji.)  
Pan poslanec Ludvík Hovorka. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Gabriela Hubáčková. (Slibuji.)  
Pan poslanec Stanislav Huml. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Jitka Chalánková. (Slibuji.)  
Pan poslanec Bohuslav Chalupa. (Slibuji.)  
Pan poslanec Milan Chovanec. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jan Chvojka. (Slibuji.)  
Pan poslanec Igor Jakubčík. (Slibuji.)  
Pan poslanec Vítězslav Jandák. (Slibuji.)  
Pan poslanec Miloslav Janulík. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Jaroslava Jermanová. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Věra Jourová. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jiří Junek. (Slibuji.)  
Pan poslanec Marian Jurečka. (Slibuji.)  
Pan poslanec David Kádner. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Zuzana Kailová. (Slibuji.)  
Pan poslanec Miroslav Kalousek. (Slibuji.)  
Pan poslanec Vít Kaňkovský. (Slibuji.)  
Pan poslanec Simeon Karamazov. (Slibuji.)  
Pan poslanec David Kasal. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jan Klán. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jaroslav Kláška. (Slibuji.)  
Pan poslanec Václav Klučka. (Slibuji.)  
Pan poslanec Martin Kolovratník. (Slibuji.)  
Pan poslanec Martin Komárek. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Kateřina Konečná. (Slibuji.)  
Pan poslanec Vladimír Koníček. (Slibuji.)  
Pan poslanec Daniel Korte. (Slibuji.)  
Pan poslanec Petr Kořenek. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jiří Koskuba. (Slibuji.)  
Pan poslanec Rom Kostřica. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jiří Koubek. (Slibuji.)  
Pan poslanec Pavel Kováčik. (Slibuji.)

Paní poslankyně Věra Kovářová. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jaroslav Krákora. (Slibuji.)  
Pan poslanec Roman Kubíček. (Slibuji.)  
Pan poslanec Michal Kučera. (Slibuji.)  
Pan poslanec Petr Kudela. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Helena Langšádlová. (Slibuji.)  
Pan poslanec Martin Lank. (Slibuji.)  
Pan poslanec František Laudát. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jaroslav Lobkowicz. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Jana Lorencová. (Slibuji.)  
Pan poslanec Stanislav Mackovík. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Soňa Marková. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Květa Matušovská. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Radka Maxová. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jiří Mihola. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jan Mládek. (Slibuji.)  
Pan poslanec Josef Nekl. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Alena Nohavová. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Nina Nováková. (Slibuji.)  
Pan poslanec Josef Novotný. (Slibuji.)  
Pan poslanec Martin Novotný. (Slibuji.)  
Pan poslanec Igor Nykl. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Pavlína Nytrová. (Slibuji.)  
Pan poslanec Tomio Okamura. (Slibuji.)  
Pan poslanec Ladislav Okleštěk. (Slibuji.)  
Pan poslanec Zdeněk Ondráček. (Slibuji.)  
Pan poslanec Miroslav Opálka. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Jana Pastuchová. (Slibuji.)  
Pan poslanec Herbert Pavera. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Gabriela Pecková. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Marie Pěnčíková. (Slibuji.)  
Pan poslanec Miloš Petera. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jiří Petrů. (Slibuji.)  
Pan Stanislav Pfléger. (Slibuji.)  
Pan poslanec Ivan Pilný. (Slibuji.)  
Pan poslanec Lukáš Pleticha. (Slibuji.)  
Pan poslanec Pavel Ploc. (Slibuji.)  
Pan poslanec Pavel Plzák. (Slibuji.)  
Pan poslanec Tomáš Jan Podivínský. (Slibuji.)  
Pan poslanec Ivo Pojezný. (Slibuji.)  
Pan poslanec Stanislav Polčák. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jiří Pospíšil. (Slibuji.)

Pan poslanec Karel Pražák. (Slibuji.)  
Pan poslanec Roman Procházka. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Anna Putnová. (Slibuji.)  
Pan poslanec Karel Rais. (Slibuji.)  
Pan poslanec Adam Rykala. (Slibuji.)  
Pan poslanec Antonín Sedľa. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jan Sedláček. (Slibuji.)  
Pan poslanec Martin Sedlář. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Marta Semelová. (Slibuji.)  
Pan poslanec Bronislav Schwarz. (Slibuji.)  
Pan poslanec Karel Schwarzenberg. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jiří Skalický. (Slibuji.)  
Pan poslanec Roman Sklenák. (Slibuji.)  
Pan poslanec Václav Snopek. (Slibuji.)  
Pan poslanec Bohuslav Sobotka. (Slibuji.)  
Pan poslanec Zdeněk Soukup. (Slibuji.)  
Pan poslanec Zbyněk Stanjura. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Miroslava Strnadlová. (Slibuji.)  
Pan poslanec Martin Stropnický. (Slibuji.)  
Pan poslanec Štěpán Stupčuk. (Slibuji.)  
Pan poslanec Bohuslav Svoboda. (Slibuji.)  
Pan poslanec Milan Šarapatka. (Slibuji.)  
Pan poslanec Josef Šenfeld. (Slibuji.)  
Pan poslanec Karel Šidlo. (Slibuji.)  
Pan poslanec Ladislav Šincl. (Slibuji.)  
Pan poslanec Pavel Šrámek. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jiří Štětina. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jeroným Tejc. (Slibuji.)  
Pan poslanec Lubomír Toufar. (Slibuji.)  
Pan poslanec Karel Tureček. (Slibuji.)  
Pan poslanec Josef Uhlík. (Slibuji.)  
Pan poslanec Milan Urban. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Dana Váhalová. (Slibuji.)  
Pan poslanec František Vácha. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jiří Valenta. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Helena Válková. (Slibuji.)  
Pan poslanec Roman Váňa. (Slibuji.)  
Pan poslanec Ladislav Velebný.  
Pan poslanec Pavel Volčák. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jan Volný. (Slibuji.)  
Pan poslanec Radek Vondráček. (Slibuji.)  
Pan poslanec Josef Vondrášek. (Slibuji.)



Paní poslankyně Miloslava Vostrá. (Slibuji.)  
Pan poslanec Václav Votava. (Slibuji.)  
Pan poslanec Josef Vozdecký. (Slibuji.)  
Pan poslanec Vlastimil Vozka. (Slibuji.)  
Pan poslanec Rostislav Vyzula. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Markéta Wernerová. (Slibuji.)  
Pan poslanec Josef Zahradníček. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jan Zahradník. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jaroslav Zavadil. (Slibuji.)  
Paní poslankyně Kristýna Zelienková. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jiří Zemánek. (Slibuji.)  
Pan poslanec Václav Zemek. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jiří Zimola. (Slibuji.)  
Pan poslanec Jiří Zlatuška. (Slibuji.)  
Pan poslanec Marek Ženíšek. (Slibuji.)

Vážené kolegyně, kolegové, rád bych se zeptal, jestli je tu někdo, koho jsem nečetl a nevyzval, aby složil slib, z poslanců a poslankyň. Pokud ne, tak to snad proběhlo řádně.

**Předsedající Miroslava Němcová:** Já nyní poděkuji panu kolegovi Lubomíru Zaorálkovi, a protože se již nikdo nehlásil, mohu konstatovat, že poslanecký slib bez výhrad složili všichni přítomní poslanci. Tím jsme projednali druhý bod ustavující schůze Poslanecké sněmovny.

Než zahájím bod třetí, tak jenom upozorňuji, že paní poslankyně Lorencová má náhradní kartu číslo 2.

### 3.

#### **Informace o ustavení volební komise Poslanecké sněmovny a o volbě jejích funkcionářů**

Seznam členů volební komise podle jejich členství v poslaneckých klubech vám byl rozdán na lavice a já nyní požádám zvoleného předsedu volební komise pana poslance Martina Kolovratníka, aby nám představil členy této komise. Prosím je, tedy tyto členy, aby při čtení svého jména povstali, a poté nás pan předseda volební komise bude informovat o výsledku prvního jednání komise. Prosím, pane předsedo, ujměte se slova.

**Poslanec Martin Kolovratník:** Děkuji. Dobré odpoledne. Vážená paní předsedající, vážení členové vlády v demisi, vážené paní poslankyně, vážení paní poslanci, dámy a pánové, přeji vám krásné pondělní odpoledne.

Dovolte mi, abych vás informoval o ustavení volební komise Poslanecké sněmovny a o volbě jejích funkcionářů. V souladu s bodem 2 a 3 článku 1 volebního řádu Poslanecké sněmovny se dne 21. listopadu 2013, minulý týden ve čtvrtek, sešla skupina poslanců delegovaná poslaneckými kluby na základě parity a ustavila pod vedením poslance Jiřího Štětiny z návrhů poslaneckých klubů volební komisi. Byla ustavena podle zásady poměrného zastoupení v počtu 15 členů.

Teď prosím vážené kolegyně a kolegy z volební komise, aby po přečtení svého jména povstali, aby sněmovna věděla, kdo je a bude po celé volební období provázet volbami. Jedná se o následující poslance, členy volební komise. Budu je představovat v abecedním pořadí: František Adámek – ČSSD, pan Marek Benda – ODS, Stanislav Huml – SSD, paní Jaroslava Jermanová – ANO 2011, pan poslanec Jan Klán – KSČM, mé jméno je Martin Kolovratník z ANO 2011. Dále v abecedním pořadí pan poslanec Martin Komárek, také ANO 2011, pan poslanec Petr Kořenek – ČSSD, poslanec Jiří Koubek – TOP 09 a Starostové, pan poslanec Petr Kudela – KDU-ČSL, Ivo Pojezný – KSČM, Adam Rykala – ČSSD, pan poslanec Jiří Skalický – TOP 09 a Starostové, Jiří Štětina – hnutí Úsvit, a konečně paní poslankyně Helena Válková – ANO 2011.

Dámy a pánové, takto ustavená volební komise na své první schůzi dne 21. listopadu 2013 zvolila předsedou volební komise poslance Martina Kolovratníka, tedy mou osobu. Dovolte mi, abych se vám tu ve dvou větech představil: Byl jsem 12 let ředitelem Českého rozhlasu Pardubice, tak o sobě říkám, že jsem kováč ve veřejnoprávnosti a stejném, rovném přístupu všem. Věřím, že právě tato moje profesní vlastnost se zúročí i v práci volební komise, a věřím, že komise pod mým vedením získá vaši důvěru.

Dále bych vás rád informoval o tom, že bod pořadu schůze volební komise nazvaný Volba místopředsedů volební komise byl zatím přerušen.

Co se týká ověřovatelů volební komise, rozhodli jsme se zvolit sedm ověřovatelů, a to tak, aby byli zastoupeni vždy po jednom zástupci všech poslaneckých klubů, které jsou zde ve Sněmovně pro toto volební období. Poprosím i ověřovatele, aby se ještě jednou postavili a představili.

Je to František Adámek za ČSSD, pan Marek Benda – ODS, Jaroslava Jermanová – ANO, Jiří Koubek – TOP 09, Petr Kudela – KDU-ČSL, Ivo Pojezný – KSČM, Jiří Štětina za Úsvit. Děkuji, trápil jsem vás dvakrát.

Skupina poslanců pověřená ustavením volební komise dne 21. listopadu jednomyslně schválila návrh, aby Poslanecká sněmovna vzala na vědomí ustavení volební komise Poslanecké sněmovny, a to pro všechny volby konané Poslaneckou sněmovnou a pro nominace vyžadující souhlas Poslanecké sněmovny pro celé 7. volební období. Je to na základě § 47 odst. 2 jednacího řádu a článku 1 bod 7 volebního řádu.

Nyní bych rád, dámy a pánové, požádal Poslaneckou sněmovnu, aby

přijala usnesení, v němž bere na vědomí ustavení volební komise Poslanecké sněmovny, a to pro volby konané na ustavující schůzi Sněmovny a dále pro volby konané Poslaneckou sněmovnou a pro nominace vyžadující souhlas Poslanecké sněmovny v celém 7. volebním období, v tomto předneseném složení.

Děkuji vám za pozornost.

**Předsedající Miroslava Němcová:** Děkuji panu předsedovi panu poslanci Martinovi Kolovratníkovi a ještě oznamuji, že paní poslankyně Jana Hnyková má náhradní kartu číslo 3.

Nyní otevřu rozpravu, ale ještě než ji otevřu, k návrhu usnesení, které přednesl pan předseda, tak vás musím upozornit, že podle § 116 odst. 2 našeho jednacího řádu Poslanecká sněmovna beze na vědomí toto ustavení volební komise.

V rozpravě tedy nelze navrhovat jiné členy. Ještě než rozpravu zahájím, přečtu vám návrh usnesení, o kterém potom po skončení rozpravy budeme hlasovat.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna bere na vědomí ustavení volební komise Poslanecké sněmovny, a to pro volby konané na ustavující schůzi Sněmovny a pro volby konané Poslaneckou sněmovnou a pro nominace vyžadující souhlas Poslanecké sněmovny v 7. volebním období v tom složení, jak jsme s ním byli seznámeni."

Nyní tedy zahajuji rozpravu. Prosím, pokud se do ní někdo budete chtít přihlásit, protože se rozhodně ještě všichni neznáme, abyste se před svým vystoupením představili. Hlásí se někdo do rozpravy k navrženému usnesení, tak jak jste s ním byli seznámeni? Nehlásí se nikdo. Končím tedy rozpravu.

Přistoupíme k prvnímu hlasování na této schůzi. Prosím, abyste se všichni přihlásili svými kartami, pokud jste tak zatím neučinili. Náhradní karty jsem snad oznámila všem. Pokud má ještě někdo náhradní kartu, oznamte mi to.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 1. – Pardon, dámy a pánové. Budu muset prohlásit toto hlasování za zmatečné, protože pan ministr se nestihl přihlásit. Počkáme, až doběhne čas, a budeme toto hlasování opakovat. S návrhem usnesení jste byli seznámeni, nebudu je číst znovu. Prosím, přihlaste se kartami. Má někdo nějaký problém s hlasovacím zařízením? Pane ministře, vše v pořádku?

Zahajuji hlasování pořadové číslo 2. Táže se, kdo je pro usnesení, jak jste s ním byli seznámeni. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 2 přítomno 199, pro 197, proti nikdo. Pan

poslanec Komárek se hlásí k faktické poznámce? Ne. Konstatuji tedy, že návrh usnesení byl přijat.

To bylo vše, co jsme měli učinit v rámci bodu 3, projednávání bodu 3 tedy končím.

Budeme se věnovat bodu

#### 4.

#### **Návrh na zřízení mandátového a imunitního výboru a stanovení počtu členů**

Poslanecká sněmovna v souladu se svým jednacím řádem jako první zřizuje mandátový a imunitní výbor, který má mimo jiné za povinnost přezkoumat, zda byli jednotliví poslanci platně zvoleni. Podle § 115 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny se výbory Sněmovny ustavují podle zásady poměrného zastoupení. Z jednání poslaneckých klubů vzešel návrh, aby mandátový a imunitní výbor měl 15 členů. Zahájím k tomuto návrhu rozpravu. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nehlásí se nikdo. Tuto rozpravu končím.

Budeme hlasovat o následujícím návrhu usnesení: "Poslanecká sněmovna zřizuje mandátový a imunitní výbor a stanoví počet jeho členů na 15."

Zahajuji hlasování pořadové číslo 3. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 3 přítomno 199, pro 196, proti nikdo. Návrh usnesení byl schválen. Musím tedy konstatovat, že jsme zřídili mandátový a imunitní výbor a stanovili jsme počet jeho členů na 15. Projednali jsme tím bod 4.

Budeme se věnovat bodu

#### 5.

#### **Vyhlášení lhůt na podávání návrhů na členy mandátového a imunitního výboru a na kandidáty na předsedu, místopředsedy a ověřovatele Poslanecké sněmovny**

Prosím nyní o slovo předsedu volební komise pana poslance Martina Kolovratníka.

**Poslanec Martin Kolovratník:** Dámy a pánové, milí kolegové, ještě jednou dobrý den. Rád bych vás informoval o tom, že volební komise na své první schůzi dne 21. listopadu přijala usnesení č. 5, kterým stanovila lhůtu pro podávání návrhů na členy mandátového a imunitního výboru, dále na kandidáty na předsedu Poslanecké sněmovny, na místopředsedy Poslanecké sněmovny a na ověřovatele Poslanecké sněmovny. Písemné návrhy – opakuji písemné návrhy – prosím doručte dnes do 18 hodin na sekretariát volební komise. Je to zde v budově Sněmovní 4, místnost A209, o patro výše. Tohle ještě jednou zopakují. Návrhy prosíme v písemné podobě a lhůta je dnes do 18 hodin.

Dále bych vás rád informoval o tom, že volební komise pověřila tajemnici komise paní Jitku Václavíkovou, aby od poslaneckých klubů jménem komise přijímala všechny návrhy na nominace a jejich následné předání všem poslaneckým klubům na vědomí. Proto žádám poslanecké kluby, aby ve zmíněné stanovené lhůtě dnes do 18 hodin předložily své návrhy tak, aby byla dodržena lhůta 24 hodin přede dnem, kdy je daná volba na pořadu naší schůze.

Ještě rekapitulace. Znamená to, že v souladu s ustanovením článku 5 bod 3 a článku 3 bod 2 volebního řádu může Poslanecká sněmovna ustavit mandátový a imunitní výbor a dále provést volbu předsedy a místopředsedů Poslanecké sněmovny, jakož i schválit nominaci ověřovatelů Poslanecké sněmovny, a to nejdříve ve středu 27. listopadu, tedy pozítří. Děkuji vám.

**Předsedající Miroslava Němcová:** Děkuji, pane předsedo. Zeptám se, zda má k vystoupení pana předsedy volební komise někdo nějaký dotaz. Nemá. Končím tedy projednávání tohoto bodu.

Musím vás oznámit, paní poslankyně a páni poslanci, že do uplynutí zákonných lhůt nemůžeme projednávat další body pořadu. Přeruším nyní jednání ustavující schůze. Sejdeme se ve středu 27. listopadu v 10 hodin. Myslím, že ta dohoda platila, v 10 hodin dopoledne, a tím je vytvořen prostor pro jednání poslaneckých klubů a volební komise. Přerušuji tedy ustavující schůzi Poslanecké sněmovny do středy 27. listopadu do 10 hodin, kdy začneme projednávat návrh volební komise na ustavení mandátového a imunitního výboru.

(Jednání skončilo ve 14.57 hodin.)

## **Pokračování schůze Poslanecké sněmovny 27. listopadu 2013 v 10.05 hodin Přítomno: 198 poslanců**

**Miroslava Němcová:** Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, milí hosté, dovoluji, abych zahájila přerušované jednání ustavující schůze Poslanecké sněmovny. Také mi dovoluji, abych vás všechny na této schůzi přivítala.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami, a prosím také, abyste mi oznámili, kdo bude mít kartu náhradní.

Dnes vás seznámím s omluvami. Z poslanců se neomlouvá nikdo. Z členů vlády se omlouvá Jan Fischer a Zdeněk Žák.

Můžeme hned přistoupit k projednání bodu

### **6.**

#### **Návrh na ustavení mandátového a imunitního výboru**

K tomuto bodu jste obdrželi návrh usnesení Poslanecké sněmovny, jak jej připravila volební komise z návrhů poslaneckých klubů.

Nyní poprosím předsedu volební komise pana poslance Martina Kolovratníka o úvodní slovo k tomuto předloženému návrhu. Současně vás poprosím, pane předsedo, abyste nám představil jednotlivé kandidáty, a také poprosím, aby při čtení svého jména povstali. Prosím, pane předsedo.

**Poslanec Martin Kolovratník:** Dobré úterní dopoledne, dámy a pánové. (Ze sálu se ozývá: Středeční.) Už středeční, to to letí. Děkuji. Doufám, že to byla moje poslední chyba v tomto vystoupení.

Ještě jednou – hezké středeční dopoledne, vážená paní předsedající, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně a vážení páni poslanci.

Rád bych vás informoval o tom, že volební komise na své druhé schůzi dne 26. listopadu 2013 projednala návrhy poslaneckých klubů na členy mandátového a imunitního výboru Poslanecké sněmovny a také přijala své usnesení číslo 7, na jehož základě byl připraven návrh usnesení Poslanecké sněmovny, který máte před sebou. Je rozdán na vašich lavicích pro každého z vás.

Dovolte mi konstatovat, že mandátový a imunitní výbor se ustavuje stejným způsobem podle zásady poměrného zastoupení jako jakýkoliv jiný výbor Poslanecké sněmovny. Dále pak připomínám, že Poslanecká sněmovna stanovila svým usnesením číslo 2 ze dne 25. listopadu 2013, že mandátový a imunitní výbor bude ustaven v počtu 15 členů.

Tedy poprosím vážené kolegyně a kolegy, kteří byli nominováni jako členové výboru, aby po přečtení svého jména povstali.

Za členy mandátového a imunitního výboru byli poslaneckými kluby navrženi následující poslanci – budu je představovat v abecedním pořadí: pan poslanec Marek Benda za ODS, pan poslanec Jiří Dolejš – KSČM, pan poslanec Matěj Fichtner – ANO, pan poslanec Stanislav Grospič – KSČM, pan poslanec Daniel Herman – KDU-ČSL, pan poslanec Milan Chovanec – ČSSD, pan poslanec Jan Chvojka – ČSSD, pan poslanec Martin Lank – hnutí Úsvit, pan poslanec Herbert Pavera – TOP 09 a Starostové, pan poslanec Stanislav Polčák – TOP 09 a Starostové, pan poslanec Roman Procházka – ANO 2011, pan poslanec Jeroným Tejc – ČSSD, pan poslanec Roman Váňa – ČSSD, v abecedním pořadí číslo 14 zaujal Radek Vondráček – ANO 2011, a konečně pan poslanec Jiří Zlatuška – ANO 2011.

Nyní bych chtěl požádat Poslaneckou sněmovnu, aby přijala usnesení, v němž bere na vědomí ustavení mandátového a imunitního výboru ve složení podle návrhu usnesení, které – jak jsem řekl – bylo rozdáno na lavice ve Sněmovně.

Děkuji.

**Předsedající Miroslava Němcová:** Děkuji vám, pane předsedo, za představení členů mandátového a imunitního výboru nebo návrhu na ně, a děkuji vám také za úvodní slovo.

Ještě předtím, než budeme hlasovat o návrhu usnesení, se kterým jste nás seznámil, otevírám rozpravu k tomuto bodu, k bodu číslo 6, tedy k návrhu na ustavení mandátového a imunitního výboru. Hlásí se prosím někdo do rozpravy k tomuto bodu? Nehlásí se nikdo. Rozpravu tedy končím.

Zeptám se, zda pan předseda – ale protože rozprava nebyla, tak se ani vlastně nemá k čemu vyjádřit. Proto budeme moci přistoupit k hlasování.

Myslím, že jsou všichni v jednacím sále, takže budeme moci zahájit hlasování. Budeme hlasovat o návrhu, který zní takto: Ptám se, kdo souhlasí s ustavením mandátového a imunitního výboru Poslanecké sněmovny podle předloženého návrhu usnesení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 4. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto návrhu. Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 4, přítomno 196, pro 194, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Mohu konstatovat, že jsme mandátový a imunitní výbor ustavili.

Musíme pokročit k další nezbytné věci. Aby se mandátový a imunitní výbor mohl sejít na své první ustavující schůzi, musím pověřit někoho

řízením tohoto výboru. Pověřuji tedy řízením pana poslance Jiřího Dolejše, a to do doby, než bude zvolený předseda výboru potvrzen Poslaneckou sněmovnou.

Jenom pro vás jako informaci: pan poslanec Jiří Dolejš byl v šestém volebním období členem tohoto výboru a nyní je nejstarším kandidátem z bývalých poslanců, proto je tedy navržen, aby tento výbor řídil do doby, než bude zvolen nový předseda a potvrzen Sněmovnou.

Dále upozorňuji, že výbor zvolí svého předsedu na ustavující schůzi.

Dále připomínám, že mandátový a imunitní výbor zkoumá, zda jednotliví poslanci byli platně zvoleni, a svá zjištění předkládá Poslanecké sněmovně.

V této souvislosti vás chci upozornit na rozdíl mezi volbou předsedy výboru výborem a volbou Poslaneckou sněmovnou. V případě nastávající volby, tedy volby předsedy mandátového a imunitního výboru, organizaci volby zajišťuje právě tento výbor. Znamená to, že návrhy kandidátů se nepředkládají volební komisi Poslanecké sněmovny, ale přímo na ustavující schůzi tohoto výboru.

Nyní budeme muset tedy dopřát čas tomuto výboru, aby se sešel, aby mohly být předloženy návrhy, aby mohl udělat vše, co na své ustavující schůzi musí udělat. Podle mých informací je k tomu zapotřebí devadesát minut, aby vše řádně proběhlo.

Je 10 hodin 12 minut, vyhlašuji přestávku do 12 hodin.

(Jednání přerušeno v 10.13 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.02 hodin.)

**Předsedající Miroslava Němcová:** Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat s programem ustavující schůze Poslanecké sněmovny. Než se začneme věnovat návrhu na potvrzení předsedy mandátového a imunitního výboru, což je bod 7 našeho programu, tak mi dovolu, abych oznámila omluvu jednoho z našich kolegů. Ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec Josef Hájek z hnutí ANO.

Tedy se dostáváme, jak jsem již řekla, do bodu

## 7.

### Návrh na potvrzení předsedy mandátového a imunitního výboru

Zahajuji tedy přerušené jednání a budeme pokračovat. Podle § 50 odst. 1

písm. s) jednacím řádu potvrzuje předsedy výboru v jejich funkci po zvolení výborem Sněmovna.

Oznamuji vám, že mandátový a imunitní výbor zvolil svým předsedou pana poslance Marka Bendu.

Otvírám rozpravu. Táhá se, zda se chce k této volbě předsedy mandátového a imunitního výboru někdo z vás vyjádřit. Pokud ano, prosím, zvedněte ruku. Hlásí se někdo do této rozpravy? Nehlásí se nikdo, končím tedy rozpravu a Poslanecká sněmovna bude hlasovat.

Bude hlasovat o tomto návrhu: "Poslanecká sněmovna potvrzuje pana poslance Marka Bendu ve funkci předsedy mandátového a imunitního výboru."

Ještě před hlasováním oznamuji, že paní poslankyně Zelenková má náhradní kartu číslo 2.

Nyní tedy budeme hlasovat, návrh jsem přečetla, a já zahajuji hlasování číslo 5. Táhá se, kdo souhlasí s potvrzením pana poslance Marka Bendy ve funkci předsedy mandátového a imunitního výboru. Kdo je pro? Proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 5. Přítomno 197, pro 184, proti 2. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen, a blahopřeji panu poslanci Markovi Bendovi ke zvolení do funkce předsedy mandátového a imunitního výboru. Tímto konstatováním mohu ukončit projednávání bodu číslo 7.

Budeme se věnovat bodu následujícímu, tedy bodu osmému, a tímto bodem je

## 8.

### **Informace mandátového a imunitního výboru o ověření platnosti volby poslanců**

Prosím tedy o slovo zvoleného předsedu mandátového a imunitního výboru... Jste domluveni jinak, pane poslanče? Pan poslanec Jiří Dolejš.

**Poslanec Jiří Dolejš:** Děkuji, paní předsedající. Já nechci ubírat nově zvolenému předsedovi, kolegovi Bendovi, jeho práci, ale zkrátka když jsem si to odřídil, on mě poprosil, abych odprezentoval přijaté usnesení.

**Předsedající Miroslava Němcová:** Dobře. Děkuji za toto upřesnění. Slovo má tedy pan poslanec Jiří Dolejš. Bude nás informovat o jednání mandátového a imunitního výboru.

**Poslanec Jiří Dolejš:** Děkuji. Vážená paní předsedající, milé kolegyně a kolegové, vládo v demisi. Dovolte, abych vás seznámil s návrhem usnesení mandátového a imunitního výboru, který se konal dnešního dne, a to na téma platnost volby poslanců do Poslanecké sněmovny parlamentu České republiky.

Zaprvé jsme ověřili platnost volby všech poslanců a vzali jsme na vědomí, že všichni poslanci kromě poslance Miloslava Bačiaka obdrželi osvědčení o nabytí mandátu poslance.

A za další: Konstatujeme, že všichni poslanci Poslanecké sněmovny byli platně zvoleni.

Problematicky kolegy Bačiaka, tedy zánik jeho mandátu, případně nový mandát, bude řešit následující schůze mandátového výboru. Čili bude dnes probíhat volba na základě platných mandátů, ale pouze 199 poslanců. Děkuji.

**Předsedající Miroslava Němcová:** Děkuji panu poslanci Jiřímu Dolejšovi a zeptám se, zda někdo z poslanců, poslankyň chce vystoupit k této zprávě, kterou tady slyšíme o tom, jak probíhalo jednání mandátového a imunitního výboru. Hlásí se někdo do rozpravy? Nehlásí se nikdo. Děkuji tedy a rozpravu končím.

Mým návrhem bude, abychom informaci mandátového a imunitního výboru o ověření platnosti volby poslanců vzali na vědomí. Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna bere na vědomí informaci mandátového a imunitního výboru o ověření platnosti volby poslanců."

Zahajuji hlasování číslo 6. Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení? Proti návrhu?

Hlasování číslo 6. Přítomno 198, pro 196, proti nikdo. Konstatuji tedy, že návrh usnesení byl schválen.

Děkuji panu poslanci Jiřímu Dolejšovi a končím projednávání bodu číslo 8 – Informace mandátového a imunitního výboru o ověření platnosti volby poslanců.

Vážené paní kolegyně a vážení kolegové, dostáváme se k bodu číslo 9 a tím je

## 9.

### **Návrh na volbu předsedy Poslanecké sněmovny**

Nejprve dostane slovo předseda volební komise pan poslanec Martin

Kolovratník. Prosím, aby nás informoval o navržených kandidátech, představil nám je a seznámil nás s dalším postupem při konání volby. Prosím.

**Poslanec Martin Kolovratník:** Děkuji. Ještě jednou teď již dobré poledne, vážená paní předsedající, vážení členové vlády v demisi, vážené paní poslankyně a páni poslanci.

Volební komise včera na své druhé schůzi dne 26. listopadu 2013 projednala návrh na volbu předsedy Poslanecké sněmovny předložený poslaneckými kluby a přijala své usnesení číslo 8. Rád bych vás informoval o tom, že jediným kandidátem na předsedu Poslanecké sněmovny je pan poslanec Jan Hamáček za poslanecký klub ČSSD.

Podle zákona číslo 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, se předseda Poslanecké sněmovny volí většinovým způsobem a tajným hlasováním. Volba probíhá nejvýše ve dvou kolech.

Teď vás poprosím, abyste mi dovolili říct několik obecných slov k organizaci samotného aktu prvního kola první volby, abychom vše stihli včas a bez zádrhelů. Připomenu, že dnes budou probíhat tajné volby nejenom předsedy Poslanecké sněmovny, ale také i místopředsedů Poslanecké sněmovny. Postup k té volbě, byť bude stejný, vám pokaždé před každou tajnou volbou zopakují.

Volební komise připravila 199 hlasovacích lístků, které jsou opatřeny otiskem razítka Poslanecké sněmovny s textem tajná volba a parafami dvou ověřovatelů volební komise. Na hlasovacím lístku je uveden kandidát na volbu a je označen pořadovým číslem. Hlasovací lístky vám budeme vydávat ve Státních aktech, je to tedy naproti, pro vás, pro nováčky. Je to hned, když se vyjde z jednacího sálu, tak na levé straně.

Ve Státních aktech to bude rozděleno na dvě poloviny – na levé straně místnosti budou připraveny lístky pro poslance, jejichž příjmení začínají písmeny A až K. Ještě jednou tedy: na levé straně pro poslance s příjmením podle abecedy A až K, na pravé straně místnosti pro poslance, jejichž příjmení začínají písmeny L až Z. Poprosím vás, kolegyně a kolegové, až budete přicházet pro volební lístky, abyste přednesli své jméno, abyste se představili, ať je to rychlejší.

Další velká prosba a také zdůraznění: Lístky je potřeba upravovat až za plentou, takže vás prosím, abyste je neupravovali hned v tom místě, kde si je vyzvednete, ale až přejdete do té zadní části Státních aktů a přijdete za plentu.

A na závěr ještě jedna prosba: Volební komise – v té rychlosti by se mohlo stát, že si omylem z té hromádky vezmete dva volební lístky, tak si prosím zkontrolujte, že si opravdu berete jeden. Kdyby se vám ty papíry slepily, tak nám ho vraťte, protože ve chvíli, kdy by jeden lístek

chyběl, je celá volba neplatná, museli bychom vše znovu opakovat.

Ve volební místnosti v zadní části před vstupem na terasu je umístěno osm zástěn pro úpravu hlasovacích lístků, o té úpravě jsem hovořil, a dvě zapečetěné volební urny. Platné jsou pouze ty hlasovací lístky, které jsou upraveny buď tak, že souhlas s kandidátem je projevem zakroužkováním pořadového čísla před jménem, anebo je pořadové číslo kandidáta přeškrtnuto velkým X, chcete-li křížkem. Jinak upravený hlasovací lístek je neplatný. Tak tedy vás poprosím ještě jednou, polopaticky, doufám, že to nebudete brát ve zlém, ale pro jistotu: svůj souhlas s kandidátem vyjádříte zakroužkováním čísla – pracuje se tedy s číslem –, pokud nesouhlasíte, tak to číslo přeškrtnete. Upozorňuji, že jinak upravený a nebo neupravený hlasovací lístek je považován za neplatný. Tak snad bude jasno.

V prvním kole je předsedou Poslanecké sněmovny zvolen kandidát, v případě dnešním je to tedy jediný kandidát, který získá nadpoloviční většinu hlasů přítomných poslanců. Pokud kandidát nadpoloviční většinu přítomných nezíská, koná se druhé kolo volby. Do případného druhého kola volby postoupí stejný kandidát, a pokud nebude ani v druhém kole zvolen, to znamená, nezíská nadpoloviční většinu, koná se podle článku 3 bod 18 volebního řádu Poslanecké sněmovny nejpozději do deseti dnů prvého kola druhé volby. To proběhne s novým kandidátem anebo novými kandidáty, které předkládají poslanecké kluby volební komisi nejpozději 24 hodin přede dnem volby.

Nyní poprosím paní předsedající, abyste otevřela rozpravu k navrženému kandidátovi na předsedu Poslanecké sněmovny.

**Předsedající Miroslava Němcová:** Děkuji vám, pane předsedo, a otevírám rozpravu. Prosím ty z vás, kteří v ní chtějí vystoupit, zvedněte ruku, přihlaste se do rozpravy. Prosím pana předsedu poslaneckého klubu Občanské demokratické strany Zbyňka Stajnuru.

**Poslanec Zbyněk Stanjura:** Hezké poledne, vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové. Dovolte mi, abych tlumočil krátké stanovisko našeho klubu. My podpoříme kandidaturu Jana Hamáčka do funkce předsedy Poslanecké sněmovny, a to z jednoduchého důvodu, že respektujeme vítěze voleb a respektujeme názor, že vítěz voleb má obsadit pozici předsedy Poslanecké sněmovny. Děkuji.

**Předsedající Miroslava Němcová:** Děkuji také a ptám se na další přihlášku do rozpravy k návrhu na předsedu Poslanecké sněmovny. Nehlásí se nikdo, proto rozpravu končím.

Jak jste byli již informováni, proběhne nyní volba, pan předseda volební komise sdělil, jak bude probíhat. Vydávání hlasovacích lístků bude za-



hájeno bezprostředně po přerušení našeho jednání. A to vydávání – teď prosím, pane předsedo, ještě abyste mi pomohl. Jak dlouho budete potřebovat jako volební komise, kolik času na vydání hlasovacích lístků, poté na zpracování výsledků voleb tak, abychom se zde mohli opět sejít?

**Poslanec Martin Kolovratník:** Vážení kolegové, my jsme si spočítali a navrhli, že lístky – na vydávání lístků nám bude stačit 30 minut, to znamená, myslím, že mohu navrhnout od 12.20 do 12.50, a na sečtení, zpracování hlasů bude volební komise potřebovat dalších 30 minut. To znamená, že výsledek prvního kola volby předsedy bychom byli schopni oznámit za hodinu, ve 13.20.

**Předsedající Miroslava Němcová:** Děkuji. Znamená to tedy, že nyní začne vydávání hlasovacích lístků, bude tedy ta příležitost pro vás do 12.50, kdy si je musíte vyzvednout, poté bude pracovat volební komise. Přerušuji naše jednání do 13.20, kde se v sále opět sejdem.

(Jednání přerušeno ve 12.15 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 13.21 hodin.)

**Předsedající Miroslava Němcová:** Vážené dámy, vážení pánové, já se pokouším pomocí gongu přivolat do jednacího sálu všechny naše kolegy, tak abychom mohli pokračovat v přerušném jednání ustavující schůze Poslanecké sněmovny.

Jako prvního požádám nyní o slovo předsedu volební komise pana poslance Martina Kolovratníka. Prosím vás, pane předsedo, abyste nás informoval o výsledku tajné volby předsedy Poslanecké sněmovny. Prosím.

**Poslanec Martin Kolovratník:** Dámy a pánové, dobré odpoledne vám přeji. Vítám i všechny diváky České televize. Vidím, že jsme bedlivě sledováni, takže informace tečou velmi rychle.

Ale ještě jednou oficiálně. Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně a páni poslanci, rád bych vás v tuto chvíli oficiálně informoval o výsledku dnešní první volby a prvního kola první volby předsedy Poslanecké sněmovny. Konstatuji, že volební komise vydala celkem 198 hlasovacích lístků a bylo odevzdáno v součtu platných i neplatných opět 198 hlasovacích lístků. Pro poslance Jana Hamáčka bylo odevzdáno, tedy hlasovalo ano, celkem 195 poslanců. Konstatuji, že v prvním kole volby byl předsedou Poslanecké sněmovny zvolen pan poslanec Jan Hamáček. (Bouřlivý potlesk.)

**Předsedající Miroslava Němcová:** Dámy a pánové, já ještě chvíli zůstanu na této židli, a to pouze proto, abych od tohoto mikrofonu popřála nově zvolenému předsedovi Poslanecké sněmovny za nás všechny mnoho úspěchů a zároveň ho požádala o jeho slovo.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážená vládo, dovoluji mi, abych úvodem svého vystoupení poděkoval paní Miroslavě Němcové za její práci jako předsedkyně Poslanecké sněmovny v minulém volebním období. (Bouřlivý potlesk.)

A mně, prosím, dovoluji, abych vám v této chvíli poděkoval za vaši důvěru. Funkci předsedy Poslanecké sněmovny přijímám s pokorou a těším se na spolupráci s jedním každým z vás.

Když se před 95 lety v listopadu roku 1918 ujímal funkce předsedy revolučního Národního shromáždění František Tomášek, začal své vystoupení těmito slovy: "Jen s hlubokým vnitřním pohnutím ujímám se slova, abych prohlásil, že nesmírně čestný úkol, jež jste volbou právě vykonanou vložili na bedra moje, přijímám a že jsem odhodlán plnit jej se vši objektivností vůči všem členům a vůči všem stranám tohoto slavného shromáždění. Jsem si plně vědom, že na tomto místě jsem tlumočnickem a nositelem společné vůle a společného úsilí všech nás dohromady."

Tento sněmovní sál byl v minulosti často svědkem ostré výměny názorů mezi poslanci zastupujícími různé poslanecké strany a názorové proudy. To je jistě přirozené a k parlamentní demokracii to patří. Přesto se to může dít v atmosféře, která bude více prochnuta duchem tolerance a spolupráce, a já bych velmi rád k této atmosféře přispěl. Ve své nové funkci bych chtěl spolu s vámi zlepšit vnímání Poslanecké sněmovny v očích veřejnosti a mám naději, že Sněmovna v tomto novém volebním období se stane opravdovou konstruktivní dílnou, ve které budou přijímány takové zákony, které budou ku prospěchu naší země a všech jejích občanů.

Rád bych také prostřednictvím aktivnějšího využívání parlamentní diplomacie pomohl v úzké spolupráci s vládou k šíření dobrého jména v zahraničí a prosazování jejích národních zájmů.

V součinnosti s Kanceláří Poslanecké sněmovny chci také vytvářet kvalitní zázemí pro práci poslankyň a poslanců a jsem připraven na případnou diskusi se všemi poslaneckými kluby na toto téma.

Dámy a pánové, přeji si, abychom všichni přistoupili k našemu společnému dílu odpovědně a měli odvahu ve svých rozhodnutích vždy dávat na první místo zájmy republiky a jejích občanů. Přeji vám hodně sil, pevné zdraví a nám všem, ať se v naší poslanecké práci daří.

Děkuji vám za pozornost. (Opět bouřlivý potlesk. Předseda PS Jan Hamáček odchází na místo řídicího schůze a předává paní poslankyni

Miroslavě Němcové kytici. S kyticí přichází i vedoucí Kanceláře PS Petr Kynšetr. )

O slovo požádala paní poslankyně Miroslava Němcová.

**Poslankyně Miroslava Němcová:** Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, požádala jsem nově zvoleného předsedu Poslanecké sněmovny o to, abych mohla být první, kdo po jeho zvolení od tohoto mikrofonu bude moci promluvit. A to nejenom směrem k němu jako osobě, která byla zvolena do našeho čela, ale také směrem k vám, neboť jsem tuto příležitost mluvit směrem k vám, k těm, kteří jste byli opět zvoleni a nejste nováčci v Poslanecké sněmovně, měla příležitost v uplynulých letech. Tedy jako bývalá předsedkyně Poslanecké sněmovny považuji za svou povinnost zde jednak pográtulovat – to už jsem řekla – předsedovi nově zvolenému, ale též bych mu před vámi všemi chtěla říci, že ve mně nalezte oporu, pokud ji bude požadovat a bude potřebovat mé zkušenosti, které jsem z doby, kdy jsem řídila Poslaneckou sněmovnu, nabyla.

Zároveň bych vás chtěla seznámit s tím, že za malý okamžik musí ještě proběhnout – už ne za vaší přítomnosti, ale přece jenom závažné – předání této funkce.

Při této příležitosti budu panu předsedovi předávat jednak klíč od koronovační komory na Pražském hradě, klíč číslo 5 z těch celkem sedmi, které existují. Klíč číslo 5 náleží právě Poslanecké sněmovně.

Dále mu budu předávat dokumentaci, na kterou jsem velmi pyšná. Myslím, že my, kteří jsme byli v Poslanecké sněmovně, jsme si dobře užili nové logo, které jsem získala pro Poslaneckou sněmovnu v minulém volebním období, a vytvořil jej pro nás všechny i pro ty, kteří přijdou po nás, akademický malíř Oldřich Kulháněk. Je to mimořádný tvůrce se světovým renomé, který bohužel v letošním roce zemřel, ale jeho dílo známe úplně všichni, protože se s ním setkáváme nejčastěji. Je tvůrcem našich bankovek. Čili tuto dokumentaci k možnosti užívání loga pro Poslaneckou sněmovnu předám též panu předsedovi.

Co mu předám další, třetí v řadě, bude pamětní kniha, kterou jsme zavedli vedle té historické, která i pro vás, budete-li mít zájem, je k dispozici v Parlamentní knihovně a obsahuje jména významných hostů, kteří ať už v době první republiky, či po ní navštívili tato místa a byli oficiálními hosty v zákonodárném sboru.

Jako čtvrté mu předám dvoje desky. Jednou z nich je memorandum, které jsme jako Poslanecká sněmovna uzavřeli o spolupráci mezi právě námi zákonodárci a Akademií věd České republiky. Domnívám se, že tato spolupráce je užitečná pro všechna budoucí období, protože akademický svět zcela jistě patří k hlasu těch, kteří nám mohou pomoci při hledání nejlepších řešení při rozhodování o osudech naší země.

Poslední věc, kterou mu budu chtít ještě předat, je jiné memorandum. Též se váže k historii této budovy, k historii toho, co se v ní odehrávalo, a bylo sepsáno s Ministerstvem kultury. Bude na rozhodnutí této Sněmovny, jak dále bude v této spolupráci pokračovat. My jsme získali právě pro Poslaneckou sněmovnu sedm historických obrazů maršálků Českého zemského sněmu, kteří v těchto prostorách působili od roku 1861. Tyto obrazy jsou vlastnictvím České republiky, spravuje je Ministerstvo kultury, byly nám zapůjčeny Národním muzeem a jsou nyní v prostorách právě předsedy Poslanecké sněmovny.

To jsou věci, které budu chtít panu předsedovi předat. Věřím, že takto načatou práci v oblastech ať už s akademickou obcí, či s obcí kulturní bude rozvíjet tak, jak jsem se o to snažila já sama.

Pane předsedo, dovoluji mi ještě jednou, abych vám pográtulovala, popřála vám, ať se vám ve vašem úkolu, který jste na sebe dneškem vzal, daří. Přeji vám též, abyste plnil svou roli ve prospěch občanů České republiky, ve prospěch Poslanecké sněmovny a abyste s ní byl spokojen vy sám osobně. K tomu vám přeji též pevné zdraví a zázemí ve vaší rodině, které bude nezbytné pro to, abyste svému úkolu mohl dostát ve vší vážnosti.

Gratuluji vám. (Potlesk.)

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Já bych chtěl poděkovat paní poslankyni Němcové za její vystoupení.

Vážené dámy, vážení pánové, poslankyně, poslanci, budu nyní nucen naše jednání přerušit, protože mě čeká to, že musím podepsat všechny vaše poslanecké průkazy, tak abyste si je mohli ještě dnes vyzvednout. A jak už avizovala paní bývalá předsedkyně, musí ještě proběhnout některé další náležitosti.

Přeruším tuto schůzi na 40 minut. Sejdeme se zde ve 14.15 hodin.

(Jednání přerušeno ve 13.33 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.16 hodin.)

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Dámy a pánové, prosím, zaujměte svá místa, budeme pokračovat. Ještě gongem přivolám kolegy z předsálí. (Po chvílce:) Poprosím vás o klid, abychom trochu snížili hladinu hluku v sále.

Měli bychom pokračovat bodem číslo 10, nicméně ještě předtím, než otevřu bod číslo 10, tak se o slovo přihlásil pan předseda mandátového a imunitního výboru pan poslanec Marek Benda. Pane poslanče, prosím, máte slovo.



**Poslanec Marek Benda:** Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády v demisi. Dne 27. listopadu 2013 byl předsedovi Poslanecké sněmovny doručen do vlastních rukou notářský zápis, kterým se vzdal mandátu poslanec doc. dr. Miloslav Bačiak, Ph.D. Tímto dnem zanikl panu Bačiakovi poslanecký mandát a vznikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky panu Janu Sobotkovi.

Mandátový a imunitní výbor na své druhé schůzi konané dnešního dne přijal usnesení číslo 9, ve kterém konstatoval, že podle ustanovení § 3 a § 6 písm. c) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, zanikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky panu Miloslavu Bačiakovi, a současně konstatoval, že na tento uvolněný poslanecký mandát nastupuje náhradník pan Jan Sobotka, jemuž dne 27. listopadu 2013 vznikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Děkuji za pozornost.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Děkuji panu předsedovi Bendovi.

Nyní se tedy zeptám, zda je přítomen pan poslanec Sobotka. Není tomu tak. V tomto případě, pokud poslanec není přítomen, složí svůj slib na první schůzi, které přítomen bude. Tím jsme se vypořádali s touto věcí.

Nyní otvírám bod číslo

## 10.

### Návrh na stanovení počtu místopředsedů Poslanecké sněmovny

Chtěl bych vás informovat, že výsledkem jednání poslaneckých klubů je návrh, aby v sedmém volebním období měla Poslanecká sněmovna čtyři místopředsedy. Proto v souladu s § 26 našeho jednacího řádu navrhuji, a bychom stanovili jejich počet na čtyři.

Otevírám rozpravu a ptám se, zda se někdo z kolegyň či kolegů hlásí do rozpravy. Pan poslanec Okamura se hlásí? Ne. Tím pádem rozpravu končím a přistoupíme k hlasování.

Dovolím si přednést návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna stanoví počet svých místopředsedů na čtyři."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 7. Přihlášeno je 197 poslankyň a

poslanců, pro 189, proti nebyl nikdo. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen a Sněmovna bude pracovat se čtyřmi místopředsedy.

Paní poslankyně Benešová se hlásí s faktickou poznámkou? (Ne.) Není tomu tak, odmazávám.

Končím bod číslo 10.

Otevírám bod číslo 11. Tím je

## 11.

### Návrh na volbu místopředsedů Poslanecké sněmovny

Požádal bych pana předsedu volební komise poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s kandidáty, představil nám je a seznámil nás s dalším postupem. Pane předsedo, prosím, máte slovo.

**Poslanec Martin Kolovratník:** Moc děkuji a opět vás zdravím tady u mikrofonu. Ještě jednou vám všem přeji dobré odpoledne.

Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně a páni poslanci, volební komise včera 26. listopadu, na své druhé schůzi projednala předložené návrhy poslaneckých klubů na volbu místopředsedů Poslanecké sněmovny a přijala své usnesení číslo 8.

Připomínám, že Poslanecká sněmovna rozhodla, že v tomto volebním období budou zvoleni čtyři místopředsedové Poslanecké sněmovny.

Poslaneckými kluby byli navrženi tito kandidáti na místopředsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu – je jich celkem šest a představím je v abecedním pořadí: Pavel Bělobrádek za klub KDU-ČSL, Vojtěch Filip za KSČM, Jaroslava Jermanová – hnutí ANO 2011, Miroslav Kalousek – TOP 09 a Starostové, Miroslava Němcová – ODS, Tomio Okamura – hnutí Úsvit. V abecedním pořadí jsou rovněž tito kandidáti uvedeni na hlasovacím lístku, který použijete pro svoji volbu.

A teď mi dovoluji opět rekapitulaci k volbě, jak proběhne a jak bude nebo nebude rozhodnuto. Podle zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, se místopředsedové Poslanecké sněmovny volí většinovým způsobem a tajným hlasováním podle § 75 odst. 1. Volba probíhá nejvýše ve dvou kolech.

Technicky volba místopředsedů proběhne obdobně, jako probíhala dnes dopoledne volba předsedy, s tím rozdílem – a teď vás prosím o velkou pozornost –, že poslanec na hlasovacím lístku může vyjádřit zakroužkováním souhlas nejvýše s takovým počtem kandidátů, který byl stanoven pro obsazení míst místopředsedů, tedy s počtem čtyři.

Tohle je důležitý moment. To číslo čtyři je maximální možné. Ovšem ne-

ní pro vás povinné. Znamená to, že teoreticky nemusíte vyslovovat souhlas ani s jedním kandidátem, nebo pouze s jedním, se dvěma, se třemi, maximálně tedy se čtyřmi.

K technice označování lístků si řekneme na závěr tady toho vystoupení.

Teď ještě stručná rekapitulace k průběhu volby, respektive k možným výsledkům. V prvním kole jsou místopředsedy Poslanecké sněmovny zvoleni kandidáti, kteří získali nadpoloviční většinu hlasů přítomných poslanců. Pokud by nadpoloviční většinu obdrželo více kandidátů, než je počet obsazovaných míst, jsou zvoleni ti z nich, kteří obdrželi nejvyšší počet hlasů. Nastane-li rovnost hlasů pro kandidáty na volitelných místech a mimo ně, opakuje se mezi nimi volba. A nezíská-li nadpoloviční většinu hlasů přítomných poslanců tolik kandidátů, aby byl obsazen stanovený počet míst, koná se na neobsazená místa – tedy pouze na neobsazená místa – druhé kolo první volby. Do druhého kola postupují nezvolení kandidáti z kola prvního.

Tak. A v tom druhém kole to probíhá stejným způsobem, to znamená opět, zvoleni budou ti kandidáti, kteří získali nadpoloviční většinu hlasů přítomných poslanců. Nebyla-li ani po druhém kole volby obsazena stanovená místa místopředsedů, koná se volba druhá, opět dvoukolová, a to s novými kandidáty. Nové kandidáty předkládají poslanecké kluby volební komisi nejpozději 24 hodin přede dnem volby, termín nové volby bychom museli dohodnout s panem předsedajícím.

Tak to byla citace z jednacího řádu. Ještě jednou teď volnými slovy zopakují: volba bude dvoukolová a musí být rozhodnuto vždy nadpoloviční většinou u těch jednotlivých kandidátů.

Teď vás, dámy a pánové, poprosím o pozornost, protože je to velmi důležité a hraje se o hodně a je možné, že budou rozhodovat jednotky hlasů. Opět připomenu technicky, že poslanci, jejichž příjmení začíná na písmeno A až K, si vyzvedávají lístky v té levé části volební místnosti Státních aktů a poslanci, jejichž příjmení začíná na písmena L až Z, jdou vpravo. Opět vás poprosím, abyste si vzali pouze jeden lístek

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Pane předsedo, já vás přeruším, a poprosím všechny poslance, kteří se rozhodli odejít ze sálu, že ještě bude následovat rozprava, kterou otevřu, a mám do ní dokonce i přihlášku. Takže váš spěch je předčasný.

**Poslanec Martin Kolovratník:** Tak, pane předsedo, já děkuji. A i já vás prosím, abyste vydrželi, protože víme z minulých období, že docházelo k mnoha chybám a že vaše lístky byly neplatné. Tak prosím – a je to hlavně tedy i pro nováčky, kvůli nováčkům – tak vás zkušené matadory teď opravdu prosím o trochu trpělivosti. Je to opravdu důležité.

K tomu označování: Na lístku budete mít šest jmen s pořadovým číslem. Musíte označit číslo u každého jména. Opakuji, musíte označit číslo u každého jména. Označíte buď kroužkem nebo křížkem. Jak jsem řekl, vaší volbou je možných maximálně čtyři kroužky a zbylé křížky. Pokud na lístku nějaké ze jmen necháte neoznačené, ten lístek je neplatný. Váš lístek se tedy stává neplatným a nemá žádnou funkci, žádnou hodnotu. Prostě nebude hlasovat. Takže vás prosím, označujeme čísla u jmen a musíte označit všechna čísla.

A snad poslední věta, apel, teď ne od předsedy volební komise, ale od poslance Martina Kolovratníka: bedlivě nás sledují média, a pokud by se nám povedlo dnes zvolit, ukážeme dnes občanům České republiky, že se umíme dohodnout a umíme začít pracovat. Tak prosím zkuste myslet i na tohle, zkuste zapomenout na osobní ambice a prosím vás já osobně, pojďme se o to pokusit.

Pane předsedo, děkuji.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Já vám také děkuji, a jak jsem již avizoval, otevřu rozpravu. Mám zde přihlášku pana předsedy poslaneckého klubu hnutí Úsvit, pana poslance Radima Fialy. Pane předsedo, prosím ujměte se slova.

**Poslanec Radim Fiala:** Děkuji za slovo. Já vás opravdu zdržím jen krátce. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové. Před asi měsícem nás hlasy českých voličů poslaly sem, do této Sněmovny. Každý z nás se během své volební kampaně potkával s lidmi. Ze setkání s voliči každému, kdo má základní politickou zpětnou vazbu, muselo přijít zásadní poznání: důvěra v českou politiku a v nás politiky se otřásla v samých základech. Slovo politik a politika získalo pro občany hanlivý obsah. Je na nás nyní a zde, abychom se pokusili vrátit lidem naději, že politická reprezentace této země je schopna pracovat ve prospěch občanů. Pokud výsledek těchto voleb chceme shrnout do jediné věty, pak ta věta bude znít: Lidé volili, jak volili, protože lidé chtějí změnu.

Změna se musí týkat i naší práce ve Sněmovně. Pokud chceme obnovit důvěru občanů v Poslaneckou sněmovnu, pak nemůžeme pokračovat v praxi posledního období. Okolnosti schvalování zvyšování daní nebo církevních restitucí přinesly pád důvěry občanů v Poslaneckou sněmovnu pod bod mrazu.

Poslanecký klub hnutí Úsvit přímé demokracie je novým politickým prvkem ve Sněmovně. Máme jasný program a chceme ho prosazovat napříč politickým spektrem prací ve Sněmovně. Tento program neopustíme a neprodáme. Jasně jsme deklarovali, že nespojíme poslanecké mandáty a vládní funkce. Nechceme a nebudeme ve Sněmovně hrát úlohu opozice,

kteřá jen kritizuje a vykřikuje hesla o nulové toleranci. Naši poslanci chtějí pracovat ve prospěch této země a jsme připraveni podpořit správné a potřebné zákony pro naši republiku napřič politickým spektrem. Tyto zákony budeme navrhopvat a také budeme konstruktivně jednat o podpoře návrhů dalších stran, pokud povedou k překonání ekonomické a společenské krize. Nepodpoříme lumpárny a politické kšeftování. Budeme špatní političtí obchodníci. To není naivita, ale vědomí, že naše země a lidé, kteří zde platí daně, už další kšefty neunesou.

Kolegyně a kolegové, chceme se aktivně podílet na práci ve Sněmovně, která bude odrážet volání občanů po změně v české politice. Proto se náš klub rozhodl navrhnout kolegu poslance Tomia Okamuru na funkci místopředsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Nemáme žádnou pochybnost, že navrhujeme na tu funkci kandidáta, který má všechny potřebné předpoklady. Kolega Okamura je vnímán veřejností jako jeden ze symbolů změn, pro které se občané vyslovili ve volbách, a jeho volba může přispět k posílení důvěry občanů ve Sněmovnu.

Vážené kolegyně a kolegové. Chci vás požádat o podporu Tomia Okamury při volbě místopředsedů Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Děkuji vám za pozornost.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Děkuji panu předsedovi Fialovi. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Prosím.

**Poslanec Igor Nykl:** Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já bych chtěl navázat tady na ten projev, který byl řečený, a chci poprosit, aby ve volbě místopředsedů se skutečně volili lidé, kteří jsou symbolem něčeho nového, a ne symbolem toho, proti čemu například naše hnutí ANO vzniklo. Nechci to dál rozvádět, ale tato stručná věta by měla říct, kdo by měl být místopředsedou a místopředsedy. Děkuji.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Děkuji. To byl pan poslanec Nykl, děkuji za jeho vystoupení. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí. Pokud tomu tak není, tak ukončím rozpravu.

Zeptám se pana předsedy volební komise, zda mu bude vyhovovat stejná lhůta. Jiná lhůta. Tak prosím, seznamte nás s tím, kolik času potřebujete.

**Poslanec Martin Kolovratník:** Kolegové, musím vás pochválit, lístky byly vyzvednuty a odevzdány do uren velmi rychle v té první volbě, ale teď respektujeme to, že to označování bude složitější, a vy jistě pochopíte, že pro nás také bude komplikovanější lístky porovnat. Takže vydávání lístků

bude probíhat 30 minut, domluvme se od teď do 15 hodin, na zpracování výsledků potřebuje komise 45 minut, takže výsledky oznámíme v 15.45.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Ano, děkuji. Já tedy přeruším naše jednání a sejdeme se znovu v 15.45, poté co proběhne první kolo volby místopředsedů Poslanecké sněmovny.

(Jednání přerušeno ve 14.31 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.46 hodin.)

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Dámy a pánové, požádám vás, abyste zaujali svá místa v jednací sále. Ještě přivolám kolegy z předsálí. Jenom vás upozorním, že se nacházíme v bodě 11, což je volba místopředsedů Poslanecké sněmovny.

Poprosím pana předsedu volební komise pana poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky voleb. Prosím, máte slovo.

**Poslanec Martin Kolovratník:** Dámy a pánové, dobré odpoledne vám přeji. Chci poděkovat nejen vám za vzorný průběh volby, ale i kolegům ve volební komisi, že sčítali odpovědně, pečlivě a hlavně, že to neuteklo do médií. To mě těší. (Smích v sále. Hlasy: Uteklo!) Aspoň já jsem tady nezachytil v posledních minutách. Tak možná jsem málo sledoval. V tom případě se opravím, že to uteklo do médií na poslední chvíli.

Ale teď vážně. Dovolte mi, abych vás seznámil s výsledky prvního kola první volby místopředsedů Poslanecké sněmovny ze dne 27. listopadu. Počet vydaných hlasovacích lístků byl 198, počet odevzdaných platných i neplatných lístků byl také 198. Počet neodevzdaných hlasovacích listů nulla. Neoficiálně, pro vaši informaci, bylo tam osm neplatných lístků, tedy špatně označených.

Pro poslance Pavla Bělobrádku bylo odevzdáno 133 hlasů, pro poslance Vojtěcha Filipa bylo odevzdáno 151 hlasů, pro poslankyni Jaroslavu Jermanovou bylo odevzdáno 151 hlasů, pro poslance Miroslava Kalouska bylo odevzdáno 62 hlasů, pro poslankyni Miroslavu Němcovou bylo odevzdáno 53 hlasů a pro poslance Tomia Okamuru bylo odevzdáno 76 hlasů.

Podle těchto výsledků byli v prvním kole zvoleni na funkci místopředsedy Poslanecké sněmovny poslanci Pavel Bělobrádek, Vojtěch Filip a poslankyně Jaroslava Jermanová. (Potlesk.) Blahopřeji zvoleným.

Teď budu krátce citovat bod 22 volebního řádu, který říká, že do druhého kola postupují nezvolení kandidáti z kola prvního, kteří mezi nezvolenými

získali v prvním kole nejvyšší počet hlasů, nejvýše však dvojnásobný počet kandidátů, než je počet neobsazených míst. Z logiky tohoto ustanovení bude se bojovat o jedno neobsazené místo. Mohou tedy postoupit pouze dva kandidáti a to jsou podle počtu hlasů Miroslav Kalousek a Tomio Okamura. Ještě jednou zopakují: Miroslav Kalousek měl 62 hlasů, Tomio Okamura 76 hlasů. To jsou dva postupující do druhého kola volby. Děkuji.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Jestli dovolíte, pane předsedo, já bych poblahopřál nově zvoleným místopředsedům a požádal je, aby nyní nebo v dohledné době zaujali určená místa zde nahoře.

Nyní bych vás požádal, abyste nám sdělil, kolik času bude potřeba pro práci volební komise.

**Poslanec Martin Kolovratník:** V tuto chvíli chystáme lístky pro druhou volbu, začneme je vydávat v 16 hodin. V 16.00 začneme vydávat lístky a začne tedy druhé kolo této volby. Na vydávání lístků dáme 20 minut a na zpracování a sčítání prosíme ve volební komisi 25 minut, takže v 16.45 bude vyhlášen výsledek druhého kola. Děkuji.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Výborně. Ještě předtím, než přeruším tento bod, resp. naše jednání, pro to, abyste mohli volit, tak bych poprosil předsedy poslaneckých klubů, aby se dostavili sem ke mně bezprostředně po přerušení jednání, abychom se poradili o dalším postupu.

Nyní přerušuji jednání schůze do 16.45 a prosím pány předsedy sem ke mně nahoru.

(Jednání přerušeno v 15.50 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 16.47 hodin.)

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Dámy a pánové, budeme pokračovat. Já vás poprosím, abyste zaujali svá místa v jednacím sále, protože pan předseda volební komise má pro vás zcela jistě zajímavou informaci. Jakmile se sníží hladina hluku – tak, již se tak stalo – pane předsedo, prosím, máte slovo. Seznamte nás s výsledky druhého kola první volby místopředsedy Poslanecké sněmovny.

**Poslanec Martin Kolovratník:** Děkuji. Přeji teď už dobrý podvečer. Co se týká médií, už jsem rezignoval na konstatování, že to vydržíme, ale třeba jste je ne všichni sledovali.

Tak, a teď vážně. Dámy a pánové, vážení poslanci, vážení členové

vlády, pane předsedo, rád bych vás informoval o výsledku druhého kola první volby místopředsedů Poslanecké sněmovny ze dne 27. listopadu 2013. Hlasovalo se pro poslance Miroslava Kalouska a pro poslance Tomia Okamuru. Obsazovali jsme jedno místo místopředsedy, které nebylo obsazeno v kole prvním.

Počet vydaných hlasovacích lístků byl 193, počet odevzdaných platných i neplatných byl také 193, neodevzdaných hlasovacích lístků bylo nula. Pro poslance Miroslava Kalouska hlasovalo 73 poslanců, pro poslance Tomia Okamuru bylo odevzdáno 75 hlasů.

V souladu s volebním řádem, který říká, že úspěšný kandidát musí mít nadpoloviční většinu, konstatuji, že ve druhém kole nebyl zvolen žádný z kandidátů a čtvrté křeslo místopředsedy tudíž nebylo obsazeno. Děkuji.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Také děkuji. To je maximum, co v tomto bodu můžeme udělat. Volba tímto končí. Budeme pravděpodobně, pokud tak Sněmovna rozhodne, pokračovat ve volbě na další schůzi. Já bych ukončil bod číslo 11.

Přikročíme k bodu číslo

## 12.

### Návrh na stanovení počtu ověřovatelů Poslanecké sněmovny

Chtěl bych vám připomenout článek 4 bod 1 volebního řádu, který říká, že Sněmovna schvaluje ověřovatele nominované na základě parity tak, aby jich měla nejméně deset.

Konstatuji, že k dnešnímu dni bylo ustaveno sedm poslaneckých klubů, a logické by tedy bylo, aby Poslanecká sněmovna v tomto volebním období měla čtrnáct ověřovatelů.

Pokud má někdo jiný návrh, tak já v této fázi otevírám rozpravu a zeptám se, zda někdo chce v rozpravě vystoupit s jiným návrhem, než je můj návrh na čtrnáct ověřovatelů. Nikoho nevidím, rozpravu tímto tedy končím. Budeme hlasovat.

Dovolte mi, abych přednesl návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna stanoví počet svých ověřovatelů na 14."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu? (Z lavic poslanců se ozývá, že hlasovací zařízení bliká.) Já tady registruji problém s hlasovacím zařízením, takže toto hlasování prohlásím za zmatečné. Poprosím zástupce Kanceláře Sněmovny, aby se podívali na hlasovací zařízení paní kolegyně

Černochové. (Ozývají se hlasy, že nejde jen o toto jedno hlasovací zařízení.) Nejen paní kolegyně? Tak vás všechny odhlásím. Prosim, abyste se znovu přihlásili.

Zatím to vypadá nadějně. Znovu zahájím hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 9. Přihlášeno je 181 kolegyň a kolegů, pro 178, proti nebyl nikdo. Konstatuji, že jsme stanovili počet ověřovatelů Poslanecké sněmovny na 14, a končím bod číslo 12.

Otevřu bod 13, kterým je

### 13.

#### Návrh na nominaci ověřovatelů Poslanecké sněmovny

Návrh usnesení vám byl rozdán na lavice. Poprosím pana předsedu volební komise, aby opět předstoupil před řečnický pult a uvedl tento návrh. Pane předsedo, prosím, máte slovo.

**Poslanec Martin Kolovratník:** Děkuji. Dámy a pánové, v návaznosti na to, co bylo řečeno před malou chvílí, že Poslanecká sněmovna rozhodla, že bude mít 14 ověřovatelů, vám nyní ověřovatele představím a poprosím jmenované, aby povstali a představili se ostatním kolegům.

Připomínám, že seznam ověřovatelů vám byl dnes dopoledne rozdán na lavice. Budu opět ověřovatele – a je jich čtrnáct – představovat v abecedním pořadí.

Pan poslanec Adolf Beznoska – ODS, paní poslankyně Jana Černochová – ODS, pan poslanec Pavel Čihák – ANO 2011, pan poslanec Jiří Dolejš – KSČM, paní poslankyně Jana Hnyková – hnutí Úsvit, pan poslanec David Kádner – také Úsvit, pan poslanec Jaroslav Klačka – KDU-ČSL, pan poslanec Václav Klučka – ČSSD, pan poslanec František Laudát – TOP 09 a Starostové, pan poslanec Jiří Mihola – KDU-ČSL, paní poslankyně Gabriela Pecková – TOP 09 a Starostové, pan poslanec Jiří Petrů – ČSSD, paní poslankyně Marta Semelová – KSČM, a konečně paní poslankyně Kristýna Zeliňková – ANO 2011.

Děkuji, že jste se představili. Podle mých informací bychom o tomto návrhu měli také hlasovat veřejně.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Ano, tak tomu zcela jistě bude. Nicméně předtím, než přistoupíme k hlasování, otevřel bych rozpravu. Zeptám se,

zda se někdo do rozpravy hlásí. Nikoho nevidím, takže rozpravu končím.

Budeme tedy hlasovat o předloženém návrhu usnesení, že Poslanecká sněmovna schvaluje nominované ověřovatele ve složení, jak je přednesl pan předseda volební komise. Předpokládám, že není potřeba ta jména znovu opakovat. Všichni jsme je slyšeli, a dokonce jsme i nominované viděli.

Hlasování zahájím. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 10. Přihlášeno je 184 kolegyň a kolegů, pro 183, proti nebyl nikdo. Konstatuji, že jsme schválili ověřovatele Poslanecké sněmovny tak, jak byli navrženi a jak byli jmenováni panem předsedou volební komise. Končím bod číslo 13.

Otvírám bod číslo 14, kterým je

### 14.

#### Návrh na zřízení výborů Poslanecké sněmovny

Chtěl bych říci, že Poslanecká sněmovna na základě § 32 jednacího řádu musí zřídit mandátový a imunitní výbor, petiční výbor, rozpočtový výbor, kontrolní výbor, organizační výbor, volební výbor, výbor pro evropské záležitosti a další výbory, na nichž se usnese.

Mandátový a imunitní výbor jsme již zřídili a ustavili. Pouze pro vaši informaci – v minulém volebním období pracovaly výbory následující: hospodářský, ústavněprávní, výbor pro obranu, pro bezpečnost, pro sociální politiku, pro zdravotnictví, pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, pro veřejnou správu a regionální rozvoj, pro životní prostředí, zahraniční výbor a zemědělský výbor.

Nyní bych vás tedy požádal o vaše návrhy s tím, že do této chvíle jsem prostřednictvím volební komise obdržel pouze jeden návrh, což je návrh klubu poslanců ANO 2011. Otvírám rozpravu a poprosím, pokud pan předseda klubu chce tento návrh odůvodnit. Prosim, pane předsedo máte slovo.

Další do rozpravy je připraven pan poslanec Koubek.

**Poslanec Jaroslav Faltýnek:** Hezký podvečer, vážení kolegové, kolegyně. Já jenom velmi stručně zdůvodním náš návrh, který sice nezazněl, ale my navrhujeme, aby oproti minulému volebnímu období byl sloučen branný a bezpečnostní výbor do jednoho. Určitě někteří z vás, kteří tady seděli v minulé Poslanecké sněmovně, si pamatujete, že tento



výbor na začátku takto fungoval jako jeden, a poté byl – a já mám pouze informace zvenku – uměle rozdělen. My navrhujeme, aby byl pouze jeden výbor, a to branný a bezpečnostní, s konkrétním počtem pětadvacet členů. To je můj návrh. Děkuji.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Děkuji. Pan předseda Faltýnek.

Poprosím pana poslance Koubka. Připraví se pan předseda klubu Sklenák.

**Poslanec Jiří Koubek:** Vážený pane předsedající, dámy a pánové, nemám k tomuto bodu. Ale chtěl jsem se zeptat, zda by nebylo vhodné v tento okamžik stanovit ověřovatele dnešní schůze, protože podle § 54 bodu 3 –

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Ano, váš požadavek je naprosto legitimní. Mám to zde připraveno, nechtěl jsem rušit projednávání již otevřeného bodu. Mám připravenou nominaci, kterou odhlasujeme bezprostředně po tomto bodu. Nezapomněl jsem na to, máme to připraveno.

**Poslanec Jiří Koubek:** Není to logické, ale děkuji.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Já se s vámi nebudu přít, ale mně nelogické přijde přerušovat bod hlasováním o věci, se kterou to nesouvisí. Pokud nevznášíte námitku proti mému postupu, tak bych nechal dohlasovat tento bod a potom bychom se vrátili k ověřovatelům této schůze. (Poslanec Koubek posunkem naznačuje, že námitku nevznáší.) Děkuji.

Prosím, pan předseda Roman Sklenák.

**Poslanec Roman Sklenák:** Vážený kolegyně, vážení kolegové, teď si nejsem jist, co bude považováno v tomto bodě za návrh a za protinávrh. V každém případě chci sdělit stanovisko klubu sociální demokracie, která navrhuje, aby výbory pracovaly v tom složení, tak jak tomu bylo na konci volebního období minulého. Ten stav, kdy byl výbor pro obranu a pro bezpečnost sloučen, jsme si tady vyzkoušeli. Neosvědčil se tento model a také proto v průběhu volebního období byl tento výbor rozdělen na dva – na výbor pro obranu a na výbor pro bezpečnost. Čili v tomto smyslu zní můj návrh či protinávrh.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Děkuji. Hlásí se pan předseda klubu KSČM Kováčik. Prosím, máte slovo.

**Poslanec Pavel Kováčik:** Pane předsedo, paní a pánové, na margo této diskuse musím uvést, že výbor pro obranu a výbor pro bezpečnost nebyl uměle rozdělen, on byl předtím uměle sloučen. Klub KSČM bude podporovat, aby oba dva výbory pracovaly zvlášť. Je to zejména proto, aby průběh jednání těch výborů byl efektivní. Myslím si, že není nic dramatického, když ty výbory budou tak, jak byly ke konci minulého období. Děkuji.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Děkuji. Pan poslanec Korte má slovo. Prosím.

**Poslanec Daniel Korte:** Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, některé z těch argumentů tady již zazněly. Chtěl bych připomenout, že výbor pro obranu a bezpečnost byl spojený do čtvrtého volebního období a pak se z dobrých důvodů, které dále řeknu, v pátém volebním období rozdělil.

V šestém volebním období – já se omlouvám, že tady budu trochu zabíhat do historie – čili ve volebním období minulém jsme podlehl tlaku populistické strany Věcí veřejných, dnes umrlé, která si pod jalovou záminkou šetření prosadila spojení tohoto výboru, tedy výboru pro obranu a výboru pro bezpečnost, do výboru pro obranu a bezpečnost.

Ono k tomu šetření zas tak – to šetření bylo poměrně marginální, neboť – to možná pro nováčky, kteří to neznají, bude cenné poučení. V koalici, tedy v té vládní většině, bylo domluveno, že výbor bude mít čtyři místopředsedy, ale zde v Poslanecké sněmovně vždy fungovala jako jakási ponorná řeka oposmlouva, a takže naši koaliční partneři ODS se domluvili za našimi zády s ČSSD a na ustavujícím zasedání si zvolili místo po jednom po dvou svých zástupcích, takže ze čtyř místopředsedů se rázem stalo šest místopředsedů. Čímž bylo víceméně po šetření. Vznikl tím jakýsi megavýbor, který měl 32 členů.

Já netvrdím, že ten výbor byl dysfunkční, ale byl přinejmenším malfunkční, čímž chci říci, ne že by nefungoval, ale fungoval velmi klopotně. Představíte-li si dlouhou místnost, úzkou místnost, ve které sedělo 32 lidí, z nichž z jednoho konce nebylo dohlédnutí na druhý, takže ti na tom druhém konci, kteří byli od toho předsednického stolku, si oprávněně stěžovali, že jsou přehlíženi, když se hlásí o slovo, že v půlce člověk neslyšel, co se říká na jednom druhém konci, tak to moc nefungovalo. Ale hlavně, a to byl prosím ten důvod, proč byl v pátém volebním období ten výbor rozdělen, ty dvě agendy – agenda bezpečnostní a agenda obranná – jsou zcela neslučitelné. Vezmeme-li si, že agenda Ministerstva vnitra má pod sebou agendu policie, což je tak zhruba 15 % celé té agendy, tak společně mají ty dvě agendy pouze to, že jak po-

licie, tak vojáci nosí uniformy a oba střílejí. Policie z pistole, vojáci z děla.

Ne každý v tom výboru byl specialistou, respektive zajímala ho agenda obranná či bezpečnostní. Někoho jenom ta, jenom ona. Byli i tací, které nezajímala vůbec žádná. A proto ta jednání byla poměrně velmi klopotná. A proto jsme zhruba v polovině toho volebního období přistoupili k tomu, že jsme opět tento megavýbor rozdělili na ty dva výbory – pro bezpečnost a pro obranu.

Já bych prosil, abychom neopakovali chyby, kterých jsme se dopustili již v minulosti. Děkuji.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Děkuji panu poslanci Kortemu. Zeptám se, zda se hlásí ještě někdo do rozpravy? Pokud ne, rozpravu ukončím a budeme tedy hlasovat.

Myslím, že je evidentní, že prvním doručeným návrhem byl návrh pana předsedy klubu Faltýnka, to znamená ten, který obsahuje onen sloučený výbor, proti němu byl vznesen panem předsedou Sklenákem protinávrh, takže bychom měli hlasovat o tom protinávrhu pana předsedy Sklenáka. Pokud tento návrh neprojde, hlasovali bychom potom o tom původním návrhu pana předsedy Faltýnka. Takže v principu hlasujeme o tom, že v této verzi, o které hlasujeme, budou působit dva výbory – výbor pro obranu a výbor pro bezpečnost – a ty ostatní, které jsou v těch návrzích identické.

Takže kdo je pro to, aby působily dva oddělené výbory, spolu s těmi dalšími? Prosím, zahájí hlasování. Stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 11, přihlášeno je 183, pro 124 poslanců, proti 52 kolegyň a kolegů. Takže konstatuji, že jsme schválili tento návrh a budou zřízeny výbory tak, jak byly předneseny panem poslancem Sklenákem, respektive v té modifikaci původního návrhu pana poslance Faltýnka, v té modifikaci, kterou provedl pan poslanec Sklenák. Prostě bude výbor pro bezpečnost a výbor pro obranu.

Tak tím jsme se vypořádali s bodem číslo 14, já ho končím a otevřu – neotevřu. Ještě předtím, než otevřu pod 15, tak bychom tedy nyní stanovili ověřovatele této naší první schůze ze skupiny ověřovatelů, které jsme již odsouhlasili.

Navrhují, aby ověřovateli této schůze byli páni poslanci Adolf Beznoska a Jiří Petřů. Zeptám se, zda je zde jiný návrh. Není tomu tak, budeme o tom hlasovat. Kdo souhlasí, prosím stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 12, přihlášeno je 183 kolegyň a kolegů, pro 179, pro-

ti nikdo, takže ověřovateli této schůze byli schváleni Adolf Beznoska a Jiří Petřů.

Nyní tedy přistoupíme k bodu číslo

## 15.

### Návrh na stanovení počtu členů výborů Poslanecké sněmovny

Dovolte mi v úvodu připomenout, že výbory Poslanecké sněmovny se ustavují podle zásady poměrného zastoupení, což je § 115 odst. 2 jednacího řádu. Z jednání poslaneckých klubů ke stanovení počtu členů jednotlivých výborů vzešly tyto návrhy, a jestli dovolíte, tak já bych je přečetl:

- petiční výbor 15 členů
- rozpočtový výbor 25 členů
- kontrolní výbor 15 členů
- organizační výbor 18 členů
- volební výbor 15 členů
- výbor pro evropské záležitosti 19 členů
- hospodářský výbor 25 členů
- ústavněprávní výbor 19 členů
- výbor pro obranu 15 členů
- výbor pro bezpečnost 15 členů
- výbor pro sociální politiku 21 členů
- výbor pro zdravotnictví 25 členů
- výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu 21 členů
- výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj 21 členů
- výbor pro životní prostředí 15 členů
- zahraniční výbor 15 členů
- zemědělský výbor 19 členů.

Pokud jde o výbor organizační, chci upozornit, že těch 18 členů již zahrnuje předsedu Poslanecké sněmovny a místopředsedy Sněmovny, kteří jsou členy tohoto výboru ze zákona.

Já bych tedy otevřel rozpravu a zeptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nikoho nevidím, a tudíž onu rozpravu končím.

Zeptám se, zda můžeme hlasovat o tomto předneseném návrhu jako o celku, nebo zda je zde požadavek, aby se hlasovalo o jednotlivých výborech zvlášť. Vidím, že tomu tak není a že je zde velká vůle hlasovat na jednu.

Takže já jsem ty počty přečetl, každému je jasné, o čem hlasujeme.

Pokud ano, tak prosím, kdo souhlasí s mnou přednesenými či navrženými počty výborů?

Zahajuji hlasování, kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte prosím ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 13, přihlášeno je 182, pro 179, proti nikdo, takže já konstatuji, že jsme návrh usnesení schválili a stanovili jsme počty členů jednotlivých výborů Poslanecké sněmovny tak, jak bylo navrženo.

Končím bod 15 a otevírám bod 16, kterým je

#### 16.

### Vyhlášení lhůty na podávání návrhů na členy výborů Poslanecké sněmovny

Prosím pana předsedu volební komise, dnes asi naposledy, aby se ujal svého úkolu a seznámil nás s meritem věci.

**Poslanec Martin Kolovratník:** Já bych vás rád seznámil s tím, že volební komise na své druhé schůzi dne 26. listopadu přijala usnesení číslo 12, a dodám také, po dohodě s předsedy politických klubů. Tímto usnesením stanovujeme lhůtu pro podávání návrhů na členy výborů Poslanecké sněmovny, a to do příštího týdne do pondělí 2. prosince do 18 hodin večer. Žádám poslanecké kluby, resp. jejich zástupce, aby ve stanovené lhůtě předložili své návrhy tajemnici volební komise. Je to místnost číslo 209 A zde, ve Sněmovní ulici číslo 4. Děkuji za pozornost.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Děkuji. Já se zeptám, zda si někdo přeje k tomuto sdělení pana předsedy volební komise vystoupit. Nikoho nevidím, a tím pádem projednávání tohoto bodu končím a všichni víme, do kdy tato lhůta byla stanovena. To je bod 16.

Nyní nás čeká projednávání dalších bodů. Těmi jsou zákonná opatření Senátu.

Předtím, než se pustíme do jednotlivých bodů, navrhuji, abychom umožnili vstoupit předsedovi Senátu Parlamentu České republiky panu Milanu Štěchovi, který byl pověřen informovat Poslaneckou sněmovnu o průběhu projednávání zákonných opatření v Senátu. To je věc, o které musíme hlasovat.

Proto zahájím hlasování. Ptám se, kdo souhlasí, abychom umožnili vystoupit panu předsedovi Senátu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 14. Přihlášeno je 182, pro 177, proti nikdo. Konstatuji, že jsme toto usnesení odsouhlasili.

Vítám zde pana předsedu Senátu Parlamentu České republiky pana Milana Štěcha. Prosím, aby zaujal místo u stolku zpravodajů.

Nyní otevíru bod číslo 18. Je jím

#### 18.

### Zákonné opatření Senátu o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 2/

Zeptám se – vidím zde pana premiéra, takže předpokládám, že tento tisk z pověření vlády uvede pan předseda vlády. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

**Předseda vlády ČR Jiří Rusnok:** Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych uvedl zákonné opatření Senátu o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů. Cílem těchto norem je s účinností od 1. ledna 2014 přizpůsobit daňové zákony rekodifikaci soukromého práva.

Několik slov k průběhu legislativního procesu. Původně mělo být tohoto cíle dosaženo návrhem zákona o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva. Návrh tohoto zákona byl však dne 12. září 2013 zamítnut Senátem, což v té době s ohledem na neexistenci Poslanecké sněmovny znamenalo konec jeho legislativního procesu. Vláda proto předložila Senátu návrh zákonného opatření, které dnes máte před sebou, zákonného opatření, které v zásadě ve stejném obsahu jako zamítnutý návrh zákona řešilo tuto záležitost.

Dílejší úpravy, které byly učiněny oproti původní verzi, stejně tak jako pozměňovací návrhy, které byly v Senátu přijaty, podle mého názoru nezměnily a nenarušily celkovou koncepci zákonného opatření a jeho hlavním cílem zůstává přizpůsobit daňové zákony rekodifikaci soukromého práva, již dříve schválené Poslaneckou sněmovnou, Senátem a potvrzené prezidentem republiky.

Pokud jde o samotný obsah tohoto zákonného opatření, rekodifikace soukromého práva vyvolala nutnost přistoupit ke změnám v daňových zákonech, které jsou dnes terminologické a věcné povahy, resp. často povahy terminologické i věcné zároveň. Nutnost provést důslednou revizi pojmosloví namís-



to spoléhání se na obecně formulované přechodné ustanovení vychází ze specifického charakteru daňových předpisů. Je zde aplikován princip v pochybnostech ve prospěch daňového subjektu.

Změny věcného charakteru můžeme rozčlenit na dvě skupiny: na ty, které jsou přímo vyvolány rekodifikací soukromého práva, např. reakce na nové instituty, jako je nové pojetí věci, svěřenský fond apod., a na ty, které byly rekodifikací soukromého práva vyvolány nepřímo, avšak znamenají významný zásah do stávajících institutů, např. změna koncepce přechodu daňové povinnosti.

Daňovým zákonem, který se v souvislosti s rekodifikací soukromého práva novelizuje, je zákon o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitosti, jelikož dochází k jeho zrušení. Daň dědická a daň darovací jsou inkorporovány do zákona o daních z příjmů. Právní úprava daně z převodu nemovitosti je předmětem zákonného opatření Senátu číslo 340/2013 Sb., které bude dalším bodem našeho jednání, to je o dani z nabytí nemovitých věcí, která bude předložena ke schválení v dalším bodě.

Nad rámec změn vyvolaných rekodifikací soukromého práva jsou v zákonném opatření schváleném Senátem další změny. Nejvýznamnější z nich je realizace první fáze tzv. jednotného inkasního místa, dále lze zmínit určitá proexportní a prorůstová opatření, např. odpočet na podporu odborného vzdělávání.

Dovolte mi nyní krátce se vyjádřit k důsledkům, které by nastaly, pokud by se daňové zákony nepřizpůsobily rekodifikaci soukromého práva, jinými slovy, pokud by v tuto chvíli neproběhla tzv. ratihabice čili potvrzení těchto zákonných opatření vámi jako Poslaneckou sněmovnou. V takovém případě by došlo k vytvoření poměrně velké řady různých mezer či nedostatků v daňových zákonech, které by nebylo možno překlenout pouze výkladem. Došlo by tak k vytvoření velmi širokého prostoru pro nežádoucí daňovou optimalizaci a daňovou nejistotu. Důsledkem by byl výrazně negativní dopad na inkaso veřejných rozpočtů, možná až v řádu desítek miliard korun. Mimoto by došlo k vytvoření rozsáhlé právní nejistoty. Došlo by také k založení určité nerovnosti mezi daňovými subjekty a v určitých případech možná také ke zvýšení jejich daňové zátěže.

S ohledem na tyto skutečnosti a mimořádnost celé situace, zejména celého procesu, který byl spojen se schvalováním této normy, mi dovoluňte, abych vás požádal o schválení předloženého zákonného opatření Senátu.

Děkuji vám za pozornost.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Já děkuji panu předsedovi vlády a nyní, než dám slovo panu předsedovi Senátu, tak bych vás chtěl požádat o pochopení se situací, která tady vznikla, protože podkladové materiály, tak

jak tady byly předloženy, tak společně s hlasováním o vystoupení pana předsedy Senátu byl sesponkovaný tisk číslo 1, který jsem odložil v domnění, že to patří k vystoupení pana předsedy Senátu, takže jsem omylem předřadil tento bod před bod 17. Pokud s tím bude souhlas, tak bychom projednali bod 18. Předpokládám, že bod 19 s tím věcně souvisí, tak bychom projednali i bod 19 a poté bychom se vrátili k bodu 17.

Pokud byste měl někdo námitku k tomuto mému mylnému postupu vzniklému sesponkováním dokumentů, tak samozřejmě o tom můžeme hlasovat, můžeme tento bod přerušit a vrátit se k bodu 17. Ale myslím si, že nejrychlejším řešením bude, že pojedeme v pořadí 18–19–17. Je proti tomu nějaká námitka? Pokud ne, děkuji za pochopení a omlouvám se.

Prosím vystoupí pan předseda Senátu Štěch.

**Senátor Milan Štěch:** Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluňte mi, abych vám na úvod blahopřál k získání mandátu důvěry od občanů. Přeji vám, aby vaše práce byla úspěšná ve prospěch naší země, a až budete svůj mandát končit, a byste mohli říct: odvedli jsme dobrou práci.

Když skončila minulá vláda a bylo diskutováno, že bude potřeba přijmout zákonná opatření, která by umožnila dokončení rekodifikace soukromého práva, vyskytovaly se názory, že vláda a Senát budou zákonná opatření nadužívat. Já si myslím, že praxe ukázala, že tomu tak nebylo a že se s tímto mimořádným institutem, který je zakotven v Ústavě v článku 33, zachází a zacházelo velmi obezřetně.

První dvě zákonná opatření – první už vám pan premiér předložil – jsou opatření, která dokončují rekodifikace soukromého práva. I když v Senátu je velká část – velká část – senátorek a senátorů, kteří mají k občanskému zákoníku, který má nabýt účinnosti 1. 1. příštího roku, velmi velké výhrady, tak jsme si všichni uvědomili, že ve fázi rozpracování, účinnosti a aplikace v praxi je postup už tak daleko, že by bylo nezodpovědné neschválit zákonná opatření, která se týkají dokončení rekodifikace soukromého práva.

Samozřejmě můžete namítnout, že prvním krokem k tomu, aby muselo být použito zákonné opatření, bylo to, že Senát neschválil tisky včetně tisku, který se týká úpravy daňových zákonů v prvním procesu, v prvním období, tzn. ještě když přišel ten tisk z Poslanecké sněmovny. Ale prosím, berte v úvahu, že Senát je v tomto případě suverén. A my jsme shledali v té době, že v tom tisku je velmi mnoho návrhů, které do rekodifikace nepatří, resp. se jí přímo netýkají, a že jsou tam návrhy, které by znamenaly poměrně velké výpadky ve veřejných rozpočtech, včetně rozpočtů obcí, jak už uvedl v předešlém vystoupení předseda vlády. Proto bylo předloženo zákonné opatření, které ve své podstatě z velké části, dá se říct

možná z 90 %, kopírovalo původní vládní návrh, který jsme předtím zamítli, ale přece jen tam byly změny, které se týkaly především úpravy zdanění základních investičních fondů a také problematiky osvobození daní z příjmů u podílníků na zisku a dividend.

Dále Senát zkonstatoval, že do této úpravy by nemělo patřit zrychlení odpisů, které by způsobilo výpadek podle propočtů jak našich, tak Ministerstva financí, okolo 10 mld. korun ročně.

Z tohoto důvodu jsme přijali zákonné opatření přece jen v pozměněné podobě, než vláda navrhla, ale nakonec při projednávání předseda vlády s úpravou, s pozměňovacími návrhy, které připravil Senát, vyslovil souhlas.

Takže hlavním cílem bylo to, abychom z daňové novely vypustili záležitosti, které nejsou nezbytně nutné k rekodifikaci soukromého práva a které na druhou stranu nepřipraví veřejné rozpočty o desítky miliard korun. Za druhé jsme si byli vědomi toho, že zákonné opatření je potřeba přijmout z důvodu, aby nevznikl stav právní nejistoty s ohledem na účinnost nového občanského zákoníku. Proto bylo zákonné opatření v podobě, jakou máte k dispozici, přijato a bude záviset na vás, jestli se rozhodnete, aby nadále bylo platné jako řádný zákon.

Děkuji vám za pozornost.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** To byl pan předseda Senátu Milan Štěch, který nás informoval o stanovisku Senátu a způsobu projednávání v Senátu. A já tedy otevírám rozpravu, do které mám zatím pět přihlášek řádných. Mám zde jedno přednostní právo pana předsedy poslaneckého klubu ODS, takže ten dostane přednost. Pan poslanec Stanjura prosím a potom v pořadí tak, jak je na tabuli, pan poslanec Tejc.

**Poslanec Zbyněk Stanjura:** Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, chtěl jsem za náš klub vystoupit jako první a chci se zabývat ve svém vystoupení nejprve otázkou, o které mluvil jak premiér, tak předseda Senátu, tím nadužíváním.

Když se podíváte na článek 33 Ústavy, tak jasně říká, že se mají formou zákonných opatření schválit věci, které nesnesou odkladu. Máme na tabuli čtyři zákonná opatření a můžeme vést debatu – a my ji chceme vést – o tom, zda snesla, či nesnesla odklad.

Myslím si, že u novely zákona o veřejných zakázkách je to mimo jakoukoli debatu. Tam i ta minulá velká novela vstoupila v platnost 1. dubna, nevstoupila v platnost 1. ledna. A přesto, že je to identické s tím, co připravila předchozí vláda, myslím si, že tady měly být vláda i Senát zdrženlivější a měly to nechat na standardní legislativní proces.

Bod číslo 17, kterým jsme měli původně začít, bude jako třetí. V tom nevidím žádný problém. Všeobecné zdravotní pojištění, navýšení platby za

státní pojištění – je stejný případ. Když se podíváte i na to zdůvodnění, které poslala vláda do Senátu, je tam napsáno, že hrozí velké výpadky příjmů v letošním roce. Ta suma 4,7 nebo 5 mld. je skutečně velká, ale když ji porovnáte s celkovým objemem zdrojů, které jsou ve zdravotnictví za rok, a teď mě nechtejte za slovo – odhaduje se, že je to zhruba pro zjednodušení výpočtu 250 mld., tak se jedná o 2 % ročního obrátu. A ti z vás, kteří někdy řídili nějaký rozpočet, měli nějakou firmu, mohou říct, zda 2 % je věc, která nesnese odkladu a nesnese standardní legislativní proces. My jsme přesvědčeni, že ano.

Ta poslední dvě zákonná opatření, která dle našeho názoru skutečně nesnesou odkladu, jsou dva zákony, které dokončují implementaci či doprovodné zákony k občanskému zákoníku. Je to věc, kterou naše vláda prosazovala, dlouhodobě připravovala, svedla nejeden politický zápas tady v Poslanecké sněmovně, nejeden politický zápas Sněmovna versus Senát. Myslím, že mnozí si to pamatujeme, a určitě by byla škoda, kdyby se ta práce nedokončila. Na druhé straně je třeba říct, že v okamžiku, kdy se rozpustila Poslanecká sněmovna, levicová vláda s levicovým Senátem využily situace a vypreparovaly věci z obou dvou návrhů, o kterých bude určitě řeč, když budeme konkrétně projednávat.

Slyšel jsem v předchozím vystoupení mluvit pana předsedu Senátu o desítkách miliard, které by vypadly. Podle mě to číslo není ničím podložené, je vymyšlené. A pokud dostanu přesnou analýzu, kde a jakým způsobem by stát či veřejné rozpočty přišly o desítky miliard, tak se rád panu předsedovi Senátu omluvím. Jinak si myslím, že to je šíření poplašné pravdy. Nic takového není pravda.

Chci říct, že ne že navrhla vláda, ale v tom legislativním procesu v Poslanecké sněmovně vypadlo jedno z mála opatření, na kterém se shodla tripartita, tzn. vláda, zaměstnavatelé, odbory – opatření, které by mohlo pomoci při obnově hospodářského růstu. Všichni mluvíme bez ohledu na politickou stranu, kterou tady zastupujeme, o tom, jak jsme připraveni. Zrychlení odpisů byla věc, která se v tripartitě dohodla. Nebyla kontroverzní, měla všeobecnou podporu. Přesto v Senátu z tohoto návrhu zákona vypadla – možná zase se zdůvodněním, že by veřejné rozpočty přišly o desítky miliard. Myslím si, že je to užitečná věc, na kterou naše podnikatelská veřejnost čekala a která mohla pomoci zrychlit investice jak ve veřejném, tak zejména v privátním sektoru. Takže kdyby Senát chtěl být opravdu zdrženlivý, tak přijal zákonná opatření v té podobě, ve které prošla Poslaneckou sněmovnou.

My jsme v té době navrhovali, aby rozpuštění Sněmovny bylo odloženo do doby, než se dokončí legislativní proces. Návrh nebyl přijat, přitom by nijak neohrozil avizovaný a pak uskutečněný termín voleb. Nic by se nestalo, mohli jsme vydržet. Je to poprvé, kdy Parlament České republiky pro-

jednává zákonná opatření. Myslím si a budu rád, když to bude nadlouhu naposled. Protože měli jsme tady unikátní situaci, kdy tady byla vláda bez důvěry, která důvěru nikdy neměla, a vláda zůstala bez kontroly, protože neexistovala Poslanecká sněmovna, nebylo kde interpelovat, nebylo kde se přít s vládou, opozice neměla šanci, kde vykonávat kontrolu vlády. Takže opravdu věřím, že to bude na dlouhou dobu naposled.

I tak si myslím, protože zavádíme jakési ústavní zvyklosti, že by mělo zaznít, že minimálně dvě zákonná opatření mohla počkat na standardní legislativní proces, mohla být účinná v únoru nebo v březnu. Když mluvíme o zdravotnictví, tak ta samá vláda nenavrhl, abychom se bavili v tomto zrychleném čase o obnovení poplatků za pobyt v nemocnicích, který končí podle rozhodnutí Ústavního soudu k 1. lednu příštího roku a kde roční výpadek je odhadován na 2,1 mld. korun. Najednou tohle to sneslo odklad. Velmi podobně politické strany najednou říkají, že odpustí poplatky všeobecně, což považují za legitimní politický názor, o kterém se můžeme přít, jestli ano, nebo ne. Nicméně i to určitě přinese snížení prostředků veřejného zdravotního pojištění a prostředků, které mají k dispozici zdravotnická zařízení. Takže si myslím, že je to jasné.

A u těch druhých dvou my prostě chceme jasně konstatovat, že situace využily jak levicová vláda, tak levicový Senát. A ti, kteří tu vládu podporovali, hlasovali důvěru, tak mají odpovědnost k tomu, aby zákony upravili. A zejména v tomto bodě si myslím, že ta úprava nešla šťastným směrem. Díky tomu, že nemůžeme podávat žádné pozměňovací návrhy, tak my budeme hlasovat pro ta dvě zákonná opatření, která dokončují doprovodné zákony k občanskému zákoníku. Je škoda, že vhodné paragrafy, které mohly pomoci ekonomice, jsou pryč, nedá se s tím nic dělat.

Na závěr chci říct, že nechceme navázat na praxi minulé opozice, která se velmi často v případě politické porážky hnala k Ústavnímu soudu do Brna. Nám stačí, že tady ten svůj názor prezentujeme, a nebudeme rozporovat, zda to bylo ústavně komfortní (konformní?) nebo nekomfortní, přestože si myslíme, že to ústavně komfortní nebylo.

A pro příští Poslaneckou sněmovnu, Senát a pro příští vládu: Kdyby náhodou – a říkám, my si to nepřejeme – nastala situace, kdy opět bude rozpouštěna Poslanecká sněmovna a opět se bude moci využívat článek 33 naší Ústavy, tak doporučujeme ještě mnohem větší zdrženlivost, než kterou předvedla vláda a Senát v uplynulých měsících. Děkuji. (Ojedinělý potlesk.)

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Děkuji panu předsedovi Stanjurovi, a pokud zde nejsou další žádosti o přednostní právo, tak bych poprosil prvního řádně přihlášeného do diskuse, což je pan poslanec Jeroným Tejc. Připraví se paní poslankyně Helena Válková.

**Poslanec Jeroným Tejc:** Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych se také vyjádřil k bodu 18, ale také k bodu 19, tedy k zákonům, které souvisejí s občanským zákoníkem. A odpusťte mi, že budu hovořit nejen o těchto zákonných opatřeních, která doprovázejí občanský zákoník, ale budu v této věci navazovat na debatu o občanském zákoníku jako takovém, o kterém jsme tady vedli spor ani bych neřekl mezi levicí a pravicí, ale mezi těmi, kteří byli zastánci toho, aby se více přemýšlelo a více promyslelo spuštění nového občanského zákoníku, a těmi, kteří byli pro to, aby byl spuštěn za každou cenu k 1. lednu 2014.

Myslím, že nejen já, ale i velká část odborné veřejnosti, řekl bych snad kromě autorů tohoto zákoníku z odborné veřejnosti, je přesvědčena, že občanský zákoník není v tuto chvíli připraven natolik dobře a jeho rizika spuštění jsou natolik velká, že mohou ohrozit v budoucnu právní postavení a vztahy občanů České republiky.

Dnes bohužel stojíme v této Poslanecké sněmovně před rozhodnutím, kdy na jedné straně my, kteří jsme nehlasovali pro občanský zákoník, ať už jsme v této Poslanecké sněmovně zasedali, či nezasedali a přicházejí jako noví poslanci, budeme muset hlasovat pro doprovodné zákony ve formě zákonných opatření, protože kdybychom tak neučinili, tak od 1. ledna nastane chaos. A já jsem rozhodně nezáviděl ani kolegům v Senátu, kteří museli ve velmi krátkém čase zpracovat tyto normy do formy zákonných opatření tak, aby tato úprava byla připravena. A stejně tak nezávidím nám všem, kteří mají problém se spuštěním nového občanského zákoníku, že budou muset pro tato zákonná opatření hlasovat i přesto, že s řadou ustanovení a obsahu těchto zákonných opatření nebudou souhlasit.

To, co je problémem občanského zákoníku, je podle mého názoru nejen diskontinuita, tedy to, že se mění řada institutů, které fungovaly a které byly bezproblémové, a budeme si muset na ně zvykat nejen my občané, ale také judikatura, ale to, že doprovodné zákony byly připraveny na poslední chvíli.

Tady zazněla kritika ze strany pana předsedy Stanjury na to, že Senát řešil na poslední chvíli zákonná opatření a docházelo ke změně i obsahu zákonů, které byly připraveny jako doprovodné. Ono by se nic takového nestalo, kdyby legislativní proces fungoval tak, jak má, a kdyby vláda, tehdy ještě pravicová, předložila občanský zákoník společně s doprovodnými zákony, což se bohužel podle mého názoru nestalo nejen ihned poté, kdy byly ty návrhy sem doručeny, ale nestalo se to ani v přiměřeně krátké době a ty zákony zde byly až na jaře a v létě tohoto roku. A tedy i přesto, kdyby se Sněmovna nerozpustila, byly by schvalovány na poslední chvíli. A to je podle mého názoru chyba, které bychom se neměli dopouštět. A v tomto smyslu jsem přesvědčen, že pokud někdy ještě

budeme přijímat takto rozsáhlou změnu právní úpravy, nejen že legisvakanci lhůta – tedy doba mezi platností a účinností – musí být delší než rok a půl nebo dva roky, ale především musí být předpisy, které mají tyto věci doprovázet a které zásadním způsobem v mnohém mění právní řád České republiky, předloženy dostatečně včas.

Protože nemám ambici zde hlasovat proti zákonným opatřením, která doprovázejí občanský zákoník, protože jak jsem říkal, nemáme jinou šanci, tak si dovolím navrhnout Poslanecké sněmovně doprovodné usnesení, ve kterém může ale nemusí, nebude-li odhlasováno, Poslanecká sněmovna vyslovit názor na to, jak by mělo být postupováno v příštích měsících, a to i na základě debaty, která je vedena v odborné veřejnosti.

Proto navrhuji doprovodné usnesení: "Poslanecká sněmovna žádá vládu České republiky, aby na základě vyhodnocení zkušeností z praxe provedla analýzu nového občanského zákoníku a na základě takto získaných výsledků navrhla novelu zákona odstraňující jeho nejzávažnější problémy, nedostatky a nejasnosti, a to nejpozději do konce roku 2014. Poslanecká sněmovna žádá vládu ČR, aby po projednání s představiteli justice přijala urychleně změny jak v oblasti organizační, tak legislativní, s cílem odstranit překážky bránící řádné aplikaci občanského zákoníku v praxi."

Rozumím tomu, že může zaznít výhrada, že zrovna od Poslanecké sněmovny by neměl zaznívat vzkaz voličům: Ještě něco ani nenabylo účinnosti a vy už to chcete novelizovat. Ale obávám se, že v případě občanského zákoníku a rizik s ním spojených, je tato výzva nutná. Poslanecká sněmovna by tím vyjádřila jasný signál budoucí vládě České republiky, že je třeba se analýzou občanského zákoníku zabývat a je třeba připravit v případě, že se ukáže, že v určitých institutech nefunguje, je potřeba jej změnit, a to velmi rychle.

Děkuji za pozornost. (Ojedinělý potlesk.)

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji. Dobrý večer, paní a pánové. Budeme pokračovat v otevřené rozpravě. Podle přihlášek je přihlášena paní poslankyně Helena Válková. Prosím ji, aby se ujala slova. Připraví se pan kolega Jiří Dolejš. Prosím paní poslankyně, máte slovo.

**Poslankyně Helena Válková:** Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je mi velkou ctí zde hovořit jako nováček, jako někdo, pro kterého je překvapením, že může hovořit na půdě Poslanecké sněmovny. Současně mě však doprovází pocit zklamání a smutku, že musím hovořit k zákonným opatřením, která jsou nejen podle mého přesvědčení, ale i podle názoru mých kolegů v politickém klubu hnutí ANO 2011 nedobрым vysvědčením předchozí vlády, která připustila, aby

v takovém rozsahu, takovým způsobem a hlavně takovým procedurálním způsobem byla přijata tato norma, respektive zákonné opatření předložené nám teď ke schválení nebo neschválení.

Situace, do které jsme podle našeho názoru byli více či méně vmanipulováni, nás donutila, abychom se důkladně seznámili s obsahem zákonných opatření. U některých to vůbec nebylo snadné. Například bod č. 18, daňové předpisy eufemisticky nazvané související s rekonstrukcí občanského práva hmotného, čili s přijetím nového občanského zákoníku, jak co do rozsahu, tak co do svého obsahu zdaleka přesahují hranice, které jsou nutné nově upravit tak, aby například terminologie odpovídala novému občanskému zákoníku, a naopak se této možnosti využilo až zneužilo k tomu, aby se do daňových předpisů, například do novely zákona o dani z příjmů, zařadila ustanovení, která nebyla dostatečně ve vnějším připomínkovém řízení prodiskutována.

Přípravě tohoto vystoupení jsem věnovala poměrně dost času. Hovořila jsem s řadou odborníků, protože oblast daňového práva opravdu není mou doménou a neodvážila bych se zde vystoupit, pokud bych nedospěla k závěru, že tito odborníci byli úmyslně v rámci připomínkového řízení opomenuti. Je to například Komora daňových poradců, která opakovaně zdůrazňovala a upozorňovala, že součástí novely jsou i změny nesouvisející s rekonstrukcí, že jsou systémově věcně špatné, že vyvolají důsledky, které se budou týkat jak řadových občanů, tak firem a v podstatě mohou vést i ke zpochybnění řádného výběru daní vůbec. Tyto připomínky nechci teď kvalifikovaně hodnotit, protože, jak jsem již konstatovala, daňové právo není mou doménou. Nicméně to ukazuje, že se nevyužily možnosti, které zde byly, protože tyto připomínky byly předneseny již na jaře roku 2013, jak tedy v osobních jednáních, tak písemnou formou.

Myslím si, že v současné době, kdy je velmi často zdůrazňováno, že nepřijetí zákonných opatření by vedlo k chaosu, k nejistotě, k tomu, že bychom nevybrali daně v řádu miliard korun v daňovém období v příštím roce, nám to vlastně neumožňuje takovéto zákonné opatření neschválit. Současně nám to i znemožňuje pokusit se o odložení účinnosti občanského zákoníku. V této souvislosti je třeba i připomenout nález Ústavního soudu 55/10, který poměrně jasně vymezuje podmínky legislativní nouze. Cituji: "Ústavní pořádek explicitně připouští možnost projednat vládní návrh zákona ve zkráceném jednání pouze na základě článku 8 ústavního zákona o bezpečnosti České republiky, a to v době stavu ohrožení státu nebo válečného stavu. Stanoví-li tedy ústavní pořádek takovouto možnost pouze v jediném případě, je zřejmé, že za jiných situací to obecně možné není. Nejde přitom o mezeru v Ústavě, pokud ústavní pořádek možnost projednat návrh zákona ve zkráceném jednání zná. Ústavodárce se toliko rozhodl tuto možnost připustit jen v extrémních a

mimořádných situacích. Lze sice připustit, že se na úrovni zákona, třeba jednacím řádu, zakotví další případy, kdy lze zákony projednat ve zkráceném řízení legislativní nouze, avšak protože jde o úpravu praeter constitutionem a protože smyslem ústavněprávní reglementace zkráceného projednávání je ochrana práv a principů ovládajících legislativní proces v demokratickém právním státě, využití institutu legislativní nouze je možné jen za předpokladu širokého konsensu v Parlamentu a nebo jen tehdy, kdy typová závažnost situací, v nichž bude legislativní nouze použita, odpovídá závažnosti situací, s nimiž počítá ústavní pořádek pro zkrácené projednání návrhu zákona. Podmínkou vyhlášení stavu legislativní nouze není jen hrozba určitých negativních důsledků, ale především existence mimořádné okolnosti, která má potenciál ohrozit základní práva a svobody zásadním způsobem anebo kdy státu hrozí značné hospodářské škody. Za mimořádnou okolnost posuzováno prizmatem ústavních principů je možno považovat jen takovou okolnost, která se zjevně vymyká běžnému průběhu politických procesů vnitřních i vnějších anebo může jít o okolnost, kterou představují přírodní katastrofy. Právě ona mimořádnost odůvodňuje nezbytnost bezprostřední reakce ze strany zákonodárce a s tím související omezení ústavních principů, jež se vztahují k parlamentní proceduře. Závěr o existenci této mimořádné okolnosti tak musí mít rozumný základ a musí být podložen skutkovými okolnostmi."

Čili jinými slovy řečeno, nedomnívám se, že by zde byly splněny podmínky stavu legislativní nouze, nedomnívám se, že máme možnost žádat o odklad formou pozměňovacího návrhu novely, která by odložila účinnost zákona č. 89/2002 Sb., občanského zákoníku, o jeden rok, jak jsme diskutovali myslím i napříč politickými stranami, a zbývá nám tedy jenom konstatování, že jsme se ocitli v situaci, kdy vlastně budeme poprvé hlasovat, a přitom budeme hlasovat o tom, jaké menší zlo zvolíme.

I v této souvislosti bych ráda navázala na svého předřečníka pana Tejce, který zde přednesl návrh doprovodného usnesení Poslanecké sněmovny, na kterém jsme se shodli a společně jsme jej formulovali, a ráda bych jej doplnila určitým úvodním návrhem úvodního konstatování, totiž že Poslanecká sněmovna České republiky konstatuje, že účinnost zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, a souvisejících právních předpisů k 1. lednu 2014 byla stanovena na nepřiměřeně krátkou dobu, neodpovídající ani rozsahu ani závažnosti legislativních změn v právním řádu České republiky. Odložení účinnosti občanského zákoníku a souvisejících předpisů před plánovaným nabytím jejich účinnosti již však neumožňuje – odkazují zde právě na meze legislativní nouze – ani případné mimořádné zkrácení legislativního procesu.

Za další. Neschválení zákonného opatření Senátu o změně daňových

zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů a zákonného opatření Senátu o dani z nabytí nemovitých věcí by od 1. ledna 2014 vedlo s vysokou pravděpodobností k právnímu chaosu a rizikům v oblasti řádného výběru daní, přičemž vzhledem k délce legislativního procesu nelze tyto normy znovu v pozměněné podobě předložit a projednat.

A konečně závěrem bych se přimlouvala za zvážení, zda nepřijmeme prohlášení v tom smyslu, že jsme si vědomi toho, že občanský zákoník účinný od 1. ledna 2014 s ohledem na ne zcela dostatečnou přípravu na jeho aplikaci v praxi, rozsáhlou diskontinuitu oproti dosavadní právní úpravě a nedůslednou provázanost s ostatními právními předpisy přináší řadu rizik, možných negativních dopadů a může vést, zřejmě povede, ke snížení právní jistoty občanů a ke zvýšení nepředvídatelnosti soudních rozhodnutí v určitém nadcházejícím období několika let.

Kdybych shrnula své vystoupení, je to opravdu s určitou nadsázkou jako v tom románu, který dobře znáte, většina z vás, Sophiina volba, kdy na jedné straně využíváme svůj mandát a hlasujeme pro něco, co víme, že jak co do obsahu, tak co do rozsahu neodpovídá ani názvu, mám na mysli to zákonné opatření, které se týká daňových předpisů, ani našemu přesvědčení, že tím nějak přispějeme ke zvýšení právní jistoty. Na druhé straně víme, že pokud bychom ruku nezvedli, je zde vysoce pravděpodobné, že dojde ještě k větším škodám, a proto nám zřejmě nezbyvá nic jiného, než nakonec svoji ruku pozvednout.

Děkuji. (Potlesk.)

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji paní poslankyni Válkové a před Jiřím Dolejšem – prosím, aby ještě posečkal Jiří Dolejš, protože k faktické poznámce se přihlásil pan kolega Polčák. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

**Poslanec Stanislav Polčák:** Děkuji vám, pane místopředsedo. Já musím říci a navázat na to, co říkala paní kolegyně profesorka Válková. Jakkoliv bylo v jejím projevu nepochybné, že má významné i ústavní mantinely a já sám jsem si ho se zájmem vyslechl, tak musím říci, že jsme nebyli s návrhem tohoto usnesení seznámeni předtím, a představa, že tedy takhle zazní pouze tento návrh usnesení, je poměrně pro mě překvapivá. Samozřejmě řádný legislativní proces znamená, že návrh usnesení je dáván a je neustále vytištěn a stojí před námi. Já chápu, že tato ratihabice, dodatečné schválení, je složitější, ale myslím si, že by bylo alespoň trochu kolegiální, kdyby předsedové poslaneckých klubů tento návrh usnesení dostali dopředu. Děkuji vám.



**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji za dodržení času a do rozpravy je přihlášen pan kolega Jiří Dolejš. Prosím, ujměte se slova. Připraví se pan kolega Mládek. Pane poslanče, máte slovo.

**Poslanec Jiří Dolejš:** Děkuji za slovo, pane předsedající. Hezký večer, kolegové a kolegyně.

Předřečník hovořil o tom, že se cítí být zaskočen, že nejde vše hladce a že se tady předkládají nějaká doprovodná či jiná usnesení. Já si myslím, že bychom tím neměli být zaskočení, protože zejména u tohoto bodu rozhodování je složité a ne že není, i když chápu, že duchovní otcové tohoto předkladu, tedy zejména toho původního poslaneckého, se cítí být natolik spjati, že se možná trochu vyděsili, že by se to mohlo zkomplikovat. Ale nezkomplikovali jsme to my, zkomplikovali to tvůrci tohoto postupu, a tak se nedivte, že jednak vystupujeme, kritizujeme, ale že přemýšlíme, jestli to jde ještě nějakým způsobem zachránit, protože něco udělal Senát, ale třeba jsme mohli udělat a teď v tuto chvíli můžeme udělat ještě víc.

Dotkl bych se tady i vystoupení profesorky Válkové, naší kolegyně, která tady plédovala za jakési prohlášení. Mně to přijde trošičku alibistické se teď státotvorně ohrazovat, že v našem rozhodnutí jsou rizika. No jsou, ale to nám už houby platné, pokud tedy schválíme příslušný materiál, a rizika ať v té, či oné variantě prostě nastanou.

Já se pokusím navrhnout trošičku jiné řešení, a než se k němu dopracuji, tak vás poprosím o trošičku trpělivosti, protože přece jenom se musím vrátit k začátkům.

Když jsme tady v Poslanecké sněmovně měli ten původní sněmovní návrh, tak frakce KSČM hlasovala proti. Hlasovala proti z několika důvodů, které tehdy odezněly, ale jeden z podstatných důvodů je, že jsme už v té době říkali, že novela civilního kodexu měla být odložena, že se mělo schválit odložení účinnosti. A není naší vinou, že tehdejší Sněmovna nereagovala, ale musím také trochu říct i ve vztahu k vládě v demisi, která se nachází ve svých částech za mými zády, že jsme čekali, zda oni toto neuchopí a zda oni nepřijdou s námětem, který by třeba buď oni sami ve vztahu k nové Sněmovně, nebo Senát mohl použít a odložit účinnost této právní normy. Bohužel se tak nestalo. A samozřejmě platily výhrady nejenom ve vztahu k civilnímu kodexu, ale platily výhrady i ve vztahu ke konstrukci daňových změn, protože je pravdou, že ten tlustý, kdo jste měl v ruce, ten původní tisk, byl takto tlustý (ukazuje) a obsahoval skutečně hodně změn, tak zdaleka ne všechny, dokonce hodně jich tam bylo, které souvisely, bych řekl, s určitým daňovým kutilstvím tehdejšího správce resortu, resp. resortu ministra financí, a který byl v koridoru určitého uvažování o fiskální a daňové politice. Pokud Senát korigoval původní sněmovní podklad a vyházel z toho některé věci, tak samozřejmě si můžeme říct, jest-

li se nám to líbí, nebo nelíbí, ale odstranil věci, které přímo nesouvisí s tím civilním kodexem, a tudíž se jakoby přiblížil té nutnosti.

Já tady zmíním především zrušení osvobození u dividend, což někdo může chápat jako úrok směrem od daňového liberalismu, ale v každém případě tím ušetříme pro fiskál určité peníze. Stejně tak bylo vypuštěno daňové osvobození u investičních fondů, kdy jsme byli přesvědčováni, že tím vytvoříme v Praze druhé Lucembursko, že se k nám stáhnou investiční fondy ze světa a budou si tady užívat jakéhosi kvazidaňového ráje. Opět by to mohlo v určitých propočtech přinést rozpočtový výpadek, byť samozřejmě by to bylo hezké, kdybychom se stali druhým Švýcarskem a Lucemburskem, ale ta pravděpodobnost je nebo byla velmi nízká. Čili tuto redukci vnímám jako pozitivní.

Ale pak samozřejmě je tam celá řada dalších návrhů, o kterých asi dneska večer nebude o všech řeč, ale přeci jenom se tam korigovala spíše daňová politika, a ne že tam zbylo pouze to, co je vyvoláno kodexem, tedy novelou civilního kodexu. A tady už jsou samozřejmě určité otazníky. Jenom namátkou připomenu, že se ta novela týká například daně silniční, kdy jsme učinili z České televize, z Českého rozhlasu a já nevím koho ještě, z České tiskové kalendáře, veřejného poplatníka v této věci. Čili to už je jaksi něco navíc, co není dáno ústavní nutností. Ale uklidnilo mě, když jsem slyšel z řad klubu ODS, že ani náznakem nezvažují ústavní stížnost na skutečnou nutnost tohoto senátního opatření.

Co já mám třeba otazník, je, že součástí této novely měla být určitá podpora hospodářského růstu, a to v oblasti zavedení ještě většího zrychlení odpisů. Tamhle vidím, že se připravuje kolega Mládek, který by nepochybně řekl, že toto zrychlení by znamenalo výpadek daňového inkasa, ale ono by šlo třeba nastavit jinak, protože v principu zrychlení odpisů je prorůstové opatření, ale nesmí se to přehnat. Takže kdyby se nastavily jinak odpisové kategorie, tak by to třeba bylo možné. Čili takových věcí je tam celá řada a je to jakýsi dodatečný argument proč: pane správce, moc jste se nesnažil, mělo se pracovat trochu jinak.

Ale ten klíčový argument, a tím se vracím na začátek, když jsem začal hovořit, je, že my si skutečně nepřejeme, aby civilní kodex byl nastartován od 1. 1. 2014. Dodávám pro vaši informaci, protože ne všichni sledujete bedlivě činnost klubu KSČM, že jsme den po volbách vypracovali návrh, ten je velice stručnou novelkou, na odložení účinnosti.

No ale protože do dneška jsme neměli hlavu Sněmovny, tak to nebylo komu předávat, a tím jsme se dostali procedurálně do skluzu, kdy je velmi obtížné se dostat, byť v nějaké nouzi či časové tísní, k tomu, abychom to ještě stihli. Nejjednodušší, abychom sami sobě nezkomplikovali život, by nyní bylo vyjmout z těch čtyř opatření toto jediné – tím avizují, že u těch dalších tří opatření za prvé nebudu vystupovat a za druhé že jsme vstřícní

– a buď ho tedy nepřijmout, což by mohl být problém, protože ještě nevíme, jak by to dopadlo s odložením účinnosti civilního kodexu. Nám by se to tedy líbilo, protože bychom vytvořili tlak řekneme na odložení účinnosti. Pak bych tady měl pro vás jemnější variantu, a to přerušit projednávání tohoto bodu a v průvodním usnesení vyzvat vládu, aby v této věci byla aktivní, a do doby, než projednáme urychleně stručnou novelku o odložení účinnosti občanského zákoníku, to nechali u ledu a pak to doprojednali podle toho, jak to dopadne. Tam bychom se v čase do Silvestra nějak sešli. Já se obávám, že druhé čtení státního rozpočtu nás stejně přinutí, abychom pracovali i mezi svátky, tak proč tam někam nevsunout tento rozhodovací problém?

Čili když zopakují závěry, protože tady není rozlišena podrobná a o-  
becná rozprava, tak pro zpravodajský stolek, když to zopakují, tak první řešení je přerušit a vyzvat vládu a druhé řešení, poněkud tvrdší, je nehlasovat pro, čímž avizují, jak se zachová frakce KSČM u tohoto bodu, a kdyby to náhodou vyšlo, tak abychom nezpůsobili neštěstí, dát průvodní usnesení k tomu, aby vláda předložila návrh na odložení účinnosti občanského zákoníku.

S doprovodným usnesením, které navrhoval kolega Tejc, nemáme problém, když si všichni uvědomujeme, jaká rizika a problémy to způsobí, tak analyzujeme, novelizujeme, ale já se obávám, že tohle není až tak kardinální, abychom uklidnili právnickou i občanskou veřejnost.

To je z mé strany všechno. Děkuji za pozornost.

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji panu poslanci Jiřímu Dolejšovi. Slova se ujme pan poslanec Jan Mládek, připraví se pan kolega Miroslav Kalousek. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

**Poslanec Jan Mládek:** Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte i mně říci několik slov k zákonnému opatření o daňových zákonech.

Já si myslím, že jsme tady obětí jakéhosi megalomanství, které vytvořilo megalomani, která bude neštěstím pro naši zemi nejen v nejbližších několika letech, ale pěti až deseti letech nejméně, než se usadí judikatura a než všechno bude jasné. Bohužel jsme teď v situaci, že akorát minimalizujeme škody, které nastanou. Je ale třeba tady jasně říci, že by bývalo bylo daleko lepší, kdyby pokračovaly dílčí novely v této oblasti, bez megalománie, že musí být jeden obrovský zákoník.

Chtěl bych zároveň poděkovat Senátu za to, že přijal toto zákonné opatření, protože on musel reagovat na některé věci, které byly naprosto neuvěřitelné. Minulá vláda dělala změny v daních z dividend a investičních společností přímo na zasedání vlády bez účasti od-

borného aparátu, který byl vyřazen. Výsledkem bylo, že bylo nulové zdanění z dividend a investičních společností. Takhle se ono Lucembursko vybudovat nedá, takhle se vybuďovala akorát díra do veřejných financí. Čili bylo třeba konat.

Bohužel to, že je to všechno na poslední chvíli šito horkou jehlou a že by to chtělo odklad minimálně o rok, tj. legisvakanci prodloužit, je možné doložit na jednom velmi konkrétním případě. Již včera se objevily první náznaky o tom, že v tomto zákoně jsou některé nečekané důsledky, a to ve zdánlivě pozitivní věci, že občanský zákoník předpokládá, že bude pokud možno spojováno vlastnictví nemovitosti a půdy. Trošku bylo v té debatě pozapomenuto na daňový dopad. Teď to vypadá tak, že se bude platit DPH i z té půdy, na které se podílíte, pokud si koupíte byt. Čili v minulosti se neplatilo DPH z půdy, teď se bude platit 15 %, pokud je to takzvaný sociální byt, a 21 %, pokud není. Povede to ke zvýšení ceny bytů podle konzervativních odhadů asi o 1,5 až 2 %, ale v Praze by to mohlo být také 5 %.

Je tam samozřejmě neočekávaný paradoxní výsledek pro fiskál, a to je očekávaný výnos 1,2 až 1,4 mld. korun. Z toho musí mít člověk smíšené pocity, protože pravicová vláda zvedla daňovou zátěž, aniž o tom věděla. Tím dodala pozitivní výnos pro státní rozpočet 1,2 až 1,4 mld. korun. Trošku děsivé na tom je, že to nebylo vědomé, že se to prostě tak nějak stalo, aniž většina zákonodárců tušila, že tak činí.

Negativní samozřejmě je, že situace ve stavebnictví je velmi těžká a vyšší ceny bytů rozhodně nepomohou české ekonomice v této obtížné době.

Nicméně patřím k těm, kteří si stále myslí, že to musíme schválit, protože jinak by tady vznikla velmi komplikovaná situace.

Chtěl bych odpovědět panu předsedovi poslaneckého klubu ODS. Je samozřejmě velmi obtížné vyčíslit dopady, protože kdyby vznikl chaos, budou rozhodovat soudy, a soudy rozhodují, na to precedenty jsou, v případech pochybností vždy ve prospěch daňového poplatníka. Čili podle velmi střídavých odhadů Ministerstva financí to je riziko nějakých 30 až 40 mld. korun, což samozřejmě není dobré riskovat.

Občanský zákoník tedy bude pro nás všechny poměrně drahou záležitostí. Povede ke znejistění právních vztahů, dodatečné náklady budou minimálně v jednotkách miliard korun ročně jak pro firmy, tak pro domácnosti a čekají nás rychlé novely, o čemž již konečně mluví i doprovodné usnesení. Jedna z těch novel by nepochybně asi měla být o DPH za půdu, kterou v zásadě nikdo nechtěl a která se tam dostala tak nějak mimochodem.

Chtěl bych vyzvat vládu, aby přes všechny pochybnosti, jak tady pěkně popsala paní profesorka Válková, a rozhodnutí Ústavního soudu, byly hledány cesty nejenom k tomu, že se bude novelizovat občanský

zákoník hned brzy po jeho vstoupení v platnost, ale aby se přece jenom ještě našla cesta, aby to bylo minimálně rok legisvakantní.

Děkuji.

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji panu poslanci Janu Mládkovi. Slova se ujme pan Miroslav Kalousek a připraví se pan kolega Pospíšil. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

**Poslanec Miroslav Kalousek:** Děkuji za slovo, pane předsedající. Pane předsedo Sněmovny, Senátu, vlády, napadá mě, že tohle je výjimečná chvíle, protože při projednávání tohoto bodu kdyby byl ještě přítomen pan prezident, tak tady byla celá první ústavní čtyřka. To si nepamatuji za celou dobu, co jsem v Poslanecké sněmovně.

Přesto dovolu, abych se vymezil vůči proslvu pana poslance Dolejše, na kterém bude nejlépe vidět, že tady diskutujeme dvě témata současně. Téma rekodifikace občanského zákoníku v oblasti daňové legislativy, aby mohl občanský zákoník vstoupit v účinnost k 1. 1. 2014, a téma daňových změn.

Pan poslanec Dolejš je zjevně spokojen se změnami, které si prosadil Senát a musela respektovat vláda v tomto zákonném opatření v oblasti daňových změn, není spokojen s tím, že bude občanský zákoník díky tomu moci vstoupit v účinnost k 1. 1. 2014. Já jsem přesný opak. Já respektuji, že díky tomuto zákonnému opatření bude moci vstoupit v účinnost občanský zákoník k 1. 1. 2014, a proto avizuji já i klub TOP 09, že budeme hlasovat pro toto zákonné opatření, ale samozřejmě nejsme spokojeni s daňovými změnami, které v tom vlastně vláda na tlak Senátu musela učinit, aby zprůchodnila účinnost občanského zákoníku. Dovolte, abych se tam zastavil u několika málo aspektů.

K 1. 1. 2015 by měl podle našeho právního řádu vstoupit v účinnost velký balík daňové rekodifikace, který se jmenuje daňové změny související s jednotným inkasním místem. Tedy k 1. 1. 2015 má vstoupit v účinnost platná součást právního řádu České republiky – jednotné inkasní místo jako velká systémová změna a v ní, pokud mezitím neprijdou změny tohoto ctihodného zákonodárného sboru, by měly vstoupit v účinnost i parametrické změny celé řady daní, které se k tomu vážou.

Říkám to proto, že pokud dnes vede rodící se vládní koalice diskusi o budoucnosti daní jak v oblasti systému, tak v oblasti parametrů, nutně musí brát na vědomí nikoliv to, co platíme dnes, ale co má být účinné a co je dnes platnou součástí právního řádu k 1. 1. 2015. To znamená 19% sazba pro právnické i fyzické osoby, jednotná sazba 6,5 % veřejných pojistných jak zdravotních, tak sociálních. To je dnes platnou součástí právního řádu. A budeme-li cokoli novelizovat, budeme buď ty daně držet v dnes platné, nikoliv

však účinné, ale v dnes platné podobě, anebo je zvýšíme. To samozřejmě bude záležet na vůli vládní koalice.

Já bych tady jenom chtěl upozornit na to, abychom byli opatrní, když říkáme, že nebudeme zvyšovat daně. Z toho, co zatím slyšíme, zdá se, že chcete zvyšovat daně od dnes platné daňové legislativy, která má vstoupit v účinnosti k 1. 1. 2015. Ale je to samozřejmě vaše vůle, akorát pak musíte přiznat, že je zvyšujete.

Samozřejmě že tam byly drobnosti typu DPH u půdy patřící k bytům, neboť podle nového občanského zákoníku stavba již neoddělitelně patří k pozemku, a na druhou stranu tam byly značné daňové úlevy v desítkách miliard. To znamená celkově pravicová vláda, nebo středopravá, nebo konzervativní vláda, celkově vláda těmito návrhy snižovala daňovou kvótu, jenom ji mírně restrukturalizovala. Jestli vyhodíte snížení daní u všech přímých odvodů, které tam byly plánovány, a ponecháte tam to jedno jediné, to dépéháčko u bytů, o kterém mluvil pan poslanec Mládek, no tak logicky ano, tam dojde k navýšení o jednu až dvě miliardy, protože jste mezitím škrtili těch dvacet na straně snížení.

Takže já vás velmi prosím, vás, kteří dnes diskutujete o budoucnosti daňové legislativy, abyste si uvědomili, co opravdu je platnou součástí právního řádu a co buď vstoupí v účinnost k 1. 1. 2015, anebo nevstoupí, protože mezitím stačíte novelou ty daně zvýšit.

To je první významná poznámka, kterou jsem chtěl učinit.

Druhá významná poznámka se týká těch dvou základních důvodů, proč Senát odmítl tuto rekodifikační novelu. Ta vznikla prostě tak, že když se na jaře vládní koalice – asi není tajemství, já se přiznám, že na jaře jsem patřil k té menšině, která ještě naléhala, že účinnost občanského zákoníku by se měla o rok odložit. Ano, já jsem byl o tom přesvědčen, a respektoval jsem, že jsem v menšině. Pokud tedy můj názor byl menšinový, tak zase musím respektovat, že někdy v létě padla jakákoliv možnost úvahy, zda o tom ještě dál diskutovat. Prostě v létě se to přelomilo a teď už nezbyvá nic jiného, než aby občanský zákoník vstoupil v účinnost k 1. 1. 2014. Pak nezbylo nic jiného, než z té obrovské materie daňové legislativy vázající se k té systémové změně jednotného inkasního místa vyndat všechno, co je nezbytné pro rekodifikaci občanského zákoníku tak, aby byl účinný k 1. 1. 2014, a k tomu jsme dodali ještě několik věcí, o kterých jsme se domnívali, že vzhledem k mělké, leč dlouhé recesi české ekonomiky jsou zapotřebí a jsou užitečné.

Tou první byly ony zrychlené odpisy. To je jediná věc, která nevstoupí, která není součástí platného právního řádu, protože byla dodána jako pozměňující návrh v Poslanecké sněmovně. To znamená, tu nenajdete v platné legislativě schválené v roce 2011. Všechno ostatní tam najdete. Zrychlené odpisy tam nenajdete, ty byly skutečně dodány jako aktualita v



čtení této rekodifikační novely, protože ze zkušeností krize roku 2008 víme, že ze všech těch chaotických a bláznivých pokusů a často neefektivních pokusů fiskálními impulsy popohnat hrubý domácí produkt ten jeden jediný ze všech, který fungoval, byly zrychlené odpisy. Vezmete-li si analýzy efektivity prorůstových fiskálních opatření z polehmanovské krize 2008, zjistíte, že to jediné, co mělo skutečný efekt na HDP a zaměstnanost, byly zrychlené odpisy. Proto jsme v té situaci, v které jsme byli, pokládali za nutné a nezbytné jako jediné toto opatření navrhnout. Možná že by se slušelo podotknout, že tenkrát bylo schváleno napříč politickým spektrem, že pro ně hlasovala nejenom tehdejší vládní koalice, ale že pro ně hlasovala i levicová opozice, neboť i ona znala analýzy dopadů tohoto opatření. Jiný názor potom měl ovšem Senát.

Tím druhým opatřením, které bylo kritizováno a které bylo důvodem, že ta novela byla Senátem zamítnuta a vynutila si toto zákonné opatření, bylo odstranění srážkové daně z dividend fyzických osob. Pan prezident, tuším, to dokonce označil za Kalouskův tunel, kterému bylo na poslední chvíli zabráněno.

Dámy a pánové, všechny evropské země se trochu trápí tím, že jejich daňoví rezidenti odcházejí do daňových rájů, kde se jim ty daně platí lépe a radostněji než v jejich vlastní zemi. Analyzujete-li příčiny těchto odchodů v různých zemích, tak jsou v různých zemích různé. Například ve Francii je tím hlavním důvodem statisticky dědická daň, která je tam obrovsky veliká. Podíváte-li se na ty důvody u nás, tak zjistíte, že kromě nestabilního daňového systému – ano, to bývá velmi často udávaný důvod – je, že Česká republika jako jedna z mála zemí tento příjem jako jediný přímý odvod daní dvakrát, neboť dividendy vyplácí společnost ze zdaněného zisku, nikoliv nezdaněného, to znamená, zdanila je u právnické osoby, a poté co je vyplatila, tak ještě uplatňuje daň u fyzické osoby, což je nonsens, systematická nespravedlnost, která se uplatňuje v málo zemích. Takže každý, komu to dojde a stojí mu to za to, uteče do země, kde se tohle nedělá a dohody o mezinárodním zdanění neumožňují, abychom to uplatnili.

Cesty jsou dvě. Ta, která se mi vždycky líbila nejvíce – danit to u fyzických osob, ale nedanit to u právnické osoby, to znamená vyplácet to z nezdaněného zisku, anebo ta cesta, která nakonec politicky zvítězila a která byla navržena – u právnické osoby to danit, ale odpustit srážkovou daň u osoby fyzické. Arbitrárně je to jedno. Já bych dal pořad přednost té původní – ponechat srážkovou daň u fyzické, ale nedanit to u té právnické. Arbitrárně je to jedno, ale dokud to budeme danit dvakrát, tak poskytujeme spoustu důvodů, proč každý, kdo umí počítat, začne přemýšlet, zda nemá odejít do daňových rájů.

Já jsem četl programy mnoha politických stran. Řada z nich hovoří o daňových rájích. Nejvíce mě oslovil program klíčového hnutí jako politické

strany, která neuspěla. Mně je to líto. Kdyby uspěla, tak bych rád viděl, jak by naplnila svoji programovou prioritu: zakážeme daňové ráje. Ono to nejde. Tak se pokusme motivovat naše daňové rezidenty, aby do nich neutíkali. Tohle je jeden z hlavních důvodů.

Říkám to proto, že tou platnou součástí právního řádu to zůstalo k 1. 1. 2015. Budeme diskutovat v této Sněmovně daňovou legislativu v nadcházejících měsících. Teď nám nezbyvá nic jiného, než podpořit toto zákonné opatření, aby mohl občanský zákoník vstoupit v účinnost k 1. 1. 2014. A že některé opravdu promyšlené a zanalyzované návrhy, které Senát hodil pod stůl, by neměly zapadnout, alespoň v našich myslích a v naší diskusi, že bychom se k nim mohli vrátit a že by možná zdravý rozum mohl zvítězit.

Já vám děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Hlásí se pan poslanec Jiří Pospíšil a připraví se pan kolega Jan Chvojka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

**Poslanec Jiří Pospíšil:** Děkuji pěkně, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych se také stručně zapojil do debaty o tomto návrhu, zákonném opatření, a také o občanském zákoníku, protože pokud se na tu debatu podíváte a hlavně pokud ji pozorně posloucháte, tak se tu trochu pletou dvě věci dohromady. Na jedné straně debatujeme o zákonném opatření, které dneska máme případně schválit a o jehož kvalitě bychom hlavně měli vést debatu, a na druhé straně debatujeme o samotném občanském zákoníku, který je tak trochu s tímto zákonným opatřením zaměňován, a termíny o řečneme legislativním chaosu, rychlosti přijímání, které se podle mého názoru týkají zákonného opatření, se spojují s občanským zákoníkem.

Já jsem původně vystoupit nechtěl, ale protože občanský zákoník zde byl několikrát skloňován a několikrát zmiňován, zvláště jeho odpůrci, je fér, aby zde zazněly i jiné argumenty, které se tohoto zákona dotýkají, a aby veřejnost, která nás sleduje, věc mohla posoudit.

My jsme na tomto plénu o občanském zákoníku velmi podrobně hovořili, ostatně ta první verze byla předložena ještě za předminulého volebního období. Vedli jsme debatu s panem kolegou Tejcem, který na to má svůj odborný názor. Vedli jsme debatu u ústavněprávního výboru a je třeba říci, a to tady zdůrazňuji, že na občanském zákoníku jako takovém včetně přijímání se pracovalo více než deset let. Tolik tedy mýtus chaosu a rychlého přijímání občanského zákoníku. Na žádném jiném zákoně v této zemi se takto dlouho nepracovalo, žádný jiný zákon nebyl v zásadě dvakrát projednáván na půdě Poslanecké sněmovny.

Druhý mýtus, který chci zde vyvrátit, je mýtus toho, že je lepší jít cestou postupných změn. Samozřejmě je možno mít takový názor, ale podívejte-li se do jiných zemí, které podobně jako my v roce 1989 odstranily komunistický režim a měly komunistické právo, pak většina těchto zemí, začneme v Maďarsku přes Rusku po pobaltské země, Rumunsko atd., již úplně nový občanský zákoník přijaly. A země, které ho stále nemají, jako Slovensko a Polsko, usilují o to, schválit úplně novou právní úpravu. Neznám tedy zemi, a to říkám jako člověk, který se tímto problémem zabývá, neznám postkomunistickou zemi, která by dobrovolně šla cestou pouhých novel bez toho, že by v nějakém horizontu chtěla přijmout novou právní úpravu.

Chybou je, ale to je chyba, za kterou nikdo nemůžeme, že tato nová právní úprava měla být přijata před deseti lety. Kdybychom ji přijali před deseti lety, pak by transformační náklady na úplně nové občanské právo byly úplně jiné, než když nový občanský zákoník má vstoupit v účinnost 23 let pozděně společenských poměrů, kdy zde máme zákon z roku 1964, si ce mnohokrát novelizovaný, částečně upravený do standardních evropských podmínek, ale stále nevyhovující a nesrovnatelný s tím, jak třeba vypadá občanské právo v Německu, v Rakousku nebo v jiných standardních státech. Jsme bohužel v jakési půli cesty, na půl cesty od zákona z roku 1964, ale zdaleka, dámy a pánové, se neblížíme tomu, jak vypadá evropský standard občanského práva. A to říkají i ti, kteří jsou odpůrci nové kodifikace a kteří by třeba říkali: pojďme dál, cestou dalších novel.

Paní profesorka Válková tady zmiňovala ve svém návrhu usnesení, že se jedná z hlediska legisvakance o nepřiměřeně krátkou dobu. Já jsem ochoten toto připustit u těch doprovodných zákonů. Je opravdu chyba díky politické situaci v této zemi, že doprovodné zákony v podobě zákonných opatření přijímáme v tuto chvíli. Ale dámy a pánové, samotná legisvakance téměř dvou let u občanského zákoníku je evropským standardem. To tady opakují. Takže pokud chcete hlasovat o usnesení, že legisvakance občanského zákoníku byla stanovena na nepřiměřeně krátkou dobu, parafrázuji nyní v tuto chvíli návrh paní profesorky Válkové, pak se prosím podívejte, jaké legisvakance měly jiné evropské státy u svých občanských zákoníků. Většina evropských států měla dobu kratší než dva roky. Maďarsko například půl roku. Já to nedávám jako příklad, nedávám to jako vzor, ale prosím, pokud to chceme konstatovat, bylo by dobré alespoň vnímat, v jaké komparaci je tato úprava v jiných státech. Smůla je, že bohužel díky pádu vlády a zkomplikování legislativního procesu doprovodná legislativa s konečným zákonem v tuto chvíli leží zde na lavici, ale samotný občanský zákoník je veřejnosti znám už téměř dva roky a odborná i laická veřejnost se s občanským zákoníkem už téměř dva roky seznamuje anebo tu možnost seznámení má.

K tomu stanovení termínu prvního ledna příštího roku. Je to dáno i tím,

a to je třeba si také říci, že se nám bohužel nepodařilo – až na určité výjimky typu pana poslance Křečka, poslance za sociální demokracii – najít shodu nad tímto zákonem s opozicí. Považuji to za velkou chybu. Sám jsem jako ministr spravedlnosti dělal maximum, aby občanský zákoník měl podporu jak pravice, tak levice. Ostatně to je třeba tady říci, že ten věcný záměr toho zákona, který tu dneska je tak kritizován i sociálními demokraty, byl schválen vládou Miloše Zemana. Vláda Miloše Zemana určila i odborný tým, který ten zákon připravoval, a tento tým v čele s profesorem Eliášem na něm pracuje deset let. Tedy není to zadání pravice nebo není to pravicový zákon. Je to zákon, který byl připraven experty, nikoli politiky.

Bohužel zde nebyla shoda a hrozilo zde, že ten zákon bude po volbách zrušen, a proto zde byla úvaha dát účinnost prvního ledna příštího roku, tak aby ještě v tom dříve řádném volebním období mohl zákon nabýt účinnosti, a aby tedy plnou odpovědnost za něj měla předchozí vláda, myslím tím předchozí politická vláda, která měla teoreticky vládnout do řádných květnových voleb. K tomu bohužel nedošlo, a tedy jsme v situaci, kdy takováto politická krize, která teprve nyní je jaksi odstraněna tím, že vzniká politická vláda, jaksi zasahuje do takovéto klíčové kodifikace.

Já tady chci říct, dámy a pánové, jednu věc. Já velmi bedlivě sleduji to, jak se občané, firmy, profesionálové připravují na nový občanský zákoník. Nežijte v mýtu a nepodléhejte jenom těm, kteří vás dneska oslovují, obcházejí a tvrdí vám: odložte občanský zákoník. Celá odborná veřejnost, právnické fakulty, firmy, banky, občané se na nový občanský zákoník připravují. V této zemi probíhají desítky, možná stovky školení. Justiční akademie, to by možná lépe mohla říct třeba paní ministryně spravedlnosti, už realizovala desítky školení pro soudce a soudci se v jednotlivých oblastech vzdělávají. Už vyšly první díly komentářů k tomuto novému zákonu. A já osobně se domnívám, že i kdyby to bylo možné, jako že to možné není, a nyní bychom odložili účinnost, měsíc před samotnou účinností, pak se domnívám, že bychom poškodili ty, kteří doufali v právní jistotu, čekali na první leden a připravili se, a pomohli bychom těm, kteří se na to takřkajíc vykašlali a nechali to být. Ale ti, kteří se připravovali a investovali peníze do školení, do komentářů, do různých vzdělávacích pomůcek, tito občané by byli naším rozhodnutím poškozeni. A já si myslím, že zákonodárný sbor má primárně hájit zájmy těch občanů, kteří dodržují zákon a připravují se na účinnost nového zákona. Takže prosím, podívejte se třeba na stránky Justiční akademie, tam uvidíte jasný důkaz, jak se odborná veřejnost připravuje na nový občanský zákoník.

Padl zde termín o chaosu, diskontinuitě atd. Historie nás rozsoudí. Já jsem přesvědčen, a ze zkušeností ze zemí, kde mnohem radikálně zavedli nové občanské právo, viz Maďarsko, a studoval jsem maďarský příklad, že ta diskontinuita, o které zde hovoříme, nebude tak fatální a chaos, o kterém

zde hovoříme, nenastane. Mimo jiné proto, dámy a pánové, a podívejte se prosím na doprovodná ustanovení, resp. na temporální klauzule občanského zákoníku, že nová úprava občanského zákoníku reálně do praxe bude vstupovat postupně. To prosím není úprava typu, že 1. ledna jsou spuštěny dopravní registry a nastává chaos. Soudy budou dál soudit staré kauzy podle starého občanského zákona. Postupně nové napadané kauzy v průběhu roku budou řešeny podle nového zákona. Soudci budou mít možnost se postupně podle typu kauz, jak budou přicházet, o těch věcech radit. To, že to na ně bude mít zvýšené nároky, to je samozřejmé. Ale 1. ledna, dámy a pánové, na soudech žádný chaos nenastane, ale postupně nové kauzy, které budou přicházet, budou souzeny podle nového práva a soudci se s tím budou moci seznamovat.

Ruku na srdce, dámy a pánové. Vážím si soudcovského sboru, vážím si právníků, ale kdo z právníků si dopředu nastuduje a naučí 3 000 paragrafů? Přece většina praktiků pracuje a studuje ten zákon ve chvíli, kdy řeší konkrétní kauzu. Přece nikdo se neučí dopředu 3 000 paragrafů. To přece odporuje zdravému selskému rozumu. A ruku na srdce: Jak dlouho se studenti na právnických fakultách připravují z občanského práva? Jak dlouho se učí občanské právo? Já jsem tuto otázku před měsícem položil na pražské Právnické fakultě, když jsem přednášel o občanském zákoníku. Ptal jsem se studentů, jak dlouho se připravují. Většina z nich vám řekne jeden až dva měsíce. Já to nechci uvádět jako příklad, ale ta lhůta na přípravu nového občanského zákoníku byla pro občany téměř dva roky. Jaká je tedy přiměřená lhůta? ptal bych se řečnický paní profesorky Válkové skrze pana předsedajícího, když hovoří o nepřiměřeně krátké době. Je to deset let, je to patnáct let? Chceme dál prodlužovat ten stav jakéhosi mezivakua, kdy platí třicetkrát novelizovaný zákon z roku 1964, nebo už je dobře překročit ten stín, jít do nové právní úpravy a v praxi pak odstraňovat problémy, které případně nastanou? To, že ten zákon není dokonalý, je samozřejmé. Žádné lidské dílo, které má 3 000 paragrafů, nemůže být dokonalé, protože na určité věci mají právníci různý právní názor. Část právníků říká "zachovejte předkupní právo spoluvlastníkovi nemovitosti", druhá půlka říká "zrušte to". A jak je to v Evropě? Půlka zemí to má, půlka zemí to nemá. A jaká je tedy správná právní úprava? O tom lze vést permanentní debatu.

Já jsem velmi rád, že se dnes tady přes kritiku přikláníme podle mého názoru k řešení zdravého rozumu: spustit tu právní úpravu a pak činit všechno pro to, aby následky byly co nejmenší. A jsem přesvědčen a vycházím z empirie ostatních postkomunistických států, že dlouhodobě se ukáže pozitivní efekt této právní úpravy. Není země v postkomunistickém bloku, která by při objektivním hodnocení s odstupem několika let konstatovala, že spuštění nové právní úpravy civilního práva byla fatální chyba.

Dovolte mi ještě komentář, velmi stručný, k usnesení, které navrhl pan kolega Tejc. Já si myslím, že příští vláda a ministr spravedlnosti bude muset velmi bedlivě monitorovat nové občanské právo a reagovat na určité problémy, které se tam mohou ukázat. To je samozřejmé. A předpokládám, že Parlament na to bude rychle reagovat. Pouze nevím, jestli je nutné k tomu přijímat usnesení, protože to považuji za samozřejmou povinnost Ministerstva spravedlnosti, že bude monitorovat takto klíčový kodex v praxi. A mimo jiné si myslím, že datum, které bylo uvedeno v usnesení, ale nebylo rozdáno, tak to parafrázuji, rok 2014 je strašně krátká doba, protože určité problémy a určité vyhodnocení, pokud mám být trochu objektivní, bude možné až po několika letech, ne po roce účinnosti. Mnoho těch problémů se ukáže třeba v horizontu tří pěti let, až se určité věci rozsoudí, až soudy na ně budou moci reagovat.

Takže já se nebráním tomu, aby toto usnesení bylo přijato. Sám se zdržím u tohoto usnesení, protože mi připadá za automatické, že vláda bude reagovat na takovouto novou právní úpravu, a hlavně mi připadá lhůta, která je uvedena v zákona, jako příliš krátká, nebo v návrhu usnesení. Myslím, že ta lhůta by měla být mnohem delší.

V případě návrhu usnesení, které tady přednesla paní profesorka Válková, říkám, že ji nemohu podpořit, protože pro mne je velmi vážná, obecné a politické. Konstatování, že byla stanovena legisvakance na nepřiměřeně krátkou dobu, aniž bychom řekli tedy, jak ta doba má být dlouhá, mně připadá, že je strašně obecné a že to je spíše politická proklamace než proklamace, která by budoucímu zákonodárci sdělila, jak dlouhé legisvakanční doby by u takových kodexů byly optimální. Já za mnohem větší problém považuji to, že třeba Senát díky úpravě legislativního procesu neměl šanci se více kodexu věnovat. Třicet dnů je opravdu velmi krátká doba. A tímto směrem bychom měli uvažovat, kdybychom náhodou ještě někdy nějaký kodex přijímali.

Takže dámy a pánové, já jsem přesvědčen, že uděláme dnes pro český právní řád mimořádně důležitý krok, pokud podpoříme toto zákonné opatření, a tím umožníme, aby nový občanský zákoník byl spuštěn. Každý odklad občanského zákoníku, nemyslíme-li tím skryté zrušení občanského zákoníku, každé prodlužování období, kdy zde máme zákon z roku 1964, sice mnohokrát novelizovaný, ale nedostačující, je pro stabilitu českého právního řádu a pro právní jistotu občanů mimořádně nebezpečné a mimořádně škodlivé. Většina občanů a firem i advokátů očekává, že ten zákon bude spuštěn, a já vás prosím, učiňme ten krok a pak dělejme vše pro to, abychom minimalizovali problémy, které v praxi mohou nastat. Děkuji.

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji panu poslanci Jiřímu

Pospíšilovi. Požádám pana kolegu Chvojku, aby ještě setrval, protože tady mám tři přednostní práva. První přednostní právo předseda klubu sociální demokracie. Prosím, aby se ujal slova. Pan Roman Sklenák. Připraví se pan předseda Bělobrádek a pak paní ministryně Benešová. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

**Poslanec Roman Sklenák:** Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já si v souladu s jednacím řádem dovoluji jménem poslaneckých klubů sociální demokracie a ANO 2011 navrhnout, a bychom dnes jednali i hlasovali po 19. i 21. hodině.

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji panu předsedovi. Podle § 53 odst. 1 na návrh nejméně dvou poslaneckých klubů nebo dvou pětín Poslanecké sněmovny je možné takové návrhy podat a hlasovat o nich bez rozpravy. Zahájím hlasování pořadové číslo patnáct. Nejdřív se vás ale pokusím přilákat do Sněmovny gongem, jestli mi dovolíte, abych dal šanci našim kolegům hlasovat o tomto procedurálním návrhu. Pro ty, kteří neslyšeli v předsálí, návrh zopakují.

Podle § 53 odst. 1 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny navrhl jménem dvou poslaneckých klubů pan předseda Roman Sklenák hlasování po 19. i po 21. hodině.

Zahajuji hlasování číslo 15 a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 15, pro 134, proti 10. Návrh byl přijat. Poslanecká sněmovna bude hlasovat o zákonných opatření Senátu i po 19., případně po 21. hodině dnešního dne.

Podle toho, jak jsem ohlásil, přednostní právo využije pan předseda a místopředseda Poslanecké sněmovny Bělobrádek. Uděluji mu slovo. Připraví se paní ministryně Benešová. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

**Místopředseda PSP Pavel Bělobrádek:** Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážené kolegyně, kolegové, klub KDU-ČSL má velké výhrady k některým pasážím zákonných opatření, nicméně jsme se rozhodli, že menším zlem je nakonec tato zákonná opatření podpořit, takže vám sděluji tímto stanovisko našeho klubu.

Děkuji.

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji panu místopředsedovi Bělobrádkovi a slova se ujme paní ministryně spravedlnosti Marie

Benešová. Řádně přihlášený je poté pan kolega Chvojka. Vážená paní ministryně, máte slovo.

**Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová:** Vážený pane předsedající, dámy a pánové, kolegyně, kolegové, já jsem původně nechtěla vystupovat, ale jak to tady poslouchám, tak bych měla určitě něco říct za Ministerstvo spravedlnosti, které od léta spravuji, a prožila jsem si anabáze právě s občanským zákoníkem.

Pan předchozí ministr Pospíšil tady vzpomenu, jak občanský zákoník vznikl. A tady mu musím dát za pravdu. Vzniká celkem třináct let. Začal na něm pracovat Otakar Motejl a další ministři po něm, takže to není dílo několika let, ale je to dílo dlouhé a myslím si, že hodit ho pod stůl by byla škoda.

Já sama jsem měla velké rozpory s tímto občanským zákoníkem a nebyla jsem vůbec přesvědčena o tom, že je to správně. Byla jsem přesvědčena, že je lepší postupovat cestou dílčích novel. Ale jak tak musím s touto normou zápasit, tak začínám ten občanský zákoník snad mít i ráda v současné době.

Mám s tím hrozné anabáze, protože když jsem nastupovala na Ministerstvo spravedlnosti, tak se říkalo: Soudci vůbec nejsou připraveni, není nikdo proškolen. Všichni chtěli, aby ta věc byla odložena o rok. Já jsem se tomu skutečně věnovala, všechny regiony jsem objela. A ti soudci, není to tak hrozné, připraveni jsou a jsou s tím smířeni. V současné době probíhá řada školení včetně ministerských školení, další školení ze strany Justiční akademie.

Takže co k tomu mohu říci? Máme v podstatě přípravu hotovou, nejsou žádné problémy. Poslední problémy, které jsem řešila, byly problémy, jestli nám nekliknou počítače. A tam jsme skutečně dali poslední peníze, které ministerstvu zbyly, abychom obnovili počítačovou soustavu. Takže se dá říci, že justice připravena je. Ostatní je na nich, aby skutečně chtěli a aby do toho dali všechny síly a stavovskou čest.

Já tady nechci hodnotit zákonná opatření. Ta jsou z dílny Ministerstva financí. Pan premiér tady jasně řekl, že věc nesnese odkladu. Já jsem o tom přesvědčena rovněž. A proto prosím, aby všechny tyto věci byly dnes schváleny, protože jinak skutečně občanský zákoník padne pod stůl a máme malér další. Myslím si, že to by byla větší škoda, než škoda, o které se tady hovoří. Myslím si, že bychom měli být zodpovědní lidé a nezahodit třináctiletou práci, a proto prosím, aby zákonná opatření Sněmovna přijala.

Děkuji.

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji paní ministryni spravedlnos-

ti Marii Benešové. Slova se ujme pan kolega Jan Chvojka, připraví se pan poslanec Martin Komárek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

**Poslanec Jan Chvojka:** Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, v první řadě bych chtěl říct, že běžného občana netrápí, jestli je platný, resp. účinný nový občanský zákoník, nebo starý. Myslím si, že v první řadě ho trápí to, že jeho spor, který přijde k soudu, a je jedno, jestli ho soud bude řešit podle starého občanského zákoníku, nebo nového občanského zákoníku, bude řešen, pokud dojde k nějakému odvolání či příp. dovolání, více než pět šest let. To je věc, která myslím toho občana trápí více než to, jestli ten spor soud bude řešit podle nového, či starého občanského zákoníku nebo jestli ta smlouva, kterou on podepíše, bude podle nového, či starého občanského zákoníku. To je jen takový můj první podotek.

Druhá věc. Chtěl bych provést krátkou rekapitulaci. Možná některým z vás tím polezu na nervy, těm z vás, kteří tu byli minulé funkční období, nicméně je vás tu tuším 118 nových, takže vy jste neměli možnost seznámit se s tím, co jsem zde říkal to minulé funkční období. Já jsem zde vystupoval docela často jak proti tomu samotnému občanskému zákoníku, myslím tomu novému občanskému zákoníku, tak proti těm doprovodným zákonům.

Pan bývalý ministr Pospíšil má pravdu v tom, že ten občanský zákoník nový byl schvalován a projednáván velmi dlouho, že mu ústavněprávní výbor věnoval spoustu času, a to bylo naprosto profesionální a seriózní. Ač většina sociální demokracie s novým občanským zákoníkem nesouhlasila, tak samo projednávání bylo odvedeno velmi profesionálně bez ohledu na to, jestli byl někdo z pravice, či z levice a jestli s tím souhlasil, nebo nesouhlasil. Prostě tam se to podařilo nějakým způsobem uchopit a projednat a tuším, že občanský zákoník nabyl platnosti někdy na jaře 2012. Myslím si, že legisvakanní lhůta byla v pořádku, ten rok a tři čtvrtě je v pořádku.

Nicméně je zde třeba upozornit na další věc. Nový občanský zákoník není jenom samotný občanský zákoník, ale je to právě i o těch doprovodných předpisech. Sám pan bývalý předseda řekl, že tam došlo k určitému pochybení, že doprovodné předpisy – a já se tady podívám do notebooku – přišly do Sněmovny pod sněmovním tiskem číslo 930. Je třeba říct, že tento sněmovní tisk měl nějakých 1 300 stran, pokud si to dobře pamatuju, a že upravoval nějakých 80 nebo 75 zákonů. Takže opakuji: 1 300 stránek, které upravovaly 75 zákonů, a přišly do Sněmovny jako doprovodné zákony 5. března 2013, tzn. někdy před osmi měsíci. Tyto doprovodné zákony byly schváleny Poslaneckou sněmovnou – omlouvám se (chvilíčku hledá na svém notebooku) – 8. 8. a Senátem byly projednány 12. září. To znamená, že ta legisvakanní lhůta je tříměsíční. Někdo může po-

dotknout, že jde o technické změny, že se dávají do souladu s novým občanským zákoníkem termíny v ostatních zákonech. V určitém smyslu tomu tak je, nicméně je třeba říct, že ten doprovodný zákon obsahoval i spoustu změn zákonů jakoby věcných, nejenom terminologických. A já už jsem v minulém funkčním období toto kritizoval. Nemyslím si, že je slušné, že je morální poslat takto široký, obsáhlý sněmovní tisk o počtu 1 300 stránek do Parlamentu v březnu a počítat s tím, že od 1. 1. bude účinný.

A ještě chci reagovat na pana bývalého ministra Pospíšila prostřednictvím pana místopředsedy. Pan poslanec Pospíšil řekl, že to byla chyba toho, že se rozpouštěla Sněmovna a že potom byl chaos a že to nebylo jak projednat. Samozřejmě to nebyla chyba tohoto stavu. Ta chyba byla na Ministerstvu spravedlnosti, které nejdříve vedl pan ministr Pospíšil, potom pan ministr Blažek, který to ovšem tak nějak zdědil. Považuji samozřejmě za zásadní chybu, že se tyto doprovodné zákony předložil rok po tom, co samotný občanský zákoník byl schválen. Tam samozřejmě nejde o nějakou politickou krizi, ale o to, že na Ministerstvu spravedlnosti jste zaspali.

Poslední věc – a říkal jsem to v minulém funkčním období. Já si nemyslím, že veřejná správa je připravena na nový občanský zákoník. Nemyslím si, že soudci jsou připraveni na nový občanský zákoník. Dokonce i ti, o kterých se mluvilo, že by z nového občanského zákoníku mohli profitovat nejvíc, tzn. advokáti, protože samozřejmě advokáti jsou ti, kteří když k nim přijde občan – heledte, mám problém, jak se bude řešit – tak ti advokáti by z toho měli profitovat asi nejvíc. Tak dokonce i ten advokátský stav někdy v půlce října na svém sněmu přijal usnesení, že nový občanský zákoník by se měl odložit. Takže není pravda podle mě, že nový občanský zákoník snad chce každý, že snad dokonce občané – čekám, kdy se to řekne – se na něj těší... že od 1. 1. se na něj těší, až bude konečně účinný ten krásný kodex o počtu 3 080 paragrafů. To není pravda. Bohužel, a to je smyslem našeho usnesení, s tím už se dnes nic dělat nedá. Máme konec listopadu, v žádném případě při využití jakýchkoli legislativních mechanismů zkráceného řízení nebo legislativní nouze účinnost odložit nejde. Ale určitě je třeba se připravit na to, a za tím si stojím a myslím si, že celý poslanecký klub ČSSD, že od 1. 1. dojde k velkému chaosu. Prostě to tak bude.

Ještě úplně poslední věc. Mě trošku mrzí, když byl na našem bývalém poslaneckém klubu ČSSD tehdy pan nový premiér Rusnok, já jsem se ho ptal, jaká bude pozice nové vlády k občanskému zákoníku, jestli uvažují o odložení účinnosti – tuším, že to bylo někdy na začátku července. On říkal, resp. stejné argumenty slyším od pana bývalého ministra Pospíšila, že firmy a finanční instituce se na to už velmi dlouho připravují a že by tam šlo o ztráty velkých peněz. Druhá věc, kterou argumentují někteří řečníci, je, že



už se píše komentáře. Samozřejmě myslím, že nový občanský zákoník by neměl být předmětem nějakých peněz nebo toho, že se píše nové komentáře, které stojí docela dost peněz a na kterých se ti autoři docela dost napakují.

Mám takový pocit, že už těch publikací o novém občanském zákoníku je asi dvacet. Samozřejmě nejsou levné. Chápu, že se autoři na to těší, až jejich dílo bude v knihkupectví a až bude za docela velký peníz prodáváno. Nicméně myslím si, že to asi není všechno, ale že bychom opravdu měli myslet na adresáta té normy, to znamená na veřejnou správu, na firmy, na běžné občany, na soudy, na advokáty. A myslím si, že převážná většina těchto adresátů a lidí, kteří budou občanský zákoník používat a interpretovat a aplikovat, prostě to nechtějí.

Nicméně opakují: Nedá se s tím nic dělat, je to prostě tak. Proto si dovoluji požádat, abychom většinou Poslanecké sněmovny alespoň podpořili usnesení, které navrhuje můj kolega poslanec Tejc a případně paní profesorka Válková. Děkuji.

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji panu poslanci Chvojkovi a požádám pana kolegu Komárka, aby ještě posečkal, protože se k faktické poznámce přihlásil pan kolega Jiří Pospíšil, kterého zvu, aby svou faktickou poznámku řekl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

**Poslanec Jiří Pospíšil:** Děkuji pěkně, pane předsedající. Jenom velmi stručně reakce na pana kolegu Chvojku, který mě několikrát oslovil, a ta reakce tedy skrze vás, pane předsedající: Pokud tady pan kolega Chvojka hovoří o usnesení České advokátní komory, tak by bylo fér říci, že toto usnesení padlo v pátek večer na konci jednání tohoto slavného právníckého stavu ve chvíli, kdy v místnosti z deseti tisíc advokátů bylo pouze 200 lidí a ti počtem 110 ku 90 přijali takového usnesení. Každý, kdo si srovná deset tisíc advokátů a usnesení podpořeno stovkou advokátů, si uvědomí, jak takovéto usnesení je reprezentativní. Děkuji.

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji panu kolegovi Pospíšilovi i za dodržení času a prosím pana poslance Martina Komárka, aby se ujal slova. Připraví se pan kolega Štětina. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

**Poslanec Martin Komárek:** Děkuju, pane předsedající. Dámy a pánové, kdyby mi někdo před rokem, kdy jsem toto ctěné shromáždění sledoval tamhle z galerie, řekl, že tu budu mluvit, asi bych si pomyslel, že je padlý na hlavu. Nu, stalo se, život je někdy zajímavý a možná bude ještě zajímavější. Teď tu mluvím tedy jako nováček, jak nás trošinku, nás, kteří jsme byli poprvé zvoleni, nazval bývalý nováček pan poslanec

Korte, který tu teď není, ale možná že pohled nováčka, tedy člověka řekl bych normálního, bude k něčemu.

Když firmy, a ono opravdu někdy státní aparát lze srovnat s firmou, udělají chybu, to znamená, nevyčtyají všechny detaily svého výrobku, posledně to udělal třeba Boeing, tak ho samozřejmě stáhnou na vlastní náklady, a teprve když je to naprosto dokonalé, tak to může zase létat. My tady všichni říkáme, že to, co předkládáme lidem, nejenže je nedokonalé, ale že to je velice špatné. Někteří říkají, že jsou špatné obě části, někteří, že jen jedna část. Nenašel se ještě nikdo, kdo by řekl, že to je dobré.

Prosím vás, to je přeci naprosto šílené, omlouvám se. My prostě nutíme lidi, aby tím naším – tedy naším, já jsem ten nováček, takže za to ještě nenesu zodpovědnost – aby tím naším vadným výrobkem létali nebo jezdili. A nemohou proti tomu dělat prostě nic.

Prosím vás, věřím paní kolegyni Heleně Válkové a dalším, že my to teď už schválit musíme, protože neexistuje jiná cesta. Pojdme to tedy schválit a pojdme to potom opravit. Opravme to rychle, tak aby to sloužilo lidem a aby se při létání tím – dej pánbůh – nikdo nezabil. Budeme toho muset opravit asi ještě víc. A možná by bylo dobré pro naše duševní zdraví i duševní zdraví těch, kdo nás poslouchají, abychom mluvili stručně.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji panu poslanci Martinu Komárkovi. A teď s faktickou poznámkou paní poslankyně Helena Válková, pak s přednostním právem pan předseda klubu ODS Stanjura a pak teprve pan kolega Štětina, který je řádně přihlášen. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

**Poslankyně Helena Válková:** Děkuji, pane předsedající. Takže faktická poznámka, musím si to natrénovat, musí být velmi stručná. Ale protože jsem tady byla několikrát citována, tak odpovídám.

Za prvé, pokud jde o legisvakanční dobu, nemyslím si, že dva roky je nepřiměřená doba obecně, ale myslím si, že známe náš český naturel. A my na opravdu velké zásadní změny potřebujeme dostatek času právě proto, že se na ně připravujeme často na poslední chvíli. Čili tady bych nějaké Maďarsko nebrala jako příklad, který nutně musíme následovat, a spíš bych byla pro delší dobu, tak jak jsem to vyjádřila ve svém původním příspěvku.

A pokud jde o občanský zákoník a jeho akceptaci tady ze strany justice, tak tady musím informovat o možná překvapivém zjištění, že například předsedové krajských soudů, kteří ještě v létě měli velké problémy s tím, že by měl nabýt účinnosti k 1. lednu 2014, tak v listopadu – alespoň jak jsem s některými hovořila – tyto obavy postupně ustupovaly, postupně s blížícím

se časem nabytí účinnosti. A tady podpořím paní ministryni v demisi, že jak čas plyne, tak justice a odborná veřejnost se čím dál tím víc připravují, seznamují se s občanským zákoníkem. Takže bych toto neviděla jako katastrofální – myslím to nabytí účinnosti 1. ledna 2014.

Jako téměř katastrofální ale vidím, když se v souvislosti s ním a pro něj a se zdůvodněním nabytí účinnosti k 1. lednu přijímají normy, jejichž dopad na daňové poplatníky a na nás všechny občany i firmy může být, jak jsem se právě seznámila se stanovisky mnoha daňových expertů, přinejmenším neočekávaný a často může být také velmi nepříznivý. Čili to zákonné opatření je vynucené situací, do které jsme byli vmanipulováni. Na tom trvám.

Děkuji.

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji i za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou ještě Jiří Dolejš, pak pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo, budu vám to měřit.

**Poslanec Jiří Dolejš:** Já budu ještě stručnější. Když poslouchám všeobecnou rezignaci na rychlejší a razantnější řešení tohoto problému, tak jsem si vědom, že jsem žádal nemožné a žádám nemožné. Ale technicky vzato, v případě velmi aktivní vlády by se to do 31. 12. stihnout dalo. Proto jsem navrhoval přerušení, ale koneckonců vyjádříme to hlasováním o tomto návrhu.

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji panu poslanci Dolejšovi. Slova se ujme s přednostním právem pan poslanec předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

**Poslanec Zbyněk Stanjura:** Děkuji za slovo. Chtěl bych vzkázat panu poslanci Komárkovi vaším prostřednictvím, že není pravda, že všichni říkáme, že je to špatně nebo úplně špatně. Myslím, že jsou mnozí, kteří za občanský zákoník tady měsíce a roky bojovali, jsou si vědomi nedostatků, ale neříkají, že to je špatně, a naopak říkají, že je to dobře, že po 50 letech přichází úplně jiná norma.

Rozumím snaze vyrábět zákony bez chyb, ale to je takový ideál, ke kterému se můžeme blížit. Já tomu prostě nevěřím. Ale pokud se nám povede to zlepšit, že chyb tam bude méně, tak určitě. (Nesrozumitelné). Chci říci, že občanský zákoník a jeho doprovodné zákony mají i zastánce. Jinak to není možné, že by se sem dostal v takovém stavu, kdy bychom byli všichni proti, tak nemůžeme stát měsíc před nabytím účinnosti a říkat, že všichni si myslíme, že to je špatně.

Jinak souhlasím, ať se nedělíme na nováčky, bývalé nováčky a déle

sloužící, protože to nikam nevede. Technikálie, jak hlasovat, zvládne každý z nás za tři dny a pak jsme tady všichni stejní.

Ale fakt chci říci, že to není pravda, že všichni říkáme, že je to špatně. A chci varovat před jedním: abychom to neopravovali hned 10. ledna nebo 20. ledna. Abychom když tak o tom popřemýšleli a vedli debatu.

Já jsem měl tu výhodu, že ty sněmovní tisky tady ležely od srpna. Nicméně zase, nepřeji si, aby se zákonná opatření opakovala. Ale poslankyně a poslanci dostali text schválený v Senátu. Tečka. Bez důvodové zprávy, která obvykle každý návrh zákona doprovází. Ať už ten návrh zákona napíše poslanec, skupina poslanců nebo vláda. A až budeme projednávat bod číslo 20, tak si sami pro sebe přečtete ty body, když to máte bez komentáře a bez důvodové zprávy. Bod číslo 31. V § 36 odst. 2 písm. b) se číslovka 1 nahrazuje číslovkou 2 a podobně. Je velmi obtížné pro každého z nás se v tom zorientovat. Je to poprvé, kdy projednáváme zákonné opatření, ale je mimořádně nešťastné, že tam chybí důvodová zpráva, případně původní znění s vyznačenými změnami, které přináší tato zákonná opatření. Rozumím tomu, že je to opravdu poprvé v historii České republiky.

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Kolegu Štětina ještě požádám o posečkání. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Martin Komárek. Prosím, pane poslanče, k faktické poznámce. Máte slovo.

**Poslanec Martin Komárek:** Budu rychlý a dokonce se pak naučím i chodit přes schůdky.

Já jsem říkal pravdu. Já jsem říkal, že jedni řečníci tvrdili, že to je špatně oboje, a jiní, že jen jedna část. A to je prostě pravda. Nikdo daňová doprovodná opatření nepochválil. Prostě nikdo, pane Stanjuro. To je pravda. (Poslanec Stanjura z lavice: Já.) Až teď.

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji. Prosím, abyste hovořili prostřednictvím předsedajícího, páni kolegové. Bylo by to vhodné, aby chom z toho tady neměli nedodržování jednacího řádu.

Nyní pan kolega Štětina, připraví se pan kolega Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

**Poslanec Jiří Štětina:** Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo.

Vážený pane premiére, vážená vládo, vážený pane předsedo Senátu, vážené dámy, vážení pánové. Já jsem váhal, jestli mám, nebo nemám jít před řečnický pultík. Nejsem odborník a přede mnou zde hovořilo mnoho lidí, kterých si vážím, protože jsou to velmi erudovaní právníci. Nakonec se

mi líbí diskuse, která se zde rozvinula. Má to jenom jediný háček – že takto jsme měli diskutovat minimálně před jedním a půl rokem, abychom se některými věcmi, na které mě upozorňují skutečně odborníci, soudci, advokáti, notáři, nemuseli zabývat v časové tísní.

Já samozřejmě plně respektuji, a budu to jistě i podporovat, stanovisko vlády i paní ministryně, nicméně ve svých několika bodech bych chtěl upozornit na věci, které soudce nejvíce trápí.

Dosavadní zkušenosti z přípravy na aplikaci nového občanského zákoníku a souvisejících předpisů ukazují, že připravenost soudů, orgánů státní správy, notářů, advokátů i občanů není dostatečná. Nakonec i samotná odborná právnická veřejnost se obává, že brzkou účinností nového občanského zákoníku může nastat právní chaos, který může přinést dramatický nárůst soudních sporů, snížení právní jistoty, včetně předvídatelnosti a hlavně vymahatelnosti práva. Tento nový právní kodex má 3 081 paragrafů a je třeba vážně brát v úvahu zásadní připomínky právnického stavu.

V čem spatřuje justice i veřejnost největší problémy?

1. Je to připravenost praktických právníků, která není dostatečná, jak jsem již výše uvedl, a samozřejmě o tom svědčí i usnesení právnické komory, které zde správně (připomněl?) pan doktor Pospíšil prostřednictvím pana předsedajícího, které s tím nesouhlasilo. Je přitom zcela evidentní, že právě tyto osoby budou jako první s novým občanským zákoníkem pracovat, a to bude už při vyhotovování smluv, soupisu závětí, dědických smluv a všech běžných věcí, které nám život přináší.

2. Je třeba brát v úvahu, že text nové úpravy je v řadě míst nejednoznačný. Chtěl bych uvést například § 2254 odstavec 2, kde není zřejmé, jaká má být výše úroku u předchozích ustanovení nového občanského zákoníku v ustanovení o dědickém právu.

3. Co je taky dost zásadní, je nejednotný výklad řady ustanovení nového občanského zákoníku, kdy některá ustanovení jinak vykládají soudci Nejvyššího soudu a jinak autoři rekodifikace. To není věc, která je zanedbáníhodná. A samozřejmě, a už jsem to říkal také, i když souhlasím, že samozřejmě soudci i právníci se postupně učí s tímto novým kodexem pracovat, ta připravenost není taková, jak by si takovýto zákoník představoval.

4. Je zcela evidentní a oprávněná obava, zda byly dostatečně zmapovány a zajištěny finanční prostředky na náklady státu, jež si aplikace nového občanského zákoníku vyžádá v souvislosti například s řízením o svéprávnosti osob. Lze očekávat značný nárůst nákladů státu na znalecké posudky, neboť dle § 59 může být člověk omezen ve svéprávnosti nejdéle na tři roky. Tedy každé rozhodnutí o omezení svéprávnosti člověka bude třeba za pomoci znalce každé tři roky přezkoumat. Jen u Okresního soudu v Hradci Králové je v současné době evidováno 480 osob omezených či

zbavených způsobilosti k právním úkonům. Znamená to tedy, že na každý tento zákonem stanovený přezkum bude muset vypracovat soudní znalec svůj posudek, který stojí mezi třemi a čtyřmi tisíci korun. Čili spočítáme-li to jenom v Hradci Králové, tak je to několik set tisíc a to jistě bude v celé republice také.

5. Chtěl bych říct, že dosud není dopracována metodika pro odškodňování náhrady škod na zdraví. V současné době ji připravuje Nejvyšší soud spolu s odborníky z řad lékařů a z řad pojišťoven. Tento fakt má rozhodující význam pro mimosoudní sektor, zejména pro pojišťovny jako vodítko pro odškodnění škody na zdraví po zrušení vyhlášky č. 440/2001 Sb., která řešila bodové ohodnocení. Myslím, že jsme i k tomuto bodu mohli sledovat v televizi velmi zajímavou diskusi.

Co říci závěrem? Já jsem uvedl, že asi není možné nějakým zákonným a rozumným způsobem odložit účinnost zákoníku práce o rok, ale velmi se mi líbí a doporučuji souhlasit s návrhy pana kolegy doktora Tejce a paní profesorky Válkové. A velmi mě zaujalo i řešení pana kolegy Mládky. Chápu, že to je jistě velký úkol pro vládu, ale když už se nám nic nepodaří, tak tedy alespoň body, o kterých jsem se zmínil, by bylo třeba co nejdříve po Novém roce dopracovat.

Děkuji za pozornost.

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji panu poslanci Štětinovi. O slovo se přihlásil zatím poslední písemně přihlášený kolega, pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

**Poslanec Ludvík Hovorka:** Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, já si dovoluji ocitovat stanovisko jednoho konkrétního soudce k novému občanskému zákoníku a toto stanovisko je bohužel naprosto odlišné od zkušeností, které tady přednesl pan poslanec Pospíšil anebo paní ministryně.

Soudce říká: "Podle mých zkušeností nejsou se zákonem seznámeni zaměstnanci soudu na všech stupních s výjimkou soudců, přičemž soudy nejsou jen soudci, ale i jiný odborný aparát. Doprovodné zákony k novému občanskému zákoníku jsou všechny velmi obsáhlé, zásadní a důležité a byly ve Sbírce zákonů vyhlášeny až na samém konci září roku 2013, což při tak zásadní změně soukromého práva po 50 letech i vzhledem k jejich plánované účinnosti k 1. 1. 2014 je naprosto nevyhovující pro praxi, aby se s nimi mohla reálně seznámit. Legisvakanční lhůta je v případě těchto zákonů tři měsíce. To je naprosto absurdní. Již nyní lze v odborné veřejnosti spatřovat nad mnohými ustanoveními nového občanského zákoníku, ale i jiných doprovodných zákonů značné rozpaky.

Mohu to potvrdit z osobní opakované zkušenosti, kdy na nejrůznějších



školeních mají tvůrci zákonů a přednášející na těchto školeních na jeden paragraf tři názory. Autoři zákona však jakoukoliv věcnou kritiku odmítají. Nový občanský zákoník měl za úkol zejména to, aby mu rozuměl i prostý člověk, prostý občan, když se do něj začte. Ale bohužel je to tak, že mnohý právník z něj není schopen vyložit mnoho ustanovení. Po odložení účinnosti volá i Česká advokátní komora.

Zákon je zde, ale nenásledují ho personální a ekonomické záležitosti. Bývalý náměstek ministryně pan Korběl sdělil v časopisu Soudce, že soudy nedostanou na posílení administrativy ani jednoho zaměstnance, přitom nový občanský zákoník na soud klade mnohem více věcí, v nichž budou soudy nově rozhodovat. Jeden z příkladů už tady byl uveden, a to je to pravidelné přezkoumávání způsobilosti osob, které mají omezení k právním úkonům. To bude pravidelné každé tři roky. A pro vaši informovanost, jedná se asi o 35 tisíc osob, čili náklad navíc každé tři roky 210 milionů korun.

K podobě, v jaké byl přijat nový katastrální zákon, jsou vůči němu značné výhrady, a to i u samotných předkladatelů, neboť poslancecké iniciativy, včetně těch senátních, nebyly z nejlepších. Opět byl přijat až nedávno.

Dnes již existuje mnoho rozhodnutí soudů a v podstatě je právo v této oblasti sjednoceno, a to i někteří lidé říkají, že existuje krajové právo, neboť různé krajské soudy leccos rozhodují rozdílně. Nyní by to nebylo krajové, ale okresní právo, neboť než se nějaká věc podle nového občanského zákoníku dostane na Nejvyšší soud, popř. Ústavní soud, potrvá sjednocení judikatury dalších 20 let, zvlášť pro rozdílnost výkladu mnoha paragrafů nového občanského zákoníku.

Komu tento chaos prospěje? Možná velkým advokátním kancelářím a pod., ale normálními lidem zřejmě ne. Například zákon o zvláštních řízeních soudních psala odborná asistentka z Právnické fakulty v Olomouci, která má asi 35 let. Proti věku nemám vůbec nic, ale ona ihned po škole začala na fakultě učit, takže teoretička bez praxe, která přednáší a učí, jak má vypadat nový občanský zákoník. Bohužel ten zákon také takto vypadá. Jeden z dalších spolutvůrců a přednášejících zase nabádá k nerespektování rozhodnutí velkého senátu Nejvyššího soudu. Přitom toto je vrcholná soudní instance, která je podle zákona o soudech a soudcích ve spojení s Ústavou oprávněna závazně vykládat zákony a přijímat k nim stanoviska. Opět je to příklad teoretika, který ale absolutně nerespektuje praxi. Bohužel je to tak. Nejzásadnější je to, že tito lidé, tito teoretici, kteří si mohou dovolit dva měsíce psát jeden článek, by si měli uvědomit, že soudci musí každý měsíc vydat kolem 30 rozsudků, na některých soudech mnohem více. Jejich formální a teoretický přístup však svědčí o tom, že nikdy reálnou praxi na soudech neviděli.

Z těchto všech důvodů, které jsem tady přednesl, a byly to konkrétní

zkušenosti konkrétního soudce, si dovoluji požádat o to, abychom skutečně zvážili, aby Sněmovna zvážila odložení účinnosti občanského minimálně o jeden rok.

Děkuji za pozornost.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Děkuji a nyní je přihlášen pan předseda Senátu Milan Štěch. Prosim, máte slovo.

**Senátor Milan Štěch:** Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pane místopředsedo, jenom stručně zareaguji na některé výhrady, které tu zazněly směrem k Senátu, protože předpokládám, že předseda vlády bude reagovat na některé další jiné záležitosti, které tady zazněly.

Za prvé, pan poslanec a předseda Stanjura hovořil, jestli bylo neodkladné, jestli snese test neodkladnosti ustanovení, které v tom zákonném opatření je zapsáno. Já se domnívám, že to je samozřejmě věc polemiky. My jsme tu záležitost diskutovali s právníky, zejména s ústavními právníky, a bylo nám řečeno, že to je do určité míry precedens, který tvoříme, a záleží na nás. Záleží na vládě, na Senátu, v této chvíli na Poslanecké sněmovně, jak se k této záležitosti postaví. Ale je vidět i z rozpravy, která tu probíhá, že to je velmi individuální přístup, protože pan poslanec Stanjura řekl, že my jsme ze zákonného opatření vypracovali v Senátu věci, které on pokládá za dobré a za potřebné, takže jinak řečeno, ty tam měly zůstat, a věci, které my považujeme za správné a zůstaly tam, on považuje, že neodpovídají tomu testu neodkladnosti. Vidíte v tom, jak je to individuální přístup, a já se domnívám, že toto je potřeba, aby bylo respektováno, že Senát je v této záležitosti suverén a předkládá návrh, se kterým se on ztožnil.

Doufám, že nikdo nezpochybnuje to, že při projednávání běžného zákona, který se týkal právě oblasti daňových zákonů a který Senát zamítl, Senát prostě využil svého práva, které má. A my jsme samozřejmě požadovali, aby nám byla předložena taková novela, resp. takové zákonné opatření, které bude reagovat pouze a jen v nezbytném rozsahu na potřebu rekonstrukce soukromého práva v oblasti daní a nebude rozšířena o ty věci, které tam byly vládou předtím zapracovány a bylo to v tom běžném daňovém zákoně. Ale sama vláda i naše legislativa nakonec konstatovala, že v tak krátké době není možné vypracovat pouze to, aby tam zůstaly jenom ty nezbytné věci, protože hrozilo nebezpečí, že tam budou chyby a že by praxe měla s tím velké problémy. Takže z tohoto pohledu souhlasím s paní profesorkou Válkovou, že to zákonné opatření v této oblasti mělo být daleko užší, ale nenašel se legislativec, resp. legislativci, kteří by v tak krátké době byli ochotní jít do rizika, že tím, že se vyndají věci, které se zdají na první pohled, jako že jsou zbytečné, že nedojde k chybě,

kteřá by znemožnila uplatnění potom souvislosti s účinností nového občanského zákoníku. Takže to si myslím, že je rozhodující.

A co se týká toho, že tady bylo kritizováno, že jsme vypustili zrychlení odpisů a podobné věci. Víte, v roce, kdy se občanům zdražily léky, kdy se zdražily potraviny, zvýšením DPH na druhé straně umožňovat poměrně úzké skupině občanů například zrychlení odpisů na auta, to asi rozumný člověk nepochopí. A v Senátu takovýto názor nepřevažuje. Prostě Senát měl jiný názor, než měla minulá většina Poslanecké sněmovny.

Takže tolik jenom k tomu hlavnímu, které tady vlastně zaznívá a které určitě je předmětem oprávněné polemiky, a to je ten test neodkladnosti, ale ten precedent tvoříme všichni dohromady a já si myslím, že Senát udělal v té době, co mohl udělat, a že to odpovídalo i tomu návrhu, který vláda předložila, to znamená, že nebylo možné v krátké době vyndat, vypreparovat všechny věci, které tam byly a určitě jsou nadbytečné, ale není jistota, že by nevznikla nějaká hrubá chyba, která by znemožnila bezproblémové nebo s co nejmenšími problémy užívání občanského zákoníku ve směru daňových zákonů. Děkuji.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Děkuji. Ano, vidím pana premiéra. Prosím, máte slovo.

**Předseda vlády ČR Jiří Rusnok:** Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jenom několik stručných poznámek k tomu, co zde mj. v diskusi zaznělo. Pan předseda Senátu už řekl jednu velmi podstatnou věc. My jsme skutečně byli před jakousi Sophiinou volbou, jak říkala paní poslankyně. My jsme se ocitli v té vládní odpovědnosti řádově, jestli se nemýlím, 10. července...

(K poslanci Kortemu:) Pane poslanče, jestli dovolíte, já na vás také nepokřikuji tímto způsobem. Děkuji vám.

V té době jsme byli v situaci, kdy doprovodné zákony k novému občanskému zákoníku, který v té době již byl platný a v podstatě účinný ve své hlavní normě, resp. účinný od 1. ledna příštího roku, ale platný, tak byly ve fázi tuším druhého čtení nebo v nějaké takové fázi přípravy. A my jsme velmi poctivě – a mluvila o tom i paní ministryně – zvažovali, co dále, jestli ještě můžeme tuto věc celou zastavit, aniž bychom způsobili velké škody ve smyslu toho, co již bylo vykonáno jak v justici, tak v advokacii, tak ve veřejné správě, ale také u podniků, u firem, které jsou zasaženy změnou občanského zákoníku, ale i u občanů a všech dalších adresátů této zásadní změny takto důležitého kodexu. My nejsme žádní fanoušci nového občanského zákoníku, my jsme ho nepředložili, my jsme ho ani neiniciovali, nikdo z nás, kteří jsme byli nuceni se tím zabývat, nebyl nijak spojen s přípravou nového občanského zákoníku. Ale my jsme vážili

na miskách vah velmi složitou rovnici, jestli to máme v červenci, de facto v srpnu, celé zastavit v situaci, kdy nejméně rok se už celá řada institucí, ať už veřejných, nebo soukromých, velmi vážně připravovala na to, že bude platit tato norma. Oni netušili, že v červnu roku 2013 padne vláda a začne tady úplně překotný politický proces, jehož součástí může být to, že norma, která je tak zásadní, nebude najednou platit.

Jakmile jsme tyto věci opravdu velmi poctivě zvážili, tak jsme dospěli k závěru, že méně škody nastane, bude-li ten proces legislativní změny v soukromém právu dokončen.

V souvislosti s tím jsme samozřejmě očekávali, jak se Senát postaví k návrhům. Ty návrhy prošly Poslaneckou sněmovnou, návrhy těchto doplňujících, chcete-li doprovodných norem, čili tady mluvíme především o daňových zákonech. Prošly Poslaneckou sněmovnou, doputovaly do Senátu. Senát se na základě suverénního uvážení, které je podle mého názoru zcela legitimní, rozhodl, že dvě z těchto doprovodných norem neschválí v tom znění, ve kterém mu byly předloženy. A já tomu Senátu rozumím, protože součástí těch norem skutečně byla celá řada věcí, které tam neměly být, pokud šlo jenom o doprovodné normy občanského zákoníku. Ale bohužel, taková je a byla legislativní kultura nejenom té minulé vlády a možná i jiných vlád, že se prostě k nějakému nosiči přidala celá řada dalších změn, které bezprostředně s primárním účelem té normy nesouvisí, a Senát usoudil, že některé daňové změny, a tomu se vůbec nedivím, protože v situaci, kdy bojujeme se stamiliardovými deficity rozpočtu každý rok, v situaci, kdy skutečně takřikajíc taháme každou korunu z každého daňového poplatníka, kterého umí česká daňová jurisdikce dosáhnout, tak najednou říci, že tam necháme projít změny, které jsou podle mého názoru skutečně velmi diskutabilní a velkorysé, tak se prostě rozhodl, že ty normy nepustí dál. A my jsme se ocitli před dilematem, co dál. Nebudou-li tyto normy, bude obrovská mezera v daňových zákonech, která skončí fiskálním problémem, a to zásadním, tady mluvíme o miliardách, a samotná implementace nového občanského zákoníku bude velmi problematická. Takže jsme po té debatě, kterou jsme reflektovali v Senátu, usoudili, že tou největší hodnotou je nějaká předvídatelná kontinuita, a já tady apeluji na to, co jsem slyšel, a rád jsem to slyšel, v předvolební kampani: fungující stát, odpovědnost dobrého hospodáře.

To jsou všechno věci, které jsme velmi vážně zvažovali. Součástí těchto věcí jsou nějaké konkrétní kroky. A jestliže jsme byli před tímto rozhodnutím, že to buď celé skončí v chaosu, anebo v rámci možností tak, aby to Senátem bylo průchodné, to, co již bylo očekáváno, necháme dojít do konce, tak jsme zvolili druhou variantu, protože se domníváme, že způsobí v konečném důsledku mnohem méně škody. To byla celá filozofie. Nic víc, nic méně prosím za tím nehledejte. Dělalí jsme všechny možné kroky, viz

vystoupení paní ministryně, aby justice a další příslušné instituce na to byly dostatečně připraveny. Podpořili jsme je i dodatečnými zdroji, aby se zvýšila kapacita potřebných nejen školení, ale i implementační fáze, kdy to bude všechno nabíhat.

Takže toto bylo vodítko, které nás orientovalo. Myslím, že jsme se zachovali zcela zodpovědně, že jsme se zachovali jako dobří hospodáři, protože jde o to, aby škody, které potenciálně každá velká změna přináší, každá velká změna znamená nepohodlí. A víte, nezlobte se na mě, takové ty stesky, že se budou muset něco nově naučit soudci, nemluví o advokátech, no, život je takový. Kolik lidí z vás, jste tady dneska mnozí noví z firm, z reálného života, jak říkal hezky pan poslanec Komárek, se x-krát v životě muselo naučit něco nového, x-krát se přizpůsobit nějaké situaci. No tak to budou muset udělat i oni. Já myslím, že jsou za to dokonce – na rozdíl od jiných zaměstnanců veřejné sféry – dobře zaplacení. Takže prostě takový je život. Ty věci prostě nenastanou ze dne na den. Ty prostě budou implementovány postupně.

Já se opravdu nemohu přihlásit k těm iniciativám, které, uznávám, konzistentně vznášejí kolegové z poslaneckého klubu KSČM, to by byla totální neodpovědnost. Dneska, šest nebo nevím kolik týdnů před účinností, se prostě tvářit, že to nějakou superychlou novelou tady změníme, všechno bude jinak – já se omlouvám, v tomhle já tedy nejedu. To prostě bohužel nejde. Říkám, já nejsem žádný fanoušek nového občanského zákoníku. Já vím, vy máte svobodu vyhlášovat cokoli kdykoliv, to vám neberu. Ale já tu svobodu momentálně nemám, možná se jí jednou dožiju a potom tomu budu lépe rozumět. Ale je prostě pozdě, jsme za bodem zvratu a ani já ani vy jsme nebyli těmi, kteří celou tu změnu původně způsobili.

Ke změnám, které udělal Senát, jsem se vyjádřil. Já myslím, že ty změny odpovídají podmínkám České republiky dnešního dne, že nic špatného neznamenají. Naopak si myslím, že ochránily do jisté míry veřejné rozpočty.

Omlouvám se, ale já bych neměl takovou tíži na duši z toho, že se nám zdaňují dividendy. Dvojitý zdanění máme v životě mnoho. Když si babička půjde dát do spořitelny peníze, které byly zdaněny – možná spíše někdo, kdo je aktivně pracující, protože u nás se důchody na rozdíl od celé Evropy paradoxně nezdaňují, si půjde dát do spořitelny peníze, ty se mu zdaní z toho výnosu, který v té spořitelně – dnes téměř žádného – dostane, tak je to také dvojitý zdanění, nikdo tak hrozně nebrečí nad touto skutečností. A dvojitý zdanění v mnoha kombinacích, které existují, je ve světě poměrně běžná věc.

Já myslím, že my jsme udělali to, co bylo umění možného.

O té separaci těch věcí, které byly jenom vyvolány rekonstrukcí, mluvil pan předseda. To je přesně tak, jak říkal, já to potvrzuji. Bylo by ohromným hazardem zkoušet za dva týdny vyseparovat z té obrovské normy, která

prošla připomínkovým řízením, všemi možnými zpětnými vazbami, vypreparovat na koleně, byť by to udělala vládní legislativa, jenom ty. Bylo by to původně tak správně, ale v době, kdy se odehrávaly ty věci v řádu dnů a týdnů, se už to prostě poctivě a správnou výrobní praxí udělat nedalo.

Děkuji vám za pozornost.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Děkuji. To byl pan premiér. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Do obecné nevidím žádnou přihlášku, tak bych obecnou ukončil. Otevírám rozpravu podrobnou, kde mám jednu přihlášku. Pan poslanec Tejc dává přednost paní poslankyni Válkové, v tom případě má slovo paní poslankyně Válková. Prosím, ujměte se slova.

**Poslankyně Helena Válková:** Děkuji galantnímu poslanci panu Tejcovi. Nevím, co za to bude chtít.

A teď vážně. Velmi ráda bych vás seznámila s návrhem, o kterém jsem hovořila v úvodním vystoupení, a totiž s takovým vyjádřením našeho rozpoložení, se kterým přijímáme, nebo nepřijímáme zákonné opatření, o kterém jsme nyní debatovali. A já se domnívám, že je velmi provázané, i logicky, právě s účinností nového občanského zákoníku, čili není to náhodné, že prohlášení, které navrhuji, aby bylo přijato jako doprovodné usnesení, začíná právě tímto problémem.

Poslanecká sněmovna České republiky konstatuje, že účinnost zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku a souvisejících právních předpisů, k 1. lednu 2014 byla stanovena na nepřiměřeně krátkou dobu neodpovídající ani rozsahu ani závažnosti legislativních změn v právním řádu ČR. Odložení účinnosti občanského zákoníku a souvisejících předpisů před plánovaným nabytím jejich účinnosti již však neumožňuje ani mimořádně zkrácený legislativní proces. Neschválení zákonného opatření Senátu o změně daňových zákonů v souvislosti s rekonstrukcí soukromého práva a o změně některých zákonů a zákonného opatření Senátu o dani z nabytí nemovitých věcí by od 1. ledna 2014 vedlo k právnímu chaosu a rizikům v oblasti řádného výběru daní, přičemž vzhledem k délce legislativního procesu nelze tyto normy znovu v pozměněné podobě předložit a projednat. Jsme si vědomi toho, že občanský zákoník účinný od 1. ledna 2014 s ohledem na nedostatečnou přípravu na jeho aplikaci v praxi, rozsáhlou diskontinuitu oproti dosavadní právní úpravě a nedůslednou provázanost s ostatními právními předpisy přináší řadu rizik, možných negativních dopadů a povede pravděpodobně ke snížení právní jistoty občanů a ke zvýšení nepředvídatelnosti soudních rozhodnutí.

Děkuji.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Děkuji za návrh usnesení a poprosím vás nebo kolegu Tejce, abyste mi kopii dali sem na stůl. (Stalo se.) Děkuji. Slovo má kolega Tejc. Prosím.

**Poslanec Jeroným Tejc:** Já bych tedy doplnil druhou část usnesení, o kterém bychom mohli hlasovat:

Poslanecká sněmovna žádá vládu ČR, aby na základě vyhodnocení zkušeností z praxe provedla analýzu nového občanského zákoníku a na základě takto získaných výsledků navrhla novelu zákona odstraňující jeho nejvýznamnější problémy, nedostatky a nejasnosti, a to nejpozději do konce roku 2014. A dále žádá budoucí vládu ČR, aby po projednání s představiteli justice přijala urychleně změny jak v oblasti organizační, tak v oblasti legislativní s cílem odstranit překážky bránící řádné aplikaci občanského zákoníku v praxi.

Děkuji.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Děkuji. Další do podrobné rozpravy je pan poslanec Dolejš. Prosím, máte slovo.

**Poslanec Jiří Dolejš:** Já tady zopakuji řečené v podrobné. To znamená, návrh byl: přerušit projednání bodu, žádat vládu, aby předložila Sněmovně návrh na odložení účinnosti zákona o jeden rok, a to přerušit by bylo do doby projednání tohoto vládního návrhu.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Děkuji. Máte svůj návrh písemně? (Nemá, posl. Dolejš odchází svůj návrh připravit v písemné podobě.) Také poprosím, jestli by to bylo možné. Já tedy se zeptám, zda jsou ještě nějaké přihlášky do rozpravy. Pokud tomu tak není, tak uzavřu i podrobnou rozpravu. Zeptám se na závěrečná slova. Není zájem.

V tom případě vás poprosím o dvě minuty strpení, protože musím vyčkat na kolegu Dolejše, až mi dodá text usnesení, abychom všichni věděli, o čem hlasujeme. Takže přeruším schůzi na dvě minuty a budeme pokračovat v 19.37.

(Jednání přerušeno od 19.35 do 19.37 hodin.)

Dámy a pánové, prosím, usadte se na svá místa. Doba uplynutí uplynula a mně se podařilo získat originál textu návrhu usnesení kolegy Dolejše, a dokonce se mi i podařilo zařadit, o jakou formu usnesení se jedná. Prosím, sedněte si na svá místa.

Poprosím vás, abyste se trošku ztišili, a budeme pokračovat následovně.

Závěrečná slova – o ně zájem nebyl.

A kolega Dolejš v podrobné rozpravě navrhl, abychom přerušili projednání tohoto bodu a abychom požádali vládu o předložení návrhu na odklad účinnosti legislativních norem o jeden rok. Pane kolego, je to takto v pořádku? (Ano.) Tak toto já chápu jako procedurální hlasování, protože se jedná o přerušit projednávání, a nechám tedy o tom hlasovat v tento moment.

Mám tady faktickou poznámku pana poslance Tejce. Ne, tak to bylo už předčasné hlasování. Kolegu Tejce odmazávám.

Ještě jednou zopakuji, o čem hlasujeme. Hlasujeme o tom, že přerušit projednání tohoto bodu do doby, než vláda předloží svůj návrh, který je specifikován v další části tohoto usnesení, kdy žádáme vládu, aby předložila návrh o odložení účinnosti legislativních norem o jeden rok. Je jasné, o čem hlasujeme? Pokud ano, zahájím hlasování. (Premiér od stolku zpravodajů má námitku.)

Pardon, pokládám to za zmatečné hlasování. Poprosím pana premiéra o stanovisko.

**Předseda vlády ČR Jiří Rusnok:** Vážený pane předsedající, vážený pane předsedo, myslím, že už jsem snad srozumitelně sdělil, že se obávám, že toto je legislativně technicky zcela nemožné. Takže jenom upozorňuji, že to je nereálné.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Pane premiére, já vám rozumím, nicméně technicky tento návrh hlasovatelný je. Myslím, že to vyřešíme jedině tak, že o něm budeme hlasovat. Věřím, že kolegové a kolegyně k vašemu stanovisku a k věcné argumentaci při svém hlasování přihlédnou.

Pokud již nejsou další žádosti o slovo, opravdu zahájím hlasování a zeptám se, kdo je pro přerušit projednávání tohoto bodu, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 17, přihlášeno je 189, pro 36, proti 99, tento návrh přijat nebyl.

Vrátíme se tedy k hlasování o zákonném opatření. Přednesu tedy návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje podle čl. 33 odst. 5 Ústavy ČR zákonné opatření Senátu číslo 344/2013 Sb., o změně daňových zákonů v souvislosti s rekonstrukcí soukromého práva a o změně některých zákonů."

Zahájím hlasování, ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 18, přihlášeno bylo 189 kolegyň a kolegů, pro 149,

proti nikdo. Konstatuji tedy, že jsme s tímto usnesením vyslovili souhlas.

Nyní bychom hlasovali o doprovodném usnesení jako o poslední věci v tomto bodu a je to ono usnesení, které chápu společně, nebo po částech. První část předložila paní kolegyně Válková a druhou část kolega Tejc. Zeptám se: chcete, abych to přečetl ještě jednou? Víme o čem hlasujeme. Není námitky, že budeme hlasovat rovnou? Není tomu tak. Dám hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto doprovodným usnesením, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 19, přihlášeno je 189, pro 112, proti 36, toto doprovodné usnesení bylo přijato.

S přednostním právem se hlásí pan předseda poslaneckého klubu KSČM.

**Poslanec Pavel Kováčik:** Dámy a pánové, tentokrát nikoli s přednostním právem. V předcházejícím hlasování jsem hlasoval proti, a na sjetině mám pro. Jenom pro stenozáznam. Hlasování nezpochybňuji. Děkuji.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Děkuji. Nezpochybňujete hlasování. Pouze pro stenozáznam. Pokud se nikdo další nehlásí, ukončím bod číslo 18 a otevířu po dohodě bod číslo 19, který s touto věcí věcně souvisí, a potom se vrátíme k bodu 17. Tímto bodem je

## 19.

### **Zákonné opatření Senátu o dani z nabytí nemovitých věcí /sněmovní tisk 3/**

Prosím pana premiéra, aby se s pověřením vlády ujal slova a tisk uvedl. Pane premiére, máte slovo.

**Předseda vlády ČR Jiří Rusnok:** Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi tedy, abych uvedl toto zákonné opatření Senátu o dani z nabytí nemovitých věcí. Účinnost je předpokládána opět k 1. lednu 2014. Je to opět norma, která má rekonstruovat a přizpůsobit dosavadní daň z převodu nemovitostí novému soukromému právu. Původně stejně jako v minulém případě mělo být tohoto dosaženo již návrhem zákona o dani z nabytí nemovitých věcí, který předložila Poslanecká sněmovna, resp. vláda

Poslanecké sněmovně, ta ho schválila a byl předložen Senátu. Senát ho ovšem 12. září zamítl a s ohledem na tehdy neexistující Poslaneckou sněmovnu to znamenalo konec legislativního procesu.

Proto vláda předložila Senátu návrh tohoto zákonného opatření stejného názvu a v zásadě stejného obsahu, jako byl zamítnutý návrh zákona. Jediná dílčí změna, která nastala po zamítnutí zákona v Senátu v prvním pokusu, tzn. v té původní verzi, spočívá v úpravě osoby poplatníka daně. Senát poté návrh zákonného opatření schválil bez dalších pozměňovacích návrhů.

Toto zákonné opatření bylo upraveno samostatně mimo samotný občanský zákoník a mimo předchozí normu, kterou jste před chvílí schválili, a jedná se o to, že nejde o novelizaci. Důvod, proč bylo předloženo samostatně, je ten, že nejde pouze o novelizaci stávajícího zákona, ale o návrh zcela nového právního předpisu. Tento nový právní předpis mj. zohledňuje zrušení daně dědické a daně darovací, které byly integrovány do daně z příjmu právě předchozí schválenou normou. Zákonné opatření zakotvuje změny nezbytné v souvislosti s rekonstrukcí, ale rovněž obsahuje změny dodatečné nebo další.

Za prvé jsou to změny, které vedou k zajištění vyšší efektivity výběru daně a snížení administrativní náročnosti správy daně. Tady bych zmínil možnost volby smluvních stran kupní nebo směnné smlouvy, že poplatníkem bude nabyvatel, tudíž se neuplatní ručení, a dále snížení rozsahu povinných příloh daňového příznání nebo umožnění přikládání listin pouze v kopiích.

Za druhé bych zmínil změny, které vedou ke snížení vedlejších nákladů poplatníků spojených s daňovou povinností. Mezi tyto změny patří např. snížení počtu případů, kdy bude mít poplatník povinnost předložit správci daně znalecký posudek. Tato změna je myslím velmi výrazná, de facto znamená, že celá řada drobných transakcí v oblasti nemovitostí již nebude z hlediska daňového zatěžována povinností doložit znalecký posudek.

Za třetí bych zmínil určitá prorůstová opatření. Jde např. o rozšíření možnosti uplatnění osvobození od daně v případech všech prvních úplatných nabytí nových bytů a rodinných domů a osvobození nabytí nemovité věci užívané na základě finančního leasingu jejím uživatelem. Mělo by to tedy v podstatě i podnítit jistým způsobem trh nemovitostí, případně finanční leasing v oblasti nemovitostí.

Dovolte mi opět se krátce vyjádřit k důsledkům, které by případně nastaly, pokud by tato norma neprošla tímto ratihabičním procesem. V takovém případě by došlo k vytvoření řady mezer v právní úpravě, nebyly by zohledněny koncepční změny a právní instituty nově upravené občanským zákoníkem, jako jsou např. právo stavby, vzájemné darování nebo svěřenský fond. Vedlo by to k nežádoucí daňové optimalizaci ze stra-



ny poplatníků, případně k jistému chaosu. Zároveň by však v určitých případech mohlo dojít i k nežádoucímu zvýšení daňové zátěže. Důsledkem těchto změn by v případě oněch výpadků byl pravděpodobný výpad inkasa státního rozpočtu u této transferové daně, opět případně v řádu miliard korun.

S ohledem na tyto skutečnosti a proces, kterým tato legislativní součást jako doprovodná rekodifikační norma k novému občanskému zákoníku prošla, vás, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, žádám o schválení předloženého zákonného opatření Senátu.

Děkuji vám za pozornost.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Já děkuji panu předsedovi vlády a prosím pana předsedu Senátu, aby nás informoval o průběhu projednávání tohoto zákonného opatření v Senátu Parlamentu České republiky.

**Senátor Milan Štěch:** Pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, velmi stručně. Senát 12. září zamítl návrh zákona stejného názvu, to znamená o dani z nabytí nemovitých věcí. Důvodem byly výhrady k tomu, že by poplatníkem daně z nabytí nemovité věci měl být nabývací, a ne prodávající. To byl hlavní důvod. Samozřejmě může se někomu zdát, že to je poměrně malicherný důvod, ale je potřeba respektovat rozhodnutí poměrně většinové nebo velmi většinové v Senátu, ke kterému došlo.

Vláda velmi rychle reagovala. 25. září nám předložila návrh zákonného opatření, který reagoval na stanovisko Senátu. Vyhověla názoru senátorů a provedla změnu, která bez větších problémů Senátem formou zákonných opatření prošla. Chci jenom připomenout, že ze 63 přítomných senátorek a senátorů pro návrh hlasovalo 52, nikdo nebyl proti. Podobné hlasování velmi většinové, velmi výrazně většinové, bylo i u předchozího tisku, o kterém jsme tu hovořili.

Podrobili jsme to zase tomu testu neodkladnosti a stejně jako vláda, kdyby vláda neshledala, že jsou naplněny podmínky testu neodkladnosti, tak by ten návrh nepředložila. A i naše legislativa i legislativci, se kterými jsme to konzultovali mimo Parlament, zkonstatovali vzhledem k tomu, že hrozí poměrně značné možné výpadky inkasa státního rozpočtu a že hrozí právní zmatek, právní nejistota, že to podmínky testu neodkladnosti splňuje. Proto Senát vyhověl návrhu vlády a formou zákonného opatření přijal to, co dnes máte na svých lavicích.

Věřím a přeji si, aby i vy jste zkonstatovali, že je v zájmu občanů, v zájmu veřejných rozpočtů, aby zákonné opatření bylo schváleno. Děkuji vám.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Děkuji panu předsedovi Senátu. Otevřu

rozpravu, do které mám zatím dvě písemné přihlášky. Prosím v obecné rozpravě pana poslance Adolfa Beznosku, připraví se pan poslanec Miroslav Kalousek.

**Poslanec Adolf Beznoska:** Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, velmi stručně k navrženému zákonnému opatření týkajícímu se daně z nabytí nemovitosti. Trošku bych souzněl tady s panem poslancem Komárkem. Snažím se tu svoji řeč velmi zproduktivnit.

Za prvé. Moje osobní stanovisko, které koresponduje se stanoviskem poslaneckého klubu Občanské demokratické strany, je, že vzhledem k okolnostem, o kterých tady byla řeč, je nutné toto zákonné opatření přijmout. Samozřejmě byl zrušen zákon č. 357/1992 Sb., který ruší daň dědickou, daň darovací a daň z převodu nemovitostí. Prostě jsme v určité legislativní situaci.

K té vlastní dani. Trošku bych oponoval panu premiérovi, protože si nemyslím, že dochází k nějakému zásadnímu zjednodušení. Uvedu to na dvou konkrétních příkladech. Pro poplatníky daně platí, nebo objevují se nové pojmy, jako je porovnávací hodnota, nabývací hodnota, sjednaná cena. Pokud budete prakticky postupovat při výpočtu ceny, a tudíž základu daně například tím, že budete porovnávat 75 % sjednané ceny se 75procentní porovnávací hodnotou, tak pak si poplatník musí na internetu v jakési tabulce, kterou jsem ještě neviděl, protože asi ještě neexistuje, vyhledat předmětnou daň, musí ji správně zařadit tak, aby mohl určit onu porovnávací hodnotu. Jistě si dokážete představit, že už to samo o sobě je poměrně složitý úkol, kterým zatěžujeme do budoucna poplatníky. Možná vytváříme prostor pro určitou skupinu poradců pro vás. Takový ilustrační příklad. Jistě každý teď, když zapřemýšlíte, bleskově si určíte rozdíl mezi loukou a pastvinou. Že? Takže to není úplně jednoduché.

Druhá podstatná záležitost, která se mění v této dani, je že daň se platí zálohově. To znamená, rovnou při předání daňového příznání se platí záloha, která je vypočtena poplatníkem. Umíte si představit pro kontrolu finančního úřadu vyrovnávání přeplatků, nedoplatků, případně například chybného zařazení, že to nebude věc úplně jednoduchá, a podle mého názoru to způsobí, že administrativní zátěž, ta byrokracie kolem správy této daně, se zvýší.

Já mám u některých ustanovení pochybností celou řadu. Já bych to zkrátil na to, že tato daň, protože nemovitosti jsou obvykle pořízeny finančních prostředků, které již byly řádně zdaněny, má v sobě zakódovanou určitou nemravnost druhého zdanění, dvojího zdanění. Z tohoto důvodu avizují, že bychom některé právní normy, právní úpravy měli z našeho daňového systému vyřadit. Uvedené zákonné opatření o dani z nemovitých věcí je toho klasickým příkladem. Rozumím tomu, že výtěžnost



této daně je odhadována zhruba na 7,6 miliardy korun, což je částka poměrně značná. Ale vzhledem k tomu, že rysující se vládní uskupení, koaliční uskupení, avizuje, jak výtečně bude vybírat, jak zvýší výběr daní, tak si nemyslím, že to je neřešitelné.

Dotazy novinářů směřují k tomu, kdo z nových poslanců kolik má připraveno nových právních norem. Soutěžíme v tom, kdo kolik těchto norem předloží. Já jako komunální politik bych uvítal, kdybychom také přemýšleli o tom, které právní normy z našeho právního řádu vyřadíme, protože nám všem komplikují život. Za radnici to mohu bezpodmínečně potvrdit. A uvedená daň, uvedené zákonné opatření o dani z nabytí nemovitě věci by toho mohlo být krásným příkladem. Takže v prvním kole přijmout, do budoucna v každém případě přemýšlet o tom, a ten návrh sem přijde, nebo ho předložím, abychom tuto daň zcela zrušili, protože má v sobě zakódovanou určitou nemravnost.

Děkuji za pozornost.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Děkuji. To byl pan poslanec Beznoska. Ještě než pustím pana poslance Kalouska, pane poslance Kalousku, ještě než vás pustím, tak je zde faktická poznámka pana poslance Kubíčka. Prosím, máte slovo a své dvě minuty.

**Poslanec Roman Kubíček:** Dobrý den vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Já mám jenom malou krátkou poznámku k tomu. Obě zákonná opatření, která modifikují daňové předpisy, jsou vzájemně provázána, a proto není možné jedno schválit a druhé zrušit. To je jako faktická poznámka. A tím bych chtěl navázat na zkrácení projevu, které se tady budou dělat. Děkuji. (Nesmělý potlesk.)

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Děkuji. Prosím s řádnou přihláškou pana poslance Kalouska. Máte slovo.

**Poslanec Miroslav Kalousek:** Děkuji za slovo. Pane předsedo, kolegyně, kolegové, dovoluji několik poznámek. Daň z převodu nemovitostí postaru nebo daň z nabytí nemovitostí ponovu není ani daň přímá ani daň nepřímá, je to daň majetková.

Já bych jenom chtěl z tohoto místa říci, že není pravda to, co někteří moji kolegové v tomto auditoriu tvrdili a obelhávali tak veřejnost, že ministr financí Miroslav Kalousek tuto majetkovou daň chtěl odpustit církvím, že navrhoval do nějakého zákona, nebo že jim to snad dokonce odpustil. Je to prosím pěkně lež! Nikdy jsem nic takového nenavrhl, nikdy nic takového v žádném zákoně nebylo a nikdy to nezaznělo ani v žádné rozpravě. Ani daň z převodu nemovitostí ani daň z nabytí majetku nikdo nikdy církvím ne-

odpustil, nikdy o tom nikdo nepřemýšlel a nikdy jim také odpuštěno nebylo. Kdo to tvrdí, lže! To poznámka číslo jedna.

Poznámka číslo dvě. Pan poslanec Beznoska říkal, že se to zkomplikuje daňovému poplatníkovi, že něco bude muset. Já bych rád podotkl, že nebude muset nic v tomto případě. Pokud se mu nebude líbit, že by snad měl porovnávat se 75 % daně obvyklé, tak udělá to, co musí udělat podle dnešního právního řádu: objedná si znalecký posudek, ten zaplatí, oproti dnešnímu právnímu stavu si náklady za znalecký posudek bude moct dát do základu daně, tzn. bude si o to moct snížit základ daně, tato nová úprava už to umožňuje, dnešní situace nikoliv, a nic se mu nezkomplikuje. Pokud bude chtít postupovat tou podle mého názoru jednodušší metodou, protože dnes finanční úřady už jsou do té míry nabitě informacemi o cenách nemovitostí obvyklých, že mu bude líto peněz za znalecký posudek, a bude postupovat tou metodou, že si nechá daň vyměřit od finančního úřadu, bude to mít jednodušší. Ale nebude to muset udělat, když bude chtít postupovat podle stávající zvyklosti, že si nechá udělat znalecký posudek, tak si ho nechá udělat, a oproti stávající zvyklosti si o to bude moct snížit základ výměru daně, takže z tohoto hlediska je ta změna mimořádně pozitivní.

Poznámka třetí. Nepochopil jsem a asi nikdy nepochopím, proč Senát zamítl předlohu, která byla předložena Poslaneckou sněmovnou. Je to jedna z mála daňových změn, kde jsem byl zcela v souladu s názorem – my jsme málokdy spolu souhlasili s panem ministrem Fischerem nebo s Rusnokovou vládou, ale kde jsme měli názor skutečně stejný, byl názor na to, že je potřeba změnit stávající nesystémový a velmi riskantní stav daně z převodu nemovitostí, kdy daň platí ten, kdo prodává, kdo získává ty finanční prostředky. Ten, kdo nemovitost nabývá, neplatí nic, ale je ze zákona ručitelem. Na to se málokdy vzpomíná. Ten, kdo tu nemovitost nabyt, ručí státu za to, že ten, kdo prodal tu nemovitost, zaplatí. Velmi často se stává – a Ministerstvo financí je bohužel svědkem celé řady srdceryvných příkladů – kdy ten, kdo nemovitost prodal, prostředky získal, propil je, byly mu exekurovány, babičce je v noci sebrali, jakýmkoli způsobem byly zcizeny, tak nabyvatel nemovitosti se po roce, po dvou či po třech dostal do situace, že přišel finanční úřad a řekl: zaplať, jsi ručitel, tamten nezaplatil. A on neměl. Ona je to často poměrně značná částka. A ministr financí i příslušný ředitel finančního úřadu je v bezvýhodné situaci, protože ví, že ten člověk je poctivý, že se ničeho nedopustil a zákon mu neumožňuje kromě splátkového kalendáře jakkoli odpustit. Smluvní strany to mezi sebou také často řešily notářskými a advokátními úschovami. Nicméně Ministerstvo financí bohužel zaznamenalo mnoho případů, kdy advokátní i notářské úschovy byly zpronevěřeny. A tam ten nabyvatel byl opět ručitel a měl opět smůlu, protože se často dostal do situace, kdy mu nemovitost byla exekurována, protože neměl na zaplacení ručení té daně.

Podle našeho názoru jediná cesta k odstranění tohoto systémového rizika bylo to prostě překlomit. Ta daň z převodu nemovitostí, nebo z nabytí nemovitosti, to je to samé, je stejně zakomponována v té ceně. Jestli ji platí prodávající, nebo jestli ji platí nabyvatel, je jedno. V okamžiku, kdy ji platí nabyvatel, který si je vědom, že ji musí zaplatit, jinak by také o tu nemovitost mohl přijít, odpadá to zásadní, co jsme sledovali – odpadá to riziko vzájemného ručení. Tím návrhem, který jsme předložili do Senátu a který Senát odmítl, bylo odstraněno kromě těch dalších výhod, které jsou tam zachovány, že náklady na znalecký posudek mohou být odečteny od základu daně, a že když nechcete v případě nemovitostí týkajících se bydlení nebo rekreace, tak si ten znalecký posudek nemusíte pořizovat. Když nechcete. Pak musíte postupovat způsobem, který kritizuje pan poslanec Beznoska. Ale proč to kritizovat? Vy tak postupovat nemusíte, můžete si dál nechat udělat znalecký posudek. Tohle je tam zachováno. Jenom se prostě Senát pro mě z absolutně neznámého důvodu nechtěl smířit se situací, že by tu daň platil nabyvatel, i když znovu opakuji, je to jedno. A ta výhoda spočívá v tom, že odpadá to riziko vzájemného ručení. To už tam odpadá, tam prostě není ručitel. Tam, kde je ručitel, existuje systémové riziko podvodného chování. My jsme to systémové riziko podvodného chování odstranili, což se Senátu nelíbilo.

Vláda to vyřešila podle mého názoru celkem šalamounsky, dala na výběr smluvním stranám, jestli se rozhodnou tak, či onak. Ovšem je potřeba dodat, že tam, kde bude platit prodávající, bude dál existovat to ručení. To z toho zákona nevypadlo. A možná na závěr je potřeba dodat, že situaci, kdy daň z převodu nemovitostí platí prodávající, mají v Evropské unii pouze dvě země – my, kteří jsme si to takhle vymysleli v roce 1990, a Slovinci, kteří to od nás opsali v roce 1993. Jinak to takhle nikdo jiný nemá – právě proto, aby tam neměl to riziko vzájemného ručení. To, s čím teď přišla vláda na popud Senátu, už budeme mít jenom my. Nikdo jiný to takhle mít nebude. Bude to blbě, ale bude to po našem.

Já to přesto doporučuji schválit. Ono to souvisí to s rekodifikací. A myslím si, že vláda vzhledem k postoji Senátu udělala maximum. Ale až příště budeme opět novelizovat daň z nabytí nemovitosti, zkusme se třeba podívat na to, jak to mají jiné evropské země a jak je to nejkomfortnější pro poplatníka. Děkuji. (Potlesk některých přítomných.)

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Vidím pana předsedu Štěcha. Zeptám se – do rozpravy, nebo závěrečným slovem? (Se závěrečným slovem.) Tak v tom případě se zeptám, zda jsou ještě přihlášky do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, takže končím obecnou, otevírám podrobnou. Do té taky nemám žádnou přihlášku, tak ji uzavírám.

A teď je prostor pro závěrečné slovo pana předsedy Senátu. Prosím.

**Senátor Milan Štěch:** Děkuji. Pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já vím, že to, co navrhuje pan ministr Kalousek, v minulosti to tak bylo, že bylo vždycky to správné. Akorát že nám to v té zemi moc nefungovalo a dostali jsme se tam, kam jsme se dostali, že jsme na chvostu skoro ve všem, co se týká ekonomické oblasti.

Ale to, co přijal Senát a čemu pan bývalý ministr nerozumí, myslím není tak komplikované.

Za prvé Senát chtěl a nakonec prosadil, aby zůstala dosavadní praxe. Pokud víme, s touto dosavadní praxí nebyly problémy. Vždyť v Senátu zasedají primátoři, starostové, lidi, kteří jsou každý den v kontaktu s lidmi v reálném životě. Jsou to lidi napříč politického spektra. Tento názor prakticky měli všichni zleva doprava, zprava doleva.

Za druhé. Existuje ta možnost – a to je vylepšení – dohody. Je tam možnost dohody. A jestliže je nebezpečí, jak tvrdil pan bývalý ministr a poslanec Kalousek, že bude problém s ručením, že tedy ten, který nemovitost nabude, bude muset ještě ručit, tak my si myslíme, že to je menší riziko u toho ručení než to, že ten, kdo tu nemovitost nabude za poslední peníze, které má, které za to dá, ještě bude muset platit daň. Daleko jednodušší pro ten stát je, že tu daň bude platit ten, který ty peníze od toho, který nemovitost nabude, dostane. Takhle k tomu přistupovali senátoři, takhle probíhala diskuse v Senátu. A probíhala i od senátorů, jak říkám, z pravého spektra tehdy vládní koalice. Není v tom žádný zlý úmysl, nebyla to žádná schválnost, která by se chtěla dělat Poslanecké sněmovně nebo vládní koalici. Byl to praktický přístup lidí, kteří žijí v reálném světě. Nehledejme v tom žádný zlý úmysl. Nebyl v tom a je to podle mého zcela praktické, protože dosavadní praxe podle zkušeností lidí, kteří v Senátu zasedají, neměla nějaké vážné problémy.

Děkuji.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Děkuji. To bylo závěrečné slovo pana předsedy Senátu. Zeptám se pana premiéra, zda chce vystoupit se závěrečným slovem. Evidentně ano. Tak prosím máte slovo.

**Předseda vlády ČR Jiří Rusnok:** Omlouvám se, vím, že je pozdě, pane předsedo.

Děkuji za poznámky. Nicméně jedna mě inspirovala, jak říkal pan poslanec Kalousek, že budeme jediní, kteří mají něco upraveno jinak. Já bych ho vzal za slovo. Byl bych šťastný, kdybychom nebyli jediní také v mnoha jiných úpravách, které jsou velmi originální, a musím říct, že se týkají zejména majetkových daní, části těch majetkových, o kterých právě

hovoříme, anebo také velmi specifického statusu některých ekonomických činností – mám na mysli OSVČ, v tom jsme skutečně ojedinelí a velmi originální. Takže já velmi vítám cestu ke standardizaci a evropskému pojetí a budu za to jedině rád.

Děkuji.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Také děkuji. To bylo závěrečné slovo pana předsedy vlády. A nyní už nám nezbývá nic jiného, než hlasovat o tomto zákonném opatření. Takže zazvoním na kolegy v předsálí, dám jim chvilíčku na to, aby se dostavili do jednacího sálu.

Vzhledem k tomu, že to vypadá, že všichni ti, kdo chtějí hlasovat, jsou již zde, přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje podle článku 33 odst. 5 Ústavy České republiky zákonné opatření Senátu číslo 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí."

Zahajuji toto hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zdvihne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 20. Přihlášeno je 186 a pro je 172, proti nikdo. Návrh usnesení byl přijat.

Předpokládám, že kolegyně Konečná se nehlásí do rozpravy, takže ji odmazávám.

Ukončím bod číslo 19 a nyní s velkou omluvou panu ministrovi zdravotnictví, že musel tak dlouho čekat, ale předkládá to pan předseda vlády, pan ministr zdravotnictví zcela jistě chtěl být přítomen této debatě.

Otevírá bod číslo

17.

**Zákonné opatření Senátu, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb.,  
o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění,  
ve znění pozdějších předpisů  
/sněmovní tisk 1/**

Prosím pana předsedu vlády, aby tento tisk uvedl. Prosím.

**Předseda vlády ČR Jiří Rusnok:** Děkuji vám, vážený pane předsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, cílem tohoto zákonného opatření Senátu bylo zvýšit vyměřovací základ, z něhož se vypočítává příslušné pojistné a veřejné zdravotní pojištění za státní pojištěnce. Důvodem pro to byla kritická finanční situace celého systému veřejného

zdravotního pojištění. Zmíněný vyměřovací základ tak byl změněn tímto rozhodnutím Senátu na návrh vlády z úrovně 5 355 korun na současných 5 829 korun oproti dosavadnímu, nebo lépe řečeno, předchozímu stavu, protože tato norma už je účinná de facto od listopadu tohoto roku, oproti předchozímu stavu, tj. ze 723 korun na osobu a měsíc jsme zvýšili tuto platbu státu za zdravotního pojištěnce na 787 korun, což znamená 64 korun na osobu a měsíc. Zvýšený vyměřovací základ přinesl za listopad a přinese za prosinec tohoto roku do systému veřejného zdravotního pojištění cca 784 mil. korun navíc. Příští rok potom oproti předchozí právní úpravě stát za své pojištěnce zaplatí o cca 4,7 mld. korun více. Dohromady tedy více než 5,5 mld. korun, sečtu-li listopad, prosinec roku 2013 a celý rok 2014.

Jak palčivý a akutní je problém v oblasti financování veřejných zdravotních služeb, si dovolím demonstrovat na několika elementárních údajích. Od roku 2009 je financování veřejného zdravotnictví z významné části postaveno na čerpání rezerv z předchozích let. Mezi roky 2009 a 2012 končilo hospodaření zdravotních pojišťoven každoročně v deficitech v objemu 5 až téměř 7 mld. korun. Celkově tak bylo z rezervních prostředků minulých let vyčerpáno zhruba 24 mld. korun a v systému fakticky už téměř žádné rezervy nejsou. U některých pojišťoven je totální nula, respektive minus, u některých doposud nějaké rezervy přežily. Tento stav je způsoben na jedné straně stagnací příjmů, která je logická vzhledem k tomu, že tato ekonomika pět let stagnuje a de facto nerostou ani mzdy, které jsou základním zdrojem veřejného zdravotního pojištění. Jenom pro vaši informaci: před rokem 2008 rostl meziročně výběr pojistného zhruba o 8 mld. korun ročně. V letech následujících se přírůstky pohybovaly víceméně okolo jakési kladné nuly.

Pokud jde o stranu výdajů, tak samozřejmě zde je také významný tlak na jejich nárůst. Je to způsobeno v důsledku stárnutí obyvatelstva. Chtěl bych upozornit, že v podstatě počínaje rokem 2010 česká populace výrazně stárne. Je to to, co jsme dlouho očekávali, a nakonec jsme se toho dočkali, ale nevím, jestli jsme byli vždy na to připraveni a jestli jsme na to připraveni. Samozřejmě ve zdravotnictví je významným faktorem také poskytování kvalitnějších služeb, které ovšem vzhledem k nové technice, novým lékům, novým zdravotnickým prostředkům znamenají také růst výdajů.

Kromě toho systém veřejné zdravotního pojištění v důsledku růstu sazby daně z přidané hodnoty odvedl a také ještě odvede v rámci roku letošního a příštího v rámci let 2012 až 2014, to znamená za tři roky, navíc 10,4 mld. korun oproti předchozímu stavu. Na konci letošního roku lze předpokládat celkové saldo v systému veřejného zdravotního pojištění minus 8 mld. korun. Na konci roku 2014 předpokládáme další propad, který bohužel může dosáhnout až 3 mld. korun. Ten bude navíc prohlouben

skutečností, že do konce roku 2013 se již nestihne novelizovat zákon o veřejném zdravotním pojištění v otázce týkající se regulačních poplatků za hospitalizaci, a je tedy více než pravděpodobné, že poskytovatelé lůžkové péče přijdou o další příjmy, které v současné době tvoří více než 2 mld. korun ročně a s nimiž tito poskytovatelé ve svých bilancích dlouhodobě počítají.

Již dnes jsme v situaci, kdy Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky není schopna splácet včas své pohledávky, a poskytovatelé lůžkové péče se tudíž dostávají do obtížně zvladatelných finančních problémů, které musí řešit nejenom mimořádnými opatřeními na straně výdajů, ale často i úvěry nebo prodejem pohledávek, resp. závazků. Důsledkem toho je, že se zpožďují platby dodavatelům léků, zdravotnických prostředků a na konci roku 2013 dosáhnou závazky nemocnic po lhůtě splatnosti pravděpodobně výše 6 mld. korun. Tímto zákonným opatřením Senátu se tedy snažíme předejít v podstatě akutní krizové situaci, kdy by zmíněné subjekty začaly omezovat dodávky léků poskytovatelům lůžkové péče. Toto se ovšem už bohužel v některých jednotlivých případech začíná dít.

Částka 4,7 mld. v roce 2014, o kterou se platba navýšila, představuje kompromisní řešení v rámci aktuálních možností veřejných financí. Je faktem, že tato částka měla být v souladu s uvedenými daty vyšší. Samo Ministerstvo zdravotnictví upřednostňovalo navýšení o částku 7,2 mld., nicméně tento návrh již překračoval finanční možnosti veřejných rozpočtů a, řekl bych, do jisté míry i kompetenci této vlády.

Situaci považujeme za velmi závažnou. Kvalitní a dostupné veřejné zdravotnictví je myslím jednou ze základních hodnot civilizované země, za kterou Českou republiku rozhodně považují, a věřím, že budeme moci považovat i do budoucna. Pokud byste toto zákonné opatření Senátu zde v Poslanecké sněmovně neschválili, bude to znamenat, že ze zákona o pojištění na všeobecné zdravotní pojištění bude vypuštěn vyměřovací základ, jehož prostřednictvím se pojistné na veřejné zdravotní pojištění za státní pojištěnce stanoví. To by de facto znamenalo znemožnění platit jakékoliv pojistné za tyto osoby.

Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chci vás proto požádat, abyste vzhledem k uvedeným skutečnostem velmi nedobře finanční situace systému veřejného zdravotního pojištění toto opatření schválili a přispěli tak ke stabilizaci, řekl bych, zmírnění akutních problémů financování tohoto systému. Děkuji vám.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Děkuji. Nyní prosím pana předsedu Senátu, aby nás informoval o průběhu projednávání tohoto zákonného opatření v Senátu. Prosím, máte slovo.

**Senátor Milan Štěch:** Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, jestliže v případech předchozích dvou zákonných opatření si Senát tím, že neschválil původní návrh, vynutil nepřímo, aby zákonná opatření byla předložena, pokud tedy bylo trváno na účinnosti re-kodifikace občanského zákoníku, tak v tomto případě to nebylo. V tomto případě se pro krok samozřejmě rozhodla vláda na základě faktického stavu, který ve zdravotnictví existuje. To, že byla úvaha i v předchozí vládě Petra Nečase zvýšit platby za státní pojištěnce, je známo, protože pan ministr Heger, pokud se nepletu, o tom několikrát v diskusích i s veřejností hovořil.

Situace je všeobecně známa. Hovoří se o tom, že na zdravotnictví poměrně výrazně dopadlo zvýšení daně z přidané hodnoty. To je průkazné a myslím si, že sice hovořit o rezervách uvnitř systému je hezké, ale pokud je někdo nepojmenuje a nepřijme opatření, aby rezervy byly odhaleny a vznikly volné zdroje, tak je to marne povídání, které může ovšem negativně dopadnout na ty, kteří to nezavinili, a to jsou ti, kteří potřebují zdravotní péči. Většinou jsou to lidé staří a lidé, kteří nemají možnost si zdravotní péči za hotové peníze zajistit.

Z tohoto důvodu se Senát rozhodl vládě vyhovět, zákonné opatření přijmout, neboť se domníváme, že důvody, které byly uváděny, například že nebyly čtyři roky prováděny valorizace této platby, že se tam promítly jak faktory inflace, tak faktory zvýšení DPH, jsou doložitelné. Z toho důvodu se také domníváme, že to splňuje test neodkladnosti, protože pro lidi, pro občany je pochopitelné, a jistě pro nás všechny tady, zdraví na prvním místě a dostupnost zdravotní péče je toho podmínkou.

Co se týká projednávání v Senátu, diskuse byla spíše o tom kolik. Senátoři by byli bývali rádi navrhli větší částku, byli v tom směru i oslovo-vání zejména poskytovateli zdravotní péče a různými skupinami, které reprezentují oblast kolem zdravotnictví. Nakonec bylo vyhověno vládě a bylo vzato velmi vážně, že vláda nemá k dispozici jiné zdroje, které je potřeba použít i v letošním roce, neboť účinnost této změny nastává od 1. listopadu letošního roku. Nakonec si myslím, že převládl seriózní přístup, a pokušení dát tam větší částku nebylo naplněno, nebylo využito. Já osobně jsem tomu byl rád, protože si myslím, že je potřeba, aby v těchto věcech konečně slovo řekla vláda, která zodpovídá za naplnění zdrojů pro potřebné výdaje.

V Senátu se po diskusi pro návrh z 59 hlasujících senátorů kladně vyslovilo 51 senátorů, dá se říci napříč politickým spektrem. Tolik informace o projednávání v Senátu. Věřím, že i tady bude návrhu vlády vyhověno, protože jsem přesvědčen, že to je pro dobrou věc, pro zajištění dostupného zdravotnictví pro občany naší země. Děkuji.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Děkuji. Otevírám rozpravu, do které zatím mám čtyři písemné přihlášky. Prosím v obecné rozpravě paní poslankyni Soňu Markovou, připraví se pan poslanec Bohuslav Svoboda.

**Poslankyně Soňa Marková:** Hezký večer. Vážený pane předsedo, vážená vládo, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vyjádřila krátce stanovisko poslaneckého klubu Komunistické strany Čech a Moravy k tomuto zákonnému opatření.

Komunistická strana Čech a Moravy vítá tento návrh zákonného opatření jako vyústění dlouhodobé snahy o nápravu deformace plateb za státní pojištění. Ta, jak víme, byla způsobena takzvaným zmrazením těchto plateb za vlády Mirka Topolánka. Již tehdy jsme důrazně upozorňovali na asociální snahu tehdejší pravicové vládní koalice podřezat solidární příjmy do veřejného zdravotního pojištění a nahradit je penězi z kapes pacientů. Opakovaně jsme předkládali nejen návrhy na navýšení těchto plateb, ale také na zrušení stropu na pojistné pro nejbohatší příjmy. Naším cílem bylo a je vrátit solidaritu do systému zdravotnictví tak, jak je zakotveno v článku 31 Listiny základních práv a svobod, která je součástí naší Ústavy.

Jakousi mantrou předcházejících vlád se ovšem stalo zvyšování vnitřní efektivity systému veřejného zdravotního pojištění, kterým se měl tento systém vyrovnat s nedostatkem finančních prostředků. Nyní je jasné, že se tento systém v posledních letech dostal do značného deficitu, který již není možné vyrovnat vnitřními úsporami. Celková bilance systému veřejného zdravotního pojištění v roce 2013 tak dosáhne záporné hodnoty ve výši 8 mld. korun. A co zatím dělal stát? Vyměřovací základ pojistného těchto osob je dlouhodobě neměnný a ve stejném období byla navýšena daň z přidané hodnoty o pět procentních bodů. K tomu došlo k nárůstu nezaměstnanosti, a proto i k dalšímu úbytku příjmů, což se děje již od roku 2009.

V důvodové zprávě ministerstva se říká: "Rozdíl mezi situací s extrapolovanou hodnotou platby za státního pojištění, byla-li by průměrná valorizace z minulých let přijata, a reálnou hodnotou činí jen za roky 2011, 2012 a 2013 přibližně 18 mld. korun. V důsledku změn DPH vydaly zdravotní pojišťovny a poskytovatelé zdravotních služeb navíc o přibližně 6,6 mld. korun v průběhu let 2012 a 2013. Celková částka za tři poslední roky v důsledku zvýšení DPH bude činit přibližně 10,4 mld. korun."

Prostředky z výběru DPH se přitom stávají příjmem státního rozpočtu, a niž by byl jejich výpadek v systému veřejného zdravotního pojištění zohledněn. Celkový propad, který celý systém zdravotního pojištění – a to znovu zdůrazňuji – řešil téměř výlučně ze svých zdrojů, je 30 mld. korun. To jsou peníze, které stát bez kompenzace vzal, či do systému naopak nedal.

\*Projednávané zákonné opatření není ničím jiným než snahou alespoň částečně přispět k nápravě a zároveň i reakcí na usnesení schválené touto Poslaneckou sněmovnou před jejím rozpuštěním. Připomínám, že toto usnesení předložené zástupci KSČM vyzývalo tehdejší vládu k okamžitému navýšení plateb za státní pojištění.

Příspěvek do příjmové části veřejného zdravotního pojištění bude tedy ve výši 4,7 mld. korun ročně a již pouhým porovnáním se zmíněným celkovým číslem je jasné, že se jedná pouze o základní krok. Na ten je třeba navázat změnami ve formě standardních legislativních návrhů. Mírné navýšení základu pojistného u státních pojištěnců přinese pouze částečnou a dočasnou stabilizaci systému. Je třeba začít urychlenou diskusí o skutečně systémových krocích. Těmi by mohla být například ustanovení o automatickém zvyšování základu pojistného u státních pojištěnců minimálně o inflaci nebo návrat do stavu z počátku fungování systému veřejného zdravotního pojištění. Stát výši základu pojistného u státních pojištěnců určil tak, aby po sečtení předpokládaného odvodu zaměstnanců, zaměstnavatelů, OBZP a OSVČ pro daný rok s ohledem na počet státních pojištěnců jeho výše dorovnávaly prostředky do výše potřebné k plnému pokrytí úhrad zdravotní péče z nich hrazené.

Dále je možné diskutovat i o změnách v systému přerozdělování nebo o trvalém zrušení stropu u vyměřovacích základů u jiných než státních pojištěnců.

Poslanecký klub KSČM toto zákonné opatření tedy plně podporuje. Zároveň však věřím, že se společně zamyslíme nad budoucími změnami a předložíme je v politickém konsensu, který oblast zdravotnictví tak zoufale potřebuje a zatím bohužel postrádá.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji paní poslankyni Soňe Markové. Slova se ujme pan poslanec Bohuslav Svoboda a připraví se pan kolega Leoš Heger. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

**Poslanec Bohuslav Svoboda:** Vážený pane předsedající, vážený pane předsedo Senátu, vážení členové vlády v demisi, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych nejprve konstatoval, že je pro mne mimořádnou ctí, že zde mohu dneska poprvé v roli poslanci promluvit od tohoto pultu. Horší je, že téma, o kterém hovořím, je téma, které podle mého názoru je špatně řešené.

Platba státu je potřebnou součástí příjmu veřejného zdravotního pojištění, které doplňuje pojistné odváděné ekonomicky aktivními osobami. Jejím hlavním problémem je ale její nepredikovatelnost. Ministerstvo financí ji používá jako jeden z bufferů, který má k dispozici při sestavování



státního rozpočtu. Již dvakrát byl přijat zákon, který výši platby státu automaticky určoval pomocí ukotvení na průměrnou mzdu, opakovaně ale tento zákon byl zrušen. Platba státu automaticky navázaná na výkonnost ekonomiky by představovala zvýšení predikovatelnosti ve zdravotnictví.

Hlavní jsou ale negativní důsledky toho, že její výše je ponechána na ad hoc rozhodování. Platba státu se tak obvykle stává – několik let se nezvyšuje nebo je zvyšovaná nepatrně, a poté je obvykle na základě zhoršující se finanční situace zvýšena politiky. Naposledy to udělal Rath a Julínek. Tím vzniká velký prostor pro lobbistické tlaky poskytovatelů, lobbistické tlaky pojištěnec, kteří cítí možnost navýšení zdrojů a přicházejí se zcela nereálnými požadavky – viz současná situace, kdy zvýšení platby státu odsouhlasené Senátem by mělo přinést 4,7 mld. ročně, ale nasčítané požadavky na navýšení v úhradové vyhlášce se rovnají desetinásobku. Toto přispívá jednak k nejistotě, jednak k orientaci poskytovatelů na lobbying a pomoc státu na rozdíl od snahy zlepšit efektivitu procesu. Platba státu by proto měla být určena automatickým mechanismem kopírujícím například vývoj mezd.

Rozhodnutí vlády předložit toto navýšení platby za státní pojištění, které představuje zhruba 2 % z objemu prostředků pohybujících se ve zdravotním pojištění, určitě není rozhodnutí, které by bylo rozhodnutím emergentním, rozhodnutím, na které by se vztahovala možnost využít zákonné opatření. Navíc je to rozhodnutí, které přímo zasahuje do rozpočtu přímým prostředky. A znovu říkám, je to rozhodnutí, které znovu zmrazuje vývoj situace v této oblasti, protože od této chvíle zase budou všechna zdravotnická zařízení a všechny pojišťovny čekat na to, jaký zázrak jim přinese nějaké peníze, nebudou se snažit o žádné zvýšení efektivitu toho procesu, protože proč by to dělaly, protože predikovatelnost objemu prostředků, které dostanou, bude minimální, vlastně žádná.

Z tohoto důvodu, i když jsem zdravotník a vím, co zdravotnictví má za problémy, nemohu – a v souhlasu s celým klubem ODS – takovéto zákonné opatření podpořit, protože se obáváme, že do budoucna opět bude stejný vývoj situace. Budeme čekat tak dlouho, až ta situace bude neřešitelná, a pak tam nasypane peníze daňových poplatníků napřímo.

Děkuji za pozornost.

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji panu poslanci Bohuslavu Svobodovi. Slova se ujme pan poslanec Leoš Heger a připraví se pan kolega Rostislav Vyzula. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

**Poslanec Leoš Heger:** Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane předsedo Senátu, pane premiére, vážené poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych zde prezentoval názor klubu TOP 09, že

nemůžeme podpořit navýšení plateb ze státního rozpočtu na tzv. státního pojištěnce. Dovolte mi zároveň, abych toto stanovisko zdůvodnil obšírněji, než jsem mívával dříve ve zvyku, ale týká se to zcela zásadních pohledů na problémy a pilíře našeho zdravotnictví, které měla TOP 09 tu čest v minulém období řídit. Ujišťuji vás, že se nejedná o nějaký destruktivní opoziční nepřátelský krok a že jen chceme čitelně prezentovat, co si myslíme a o jakém směřování našeho zdravotnictví ve prospěch celé naší země jsme přesvědčeni jako o správném směřování.

To, co je pro naše stanovisko klíčové, a to, co se vlastně jako červená nit táhne veškerými diskusemi o zdravotnických systémech, je otázka objemu peněz a otázka produktivity a kvality celého systému.

Musím začít paradoxně tím, že já sám, jak tu bylo řečeno, jako ministr zdravotnictví minulé vlády jsem o navýšení státního příspěvku žádal opakovaně, ale musím říci, že jsem žádal v době, kdy jsme již realizovali řadu kroků, které směřovaly ke zvýšení efektivitu systému zdravotnictví. Snahy navýšit rozpočet nebyly tehdy vyvolány nezbytností řešit nějaké vykonstruované apokalyptické situace, které se objevovaly každým rokem, tak jako se objevují i dnes. Mé žádosti směřovaly pouze k určitému zklidnění finanční tenze, aby bylo možno poskytnout dostatečný prostor k dalším změnám, které by efektivitu posunovaly výše.

To, čeho jsme svědky nyní, je naprosto odlišná situace. Podívejme se podrobněji, k čemu dochází. Ministr v demisi doktor Holcát získal zákonným opatřením Senátu pro letošní rok zhruba 800 milionů korun a navíc jeho představa vykalkulovaná, že bude mít v příštím roce k dispozici ještě dalších cca 10 miliard korun, vedla k tomu, že podle jeho představ vypsalo Ministerstvo zdravotnictví velmi odpovědně úhradovou vyhlášku kompenzující stagnaci příjmů z letošního roku. Zdůrazňuji, že velmi oceňuji ten seriózní přístup, a pokládám zhotovenou, nebo představenou vyhlášku opravdu za racionální.

A co se potom odehrálo? Ministra naprosto zneuctili odboráři, Česká lékařská komora a několik profesních sdružení lékařů, kteří pod vidinou lepších časů a slibů nastupující levice začali tušit nové období hojnosti. Kdo by v takovéto atmosféře slibující peníze místo náročných kroků zvyšujících efektivitu nenatáhl ruce? Výsledkem je, že tzv. havarijních požadavků, a v tom se shodují s předřečníky, je dnes za několik desítek miliard. Tvrdé požadavky zdravotníků při tvorbě finančních plánů nejsou žádné novum a ministři zdravotnictví se s nimi setkávali opakovaně. Současné absurdní požadavky nám však dobře připomínají jednu ze základních příčin věčných problémů s našimi zdravotnickými financemi. Požadavkům bývalo vyhověno, aniž se hlasitě řeklo, že je třeba poskytovat jen tolik péče, na kolik máme, tak peníze přitékaly, mizely a krize se záhy opakovala.



Jak ukázala nová úhradová vyhláška pro rok 2014, ministr Holcát by byl schopen tlakům na hrozící eskalaci nákladů odolat, ale stávající vláda v demisi končí, ministr zdravotnictví odejde a máme před sebou dobu, kdy bude zdravotnictví řízeno novou koalicí. Koalicí, kterou bude mít ČSSD jako vítěz voleb možnost výrazně ovlivňovat tak, jak to dlouhodobě v minulosti i ve svém volebním programu slibovala. Nad rámec nálezu Ústavního soudu kompletně zruší regulační poplatky i nadstandardy a připraví bez mrknutí oka rozpočet zdravotnictví o 5 milionů (miliard?) a vzniklou díru zalepí pomocí jiné díry ve státním rozpočtu. To je přesně to, k čemu se máme po této rozpravě hlasováním vyjádřit.

Není vůbec pochyb o tom, že české zdravotnictví, a ostatně i podobně jako téměř všechny zdravotnické systémy na světě, je ve finanční tenzi. Tenze je způsobena stárnutím populace a technologickým rozvojem, jehož náklady přerůstají, předbíhají růst HDP. Proto roste ve vyspělých a ekonomicky úspěšných zemích pozvolna a neustále procento HDP, které do zdravotnictví plyne, a začíná být v Evropě již téměř běžně nad 10 %, zatímco u nás dlouhodobě stagnuje okolo asi 7,5 %. Lze očekávat, že se tento malý podíl HDP pro zdravotnictví bude postupně zvyšovat i u nás. Chápu zdravotníky, že by chtěli toto zvýšení teď hned. Většina by ho použila pro své pacienty a určitě by to lékařům a zdravotním sestřám velmi usnadnilo život. Jak však ukazují světové statistiky, není procento HDP plynoucí do zdravotnictví zdaleka jediným ukazatelem kvality zdravotnického systému a vůbec už není přímo úměrné ukazatelům dobrého zdraví populace. Nejmarkantnější je to na případu nejdražšího zdravotnictví na světě v USA, a naopak zdravotnictví v ČR je jedno z nejlevnějších, i když je v dostupnosti péče a ve výsledcích léčby v lepší polovině evropských zemí hned za mnohem dražším zdravotnictvím německým.

Znovu říkám, že peníze by zdravotnictví pomohly. Je tu však ještě jeden fakt vázaný na zemi, kde žijeme. Procento HDP jdoucí do zdravotnictví totiž v celosvětových statistikách výrazně koreluje s absolutní výší HDP příslušné země. Bohaté země si proto prostě mohou dovolit dávat na zdravotnictví více a mít ho nejen technologicky na špičce, tak jak je na špičce technologicky i zdravotnictví naše, ale bohaté země mohou mít zdravotnictví i luxusnější, protože jim tolik jako chudším již nehrozí podvazování peněz pro rozvoj ekonomiky. Prostředků pro zdravotnictví si bohužel budeme moci v pohodě dopřávat více až v té době, kdy si na ně tato země vyšší produktivitou práce vydělá. Musíme se smířit s tím, že žijeme v oblasti, která díky své historii stále ještě nemá nejen na luxusnější zdravotnictví, ale ani na velkorysejší sociální systém, bohatší školství či technologicky lépe podpořené bezpečnostní složky. Do té doby, než se bohatství naší země a celé její fungování zřetelně zvýší, nelze tedy bohužel očekávat zázraky, a zejména pokud nebudou

pokračovat změny, které dále povedou ke zvyšování jeho zde tak trošku vymísované efektivity.

Naše vláda efektivitu zdravotnictví prokazatelně zvýšila a já, abych neopakoval to, co řekli předřečníci, tak musím říci, že zdravotnictví jsme přebrali v deficitu 7 miliard korun ročně a sociální rozvrat se prezentoval akcí "Děkujeme, odcházíme!". Když jsme odcházeli z ministerstva, naznačovaly letošní očekávané hospodářské výsledky podstatně nižší deficit v systému všeobecného zdravotního pojištění okolo 2 miliard korun, tedy podstatně méně, než se říká nyní. Kde se ten rozdíl vzal, mně není úplně jasné, ale je jasné, že všichni, kdo lobbují pro zdravotnictví, jakmile cítí, že je možno peníze do zdravotnictví přilít, tak se o to začnou snažit daleko více. A zdůvodnit veškeré náklady ve zdravotnictví je daleko snazší než pracovat na zmíněné efektivitě.

Všechno platí. Zdravotnictví si vydělalo těch 30 miliard, které tady zmínili předřečníci. Ještě znovu opakuji, ve zdravotnictví jako v jediném systému, který žije ze systémů, které žijí na veřejných rozpočtech, zvýšilo za poslední období mzdy, a to poměrně výrazně – zhruba 6 miliard ročně. Pokračoval technologický rozvoj, jak lze dokumentovat na rozvoji onkologických a neurologických center v posledních letech. K tomu samozřejmě si zdravotnictví muselo vydělat i na zátěž způsobenou DPH.

Já tady nechci mluvit o tom, jak jsme efektivitu zvyšovali, aby to nevypadalo, že tady chválím naši činnost ve zdravotnictví, ale je potřeba říct alespoň několik vět. Doladili jsme lékovou politiku, potlačili jsme korupci v nákupech, motivovali poskytovatele úhradovými vyhláškami hledat rezervy jak v hospodaření, tak v racionálním poskytování péče. To je oněch 30 miliard, které by měly ve zdravotnictví chybět a nechybí, protože se jeho efektivita výrazně zvýšila.

Mimo jiné musím zmínit, že neefektivitu v chování pacienta zvyšuje i nízká spoluúčast, která je v přímé kontradikci se záměrem úplné likvidace regulačních poplatků, tak jak ho předkládají levicové strany. Při opatrněji nastavených sociálních stropcích by bylo naopak možné i v rámci závěrů Ústavního soudu spoluúčast spíše zvýšit tak, abychom se dostali na evropský standard.

Bylo by možné uvádět další fakta a opravdu již nebudu zdržovat. Jenom jako memento připomenu, že v tak obtížné oblasti efektivity byla v 90. letech promarněna šance, která spočívá v rozumně řízené konkurenci. V tehdejší době místo toho, aby byla postupně posilována zařízení medicínsky i ekonomicky úspěšná, byla v několika vlnách, a to se táhlo až přes rok 2000, zdravotnická zařízení plošně a zbytečně oddlužována tam, kde byla neúspěšná. Neopakujeme to a dejme šanci těm, kteří to umějí lépe, zejména tam, kde je kapacita poskytovatelů dostatečná.

Začne-li nová vláda další kroky ke zvyšování vnitřní efektivity

zdravotnictví, začne-li je připravovat a realizovat, a možností toho nad rámec co bylo již provedeno, je skutečně stále mnoho, budu já první, kdo bude navýšení toku peněz do zdravotnictví podporovat, a TOP 09 v této oblasti rozhodně nebude hrát roli destruktivní opozice. Ale dělat to v této době, kdy nemáme žádné záruky, že se systém bude dále zlepšovat, kdy jde opravdu jen o čisté přilévání peněz, jak po tom neustále volají odbory, Česká lékařská komora a další, peněz, které nejsou určeny na zvyšování efektivity systému, to by bylo jednoznačně cestou zpět.

Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji panu poslanci Leoši Hegerovi. Požádám pana kolegu Vyzulu ještě o posečkání. Mám tady dvě faktické poznámky. Nejprve s faktickou poznámkou pan poslanec Miroslav Opálka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

**Poslanec Miroslav Opálka:** Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane předsedo Senátu, vážený pane předsedo vlády a členové vlády, kolegyně, kolegové, dovoluji mi velmi stručně reagovat na předcházející vystoupení.

My tady posloucháme o systému nemocenské, zdravotní a já nevím jaké státní politiky, ale my tady řešíme dnes v tomto bodu, jak si přečtete na tabuli, zákonné opatření. To je situace, která se musí řešit okamžitě, a nezáleží na systému, který byl v minulosti rozvrácen, pak vybudován tak neefektivně, jak je, a teď se snažíme o řešení.

My jsme nahradili účetní deficit vnitřní zadlužeností, protože stát snižoval deficit tím, že nechal vyčerpat všechny rezervy zdravotních pojišťoven, a dnes jsme v situaci, že zdravotní pojišťovny platí tak, že jsou v druhotné platební neschopnosti i poskytovatelé a hrozí, že nebudou dodavatelé dodávat jak léky, tak zdravotnické prostředky. Ta situace je velice vážná, a proto považuji krok vlády, že šla touto cestou zákonného opatření, za opodstatněný, protože odvrací rozvrat v řadě regionů, i vašich regionů, vážené kolegyně, kolegové, v situaci, kterou bychom museli následně řešit asi nějakými mimořádnými prostředky.

Chci říci, že státní pojištěnec platí v průměru díky státu asi 30 % toho, co v průměru používá. OSVČ platí asi 50 % toho, co v průměru užívá. A všechno to jde na úkor zaměstnanců, kteří z veřejného zdravotního pojištění platí tolik, že se musí solidarizovat s těmi státními pojištěnci i osobami samostatně výdělečně činnými.

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Pane kolego, skončila vám doba pro faktickou poznámku.

**Poslanec Miroslav Opálka:** Takže to je v podstatě vše, co jsem chtěl

sdělit – že jde o mírné narovnání té nespravedlnosti, která přivádí systém do deficitu. Děkuji vám. (Potlesk části poslanců.)

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji. S faktickou poznámkou paní poslankyně Soňa Marková. Máte slovo, paní kolegyně.

**Poslankyně Soňa Marková:** Děkuji za slovo. Já bych krátce zareagovala na svého předřečníka jenom v tom, že skutečně jsem byla velmi překvapená, že bývalý pan ministr, který minimálně dvakrát předkládal návrh na zvýšení plateb za státní pojištěnce minulé vlády, nyní tady mluví velmi vehementně o tom, že je tedy proti. Takže to je jedna věc, která mě velmi překvapila.

Druhá věc je, že každé navýšení DPH o 1 % znamená pro zdravotnictví minus 5 mld. korun ročně. To jsou peníze, které systému doopravdy chybí.

Poslední věc. Efektivita v podání TOP 09 a dalších pravicových stran znamená to, co se tady teď děje. Nemocnice v krajích jsou před kolapsem. Všichni, co jste tady z jednotlivých krajů, víte, kolik musí kraje dofinancovávat krajské nemocnice. V Královéhradeckém kraji, ze které oba dva s panem předřečníkem jsme, to je 300 mil. korun, které musí kraj dofinancovávat, aby byla zajištěna potřebná zdravotní péče.

Mluvit o efektivitě na úkor pacientů se mi zdá minimálně nemorální! (Potlesk několika poslanců.)

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji paní poslankyni Soně Markové i za dodržení času. Slovo má pan kolega Stanjura. K faktické poznámce, pane kolego? Dobře, děkuji. Prosím, máte slovo.

**Poslanec Zbyněk Stanjura:** Krátký komentář ke dvěma posledním faktickým připomínkám komunistů.

Tak za prvé, krajské nemocnice řídí socialisté a komunisté. Jestli mluvíte o špatné efektivitě těchto nemocnic, podívejte se, kdo má za ně zodpovědnost.

Za druhé. Když se podíváte, které nemocnice mají problémy, porovnejte. Jsou nemocnice, které umějí hospodařit, a ty, které neumějí. A když můj kolega z Opavy, pan poslanec Opálka, tady jmenuje, kolik platí zaměstnanec, OSVČ, (nesrozumitelné) státního zaměstnance, tak velmi, já nevím, jestli úmyslně, spíš neúmyslně, zapomíná na to, kolik platí zaměstnavatelé, kolik platí zaměstnavatelé za své zaměstnance. O tom jste vůbec nemluvil a o tom bychom mluvit měli také, když se budeme bavit o tom, kolik kdo přispívá do celkových financí veřejného zdravotnictví.

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji za dodržení času. S faktic-

kou poznámkou pan poslanec Miroslav Kalousek. (O slovo se hlásí také poslanec Kováčik, pan poslanec Kalousek mu dává přednost.) Děkuji, tak pan předseda klubu KSČM Pavel Kováčik a poté pan kolega Miroslav Kalousek.

**Poslanec Pavel Kováčik:** Děkuji panu kolegovi Kalouskovi za přednost. Nebojte se, pane kolego, vrátím vám to.

Teď k tomu, co uváděl pan kolega, bývalý předseda a současný předseda poslaneckého klubu ODS, k situaci v krajích. Vždyť přece víme všichni, jak to bylo, když pravicová vláda měla pustit korunu levicovým krajům. To se hodně hodně kroutila, a myslím si, že dopad takový je. Ale co nejvíc uškodilo právě zdravotnictví, je to, co udělala pravicová vláda, navýšení daně z přidané hodnoty. Velmi správně tady bylo poznamenáno, že každé procento je 5 mld. korun minus, to znamená každé procento, o které se teď na léky a zdravotnické pomůcky a další věci, které ve zdravotnictví jsou užívány, nyní sníží – a věříme, že se dostaneme do této diskuse o snížení DPH na tyto věci – tak bude znamenat nápravu stavu.

Platba za státní pojištění, to už se srovnalo. Jenom připomínám, že když uděláme to, že natrvalo zrušíme ony nemravné stropy odvodů zdravotního a sociálního pojištění, tak bychom také dodali nějakou tu korunu, která by vykompenzovala tu díru ve zdravotnických financích.

Děkuji.

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji i za dodržení času. Slovo má pan poslanec Miroslav Kalousek k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

**Poslanec Miroslav Kalousek:** Děkuji za slovo. Nepochybuji, že mi to vrátíte, pane předsedo.

Zdravotnické pomůcky zrovna tak jako dětské pleny nám primární právo s odvoláním na 6. směrnici Evropské unie neumožňuje dávat do snížené sazby, takže tam to asi nepůjde.

Ale pokud pan doktor Opálka argumentoval spravedlností a solidaritou, rád bych levicově smýšlejícím kolegům nabídl jeden pohled. Pokud je zdravotní systém dominantně financován ze zdravotního pojištění, je tam vysoká míra solidarity, protože čím víc vyděláváme, tím víc platíme, zatímco je-li ten poměr více vyrovnáván platbou za státního pojištění, což je významná položka státního rozpočtu zvyšující deficit státního rozpočtu, tak dopadá na ty nejslabší a nejchudší. S každým zvýšením platby za státního pojištění snižujeme solidaritu.

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji panu poslanci Kalouskovi.

Ještě jedna faktická poznámka Miroslava Opálky. Pak poslanec Jaromír Krákora. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

**Poslanec Miroslav Opálka:** Dobře. Chtěl bych reagovat na dvě záležitosti – co platí zaměstnanec a co platí zaměstnavatel. Když to vezmeme ad absurdum, tak vlastně platí všechno ten zaměstnavatel, protože si kupuje pracovní sílu, a zaměstnanec odvádí daně i za tu platbu, kterou platí v superhrubé mzdě jakoby za něho ten zaměstnavatel. To je první poznámka.

Co se týká poznámky solidarity a spravedlnosti, to je samozřejmě pravicové a levicové pojetí. Tady se asi nesejdeme. Jde o to, abychom v politice vždy hledali nějakou solidní váhu, abychom tady ukočírovali, že nepůjdeme do žádného extrému. A když jsme byli vyzýváni, že bychom si měli vzít příklad ze zahraničí, tak si myslím, že zejména v této oblasti těch příkladů, které stojí úplně jinde než naše řešení, je přehršle. Kupodivu občané jsou tam spokojenější, a dokonce se jim i lépe vede.

Děkuji.

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji panu poslanci Miroslavu Opálkovi. Nyní pan poslanec Krákora k faktické poznámce.

**Poslanec Jaroslav Krákora:** Vážené dámy, vážení pánové, vážená vládo, já jenom krátce. Já si myslím, vezmu to trošku z jiného konce, že ty změny, které nám tady navrhuje Senát, nebo zákonné opatření vlády projednané v Senátu, já si myslím, že bychom za to měli poděkovat, protože to, že se zdravotnictví dostalo do takové v podstatě krize, v jaké je, je samozřejmě vina nás také, co tady sedíme, protože pokud... Řeknu to takhle. Vláda a Senát zabezpečily – nebo oddálily tu krizi ve zdravotnictví, ale udělaly to, co mohly, za to jejich krátké volební období, hlavně vláda. Ale pokud ty systémové změny my tady nevytvoříme, tak příští rok, a to už bude od poloviny roku, tady budeme hovořit o zdravotnictví, ale bude ta situace mnohem a mnohem horší. To chci, abychom si uvědomili a něco pro to udělali. Děkuji.

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji panu poslanci Krákorovi, nyní pan poslanec Pavel Plizák k faktické poznámce. Prosím, máte slovo.

**Poslanec Pavel Plizák:** Vážený pane místopředsedo, vážení přítomní, vážené kolegyně, kolegové, já jsem původně vůbec neměl v plánu vystupovat, ale když jsem tady slyšel ty řeči o té efektivitě... Prosím vás, jak chcete hodnotit efektivitu hospodaření jednotlivých zdravotnických zařízení, když nejsme – a já jsem zaměstnanec krajské nemocnice – když nejsme stejně placeni za stejnou práci? Tady je základní sazba pro ne-

mocnice jiná a liší se až o 100 %. Nejdřív nastavme ta pravidla, tak jak teď Ústavní soud řekl, že všichni bychom měli být placeni za stejnou práci stejně, a pak můžeme říkat, ať někdo vypadne ze systému, že je neefektivní a že špatně hospodaří.

A kde je hranice té efektivity, mi řekněte, prosím vás. Kolik chceme tedy dávat v dolarech na hlavu? Vždyť máme 7,5 % HDP, Holanďané mají 5,5 %, my dáváme 300 miliard, ale Holanďané 900 miliard. Určeme ta pravidla, kam až chcete tlačit zdravotnictví v té efektivitě, kam až chcete nutit, aby ti lidé dělali. Jenom abych tak řekl, rozdíl mezi krajskými nemocnicemi v platech, třeba sestry, je pět až deset tisíc, abyste věděli. A já jsem zvědavý, jak se ten systém srovná, až tedy budeme muset být všichni placeni za stejnou péči stejně. Děkuji.

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji. A nyní se vracíme do normální rozpravy. Slovo má pan poslanec Rostislav Vyzula, připraví se pan kolega Ludvík Hovorka, poté pan kolega Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

**Poslanec Rostislav Vyzula:** Dobrý večer, dámy a pánové, vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení pánové poslanci, pane předsedo Senátu a pane premiére. Už jsem si myslel, že se nedostanu vůbec k rozpravě, protože faktické poznámky zahltily.

Chtěl bych k tomu říct na začátek jen to, že pokud se týká efektivity, tak musím souhlasit s řadou poznámek, které zde byly řečeny, ale zároveň bych doporučil těm, kteří jsou trošku mimo realitu, kdyby se dostali do běžné nemocnice nebo zdravotnického zařízení, ale jako normální lidé. Ne jako poslanci, ministři anebo jiní funkcionáři. Je to poněkud jiné, než si představujete, a bude asi nejlépe, tak jak jsem vycítil i z této diskuse, že o zdravotnictví se budeme hodně bavit.

Chtěl bych za hnutí ANO podpořit návrh zákonného opatření Senátu, kterým se mění zákon číslo 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, a to už jen v několika bodech, protože většina věcí byla řečena.

Myslím si, že si musíme uvědomit jednu věc. V naší republice žije 10,5 milionu lidí a zhruba za 6 milionů platí stát zdravotní pojištění. Z těchto státních pojištěnců má VZP více než 3,5 milionu a druhé dvě největší pojišťovny, Česká průmyslová a Pojišťovna Ministerstva vnitra, 700 tisíc pojištěnců. Mezi státní zdravotní pojištěnce patří důchodci, děti, nezaměstnaní, studenti, matky na mateřské dovolené. Šest milionů je opravdu velké množství lidí.

Jak zde bylo řečeno, naše zdravotnictví se dostává v posledních letech do finančních problémů a je to díky tomu, že stárne nám populace. To je

jednoznačně. Máme modernější, a tím pádem mnohdy dražší metody diagnostiky a léčby.

Pan bývalý ministr Heger mluvil o úhradové vyhlášce, ale tvrdé podmínky, které byly nastaveny v tomto roce na všechna zdravotnická zařízení, je přivedla do velkých problémů. Ale pochopitelně, že i nárůst DPH a dopad ekonomické krize v posledních pět letech mají na tom určitý svůj podíl.

Problémy s financováním se pochopitelně daly očekávat dříve. Nastávají tento rok, protože došly dosavadní rezervy pojišťoven. Za rok spotřebuje resort něco kolem 290 miliard korun. Většina, přes 220 miliard korun, je pokryta výběrem zdravotního pojištění, zbytek jsou peníze od krajů, měst a platby pacientů. Tato částka se jeví jako nedostatečná pro tento rok, protože se, jak bylo řečeno, očekává osmimiliardový propad. A VZP se na tom podílí částkou 5,6 miliardy korun.

Již bylo poznamenáno, že od roku 2010 platba za státního pojištěnce byla valorizována naposledy v roce 2009 s platností k 1. lednu 2010. Předchozí vláda zcela ignorovala valorizaci a v důsledku toho zde máme situaci, kterou je nutno teď hned řešit.

Navrhovaným zákonným opatřením dojde ke zmírnění naléhavosti situace.

Jsme si vědomi toho, a bylo to tady řečeno opakovaně, že je třeba celkový problém financování našeho zdravotnictví nějak řešit. Systémově řešit. Nebude to jednoduché a pravděpodobně budou změny i bolestivé. Ale budou se muset stát, aby systém byl ufinancovatelný a zároveň kvalitní, moderní, efektivní, jak to všichni jistě chceme.

Vynakládáme v současné době, jak jsem řekl, přibližně 300 miliard korun. Je tato částka dostačující? Mnozí říkají, že ano, ale když se podíváme kolem sebe, tak v Rakousku je to v přepočtu 500 miliard korun na 8,5 milionu obyvatel, a potom v Nizozemí, které bylo opakovaně v minulosti zmiňované, je to 900 miliard korun v přepočtu, a to na téměř 17 milionů obyvatel.

Zmiňovaná částka se mění ze 723 korun na 787 korun na osobu a měsíc od 1. ledna 2014. Je to tedy 64 korun. Někteří můžete říct: Proč to není 65? Proč to není 63? Já to chápu jako umění možného, co bylo možno současnou vládou z rozpočtu získat. Jsem přesvědčen, že navýšení veřejného zdravotního pojištění za státní pojištěnce je věc naléhavá a je nutno ji dočasně řešit aspoň tímto opatřením. V případě nepřijetí je možné, že dojde jak k platební neschopnosti řady zdravotnických zařízení, tak k poklesu kvality léčebné péče.

Jsme v podobné situaci, jako když pacient nebo lékař dlouhodobě ignoruje příznaky rakoviny, až se onemocnění dostane do stadia, kdy se nedá vyléčit ani pozastavit. Věřím, že tak daleko naše zdravotnictví není.

Ale problémy, které se nyní rýsují, je třeba řešit teď a neodkládat je. Proto doporučuji zákonné opatření schválit.

Děkuji vám za pozornost.

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji panu poslanci Rostislavu Vyzulovi. Slova se ujme pan poslanec Ludvík Hovorka a připraví se pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

**Poslanec Ludvík Hovorka:** Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, k poslednímu výraznému zvýšení plateb za státní pojištěnce došlo v roce 2006. Tehdy byla ztráta VZP minus 10 miliard korun. Tehdy doputoval do Senátu návrh zákona o veřejném zdravotním pojištění, který zvyšoval platby o 16 %. Tehdy se přihlásil pan tehdejší senátor Julínek a navrhl zvýšení o dalších 9 %.

Čili ke skokovému navýšení plateb o 25 %. Toto opatření, které bylo přijato v roce 2006, potom následně s úhradovou vyhláškou, která byla velmi restriktivní, došlo k nárůstu příjmů zdravotních pojišťoven tak, že na konci roku 2008 byly přebytky zdravotních pojišťoven 40 miliard korun. A tyto prostředky, které byly ve zdravotních pojišťovnách, se podle tehdejších návrhů zákonů, které byly připraveny, měly stát majetkem transformovaných a později privatizovaných zdravotních pojišťoven.

Ty rezervy se v průběhu let vyčerpaly. V letech 2006 až 2013 byla přijata řada opatření, která zvýšila náklady zdravotnických zařízení a která způsobila vyčerpání těchto rezerv. Toto opatření, která tady dneska máme, je opatření, které bylo v Janotově balíčku první, které má navýšit platby za státní pojištěnce, a je to nutné opatření, protože rezervy systému se vyčerpaly.

Pokud chceme mluvit o efektivitě systému, tak musí být systém transparentní, a to není. Smlouvy jsou neveřejné, tajné, i cenová ujednání. Potom musí dojít jednoznačně k tomu, že musí být sjednoceny platby všem zdravotnickým zařízením. To také není v současné době. A potom musí dojít k uzavření penězovodů, které bohužel v tomto systému jsou velké a odčerpávají významné finanční prostředky. Dokud tyto podmínky nebudou splněny, do zdravotnictví se musí neustále dolévat peníze a neustále se budou muset zvyšovat platby za státní pojištěnce. Proto je nutné v současné době toto opatření, které je předkládáno, schválit.

Děkuji za pozornost.

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi. Slovo má pan poslanec Petr Bendl a připraví se pan ministr Holcát. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

**Poslanec Petr Bendl:** Děkuji za slovo, pane předsedající. Ani já jsem původně, vážené kolegyně, kolegové, nechtěl vystupovat, ale vyprovokovala mě ta debata o efektivitě a podobně. Protože řada z vás tady kdysi hlasovala proti tomu, abychom kdysi jako hejtmani, kteří dostali od státu a sociálně demokratické vlády do vínku předlužené nemocnice, a tehdy jsme tady nahoře seděli a žádali jsme Poslaneckou sněmovnu o to, aby alespoň jeden z hejtmanů tady mohl vystoupit s problémy, které se týkaly právě krajských nemocnic a nemocnic obecně, a tehdy jste nám neumožnili tuto debatu a možná bychom bývali byli dál. Protože tady té nerovnosti financování zdravotnických zařízení je velká spousta. Nechali jste nás v tom tehdy jako levice a říkali jste, jen se starejte, předvedte, co umíte.

My jsme ve středních Čechách dostali zdravotnická zařízení s dluhem zhruba 780 milionů korun, což by možná nebyla taková tragédie vzhledem ke schopnosti Středočeského kraje v minulosti, ne už teď, zaplatit některé dluhy. Oddlužili jsme střední školy, které byly předlužené a které nám tehdy stát převedl, a byli jsme připraveni oddlužit i krajské nemocnice. To, co ale byl větší průšvih, a to bylo v roce 2004, podotýkám, kdy ekonomická situace v České republice byla řádově jiná, tak jsme dostali zdravotnická zařízení v situaci, kdy padaly do dluhů měsíčně zhruba 30 milionů korun. Měsíčně padaly do dluhů. Byli jsme nuceni udělat některá opatření a neměli jsme v rukou nástroje, o kterých tady bylo zmiňováno. Zvyšování plateb, protože státní pokladna přece všechno unese, atd. Museli jsme udělat některá nepopulární opatření, která levice kritizovala. Vzpomínám na Davida Ratha, který říkal, co všechno špatného a zločinného děláme ve Středočeském kraji, a já se teď nedopustím faulu, abych připomínal některé současné věci, které se ve středních Čechách dějí. Spíš připomenu skutečnost, že se nakonec podařilo dostat nemocnice do černých čísel. To za prvé.

Za druhé, a to je ta debata o té efektivitě. Nemocnice, které Středočeský kraj privatizoval a jsou v privátních rukách, jsou na tom lépe než státní nemocnice. Mají to těžké, to je pravda, protože jsou tady nerovné podmínky. O tom už tady trošku řeč byla. Ne všechna zdravotnická zařízení dostávají za stejné výkony stejné peníze. Systém DRG počítal s tím, že se postupně ty platby budou sblížovat, aby ty nerovné podmínky – pro ty z vás, kteří nevíte detaily, abych to alespoň nějak laicky uvedl, prostě za operaci žlučníku dostane pražská nemocnice, řeknu cca, prosím nebijte mě, jenom řádově řeknu 60 tisíc a středočeská 30. To jsou věci, které se musí postupně začít měnit. Tato situace tam je. Já si uvědomuji specifika a specializovaná pracoviště v Praze, na která se musí brát ohled, to je bezesporu pravda, nicméně ty nemocnice byly v černých číslech. Privátní nemocnice hospodaří slušně i za nerovných podmínek financování ve zdravotnictví.



To, co se tady děje, a já rozumím vládě pana premiéra Rusnoka, kterému se nechce kousat do hořkého jablka, zvláště potom, co Zemanovci neuspěli ve volbách. A proč by si dělali nepříjemnosti? Tak navrhu: Dolijte peníze. Mami, tati, peníze došly, pošli další. Rozumím i hlasům levice v této Sněmovně, které říkají: Dolijte, prosím vás, pak přijdeme s nějakým opatřením. Zpravidla opatřením, které bude souviset s tím, že sáhneme do kapes těm, kteří vydělávají, oni to zatáhnou, protože stát žádné peníze nemá, takže je potřeba všechny ty, kteří pracují a odvádějí daně – a pozor na OSVČ!, to jsem tady teď také zaslechl. Koneckonců z úst jednoho vysokého představitele politické strany, tuším sociální demokracie, padlo, že OSVČ jsou ti paraziti, na ty je potřeba se nACHYSTAT, tak to tady teď zaznělo před chvílí od jednoho kolegy z Poslanecké sněmovny. To, já jsem přesvědčený, prostě pro pravicově smýšlejícího člověka není cesta.

Jestli je tu někdo, kdo přemýšlí pravicově, nemůže zvednout ruku za tento návrh, protože by k němu měl požadovat nějaké systémové řešení, které nás za rok nedostane do stejné situace, kdy bude – mami, došly, pošli další.

Děkuji za pozornost.

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji panu poslanci Bendlovi a ještě změním trochu ohlášená pořadí. Za prvé mám faktické poznámky, a to tři. Pana Petra Kořenka, to je první. Žádám, aby se ujal slova. Poté si přeje mluvit pan Igor Nykl a Josef Nekl. Prosím pana Petra Kořenka k faktické poznámce. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

**Poslanec Petr Kořenek:** Dobrý večer dámy a pánové. Já jenom k tomu, co jsem tady slyšel, a k špatně hospodařícím nemocnicím. Já bych se chtěl spíše zeptat: Myslíte si, a když opomenou to, že mnoho lukrativní péče přešlo do soukromých nemocnic a na ty krajské zůstalo to, co musí v tom regionu zajistit, že když se každý rok mění vyhláška, že můžete dlouhodobě plánovat? Když si připravíte nějaký plán a vy nevíte, co změní, nebo co spatří světlo světa za půl roku? Pak se vás ptám: Když si připravíte finanční plán a objeví se zvýšená sazba DPH, kde se přeřadí položky a udělá to v rozpočtu nemocnice 7 miliónů během roku, myslíte si, že to ten rozpočet nepoznamená? Myslíte si, že jako podnikatelé, když dostanete vyúčtování za 9 až 10 měsíců, některé nemocnice nemají uzavřený rok 2011, že se dá z tohoto rámce vycházet a zajišťovat si svoje finanční potřeby, když nevíte, jak jste dopadli v referenčním období? To jenom pro vás, kteří nevíte – pro rok 2013 je referenčním obdobím rok 2011.

A pak ještě jedna poznámka. Malé pojišťovny, pokud nepodepíšete do-

datek obecně, protože máte možnost vyjednávat, tak by měly postupovat podle vyhlášky. Nepostupují. Nechtějí na to přistoupit.

Takže pokud nebudou platit v tomto státě základní pravidla a nebudou se dodržovat zákonné normy, tak se samozřejmě zdravotnictví nikam moc neposune.

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji panu poslanci Kořenkovi. Žádám pana poslance Igora Nykla k jeho faktické poznámce. Máte slovo, pane poslanče.

**Poslanec Igor Nykl:** Dobrý večer pane předsedající. Já si připadám jako by tomu někteří z těch řečníků, jako pan poslanec Bendl, nerozuměli. My tady neřešíme reformu zdravotnictví. My máme zdravotnictví v nejtěžší krizi, v jaké kdy byla. Já přicházím do Parlamentu ze zdravotnictví. Víím, jak to vypadá. Je v nejtěžší krizi, je rozvrácené. VZP má největší dluh. Víím, že hrozí kolaps třetiny nemocnic. Víím taky, že úhradová vyhláška je prohlášena za protiústavní, což je obrovský problém. A my teď děláme první pomoc. Možná zachraňujeme něco, co možná trochu jde zachránit, chceme tam dát injekci. A pak začne někdy reforma zdravotnictví. Vykládat tu různé teorie, to je teď zcela zbytečné. Ale toto je nezbytný krok k tomu, a bychom se vůbec někde mohli odrazit.

Děkuji. (Potlesk většiny přítomných.)

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji. Děkuji za dodržení času. Slova se ujme pan poslanec Josef Nekl. To je poslední faktická poznámka. Pane poslanče, máte slovo. A připraví se Radim Fiala s přednostním právem.

**Poslanec Josef Nekl:** Děkuji, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, já bych chtěl reagovat na vystoupení pana poslance Bendla, protože se mi zdá, že co se děje kolem Prahy, nemusí být pravda v ostatních částech republiky. Já dám jeden příklad, jak se dobře hospodaří v soukromých nemocnicích.

V našem Olomouckém kraji je soukromá nemocnice v okresním městě Jeseník. V současné době je v takové situaci, že jediné řešení, jak zabezpečit občanům Jesenícka alespoň základní péči, je požádat Ministerstvo financí o vyvlastnění za úplatu a převést tuto nemocnici opět zpět buď na stát, nebo na kraj. Toto řešení je už v jednání, pan ministr o tom něco ví. Předpokládám, že brzo nemocnice požádá Ministerstvo financí o vyvlastnění za úplatu, aby tam ta péče mohla být zajištěna. Takže ne všechny soukromé nemocnice jsou schopny pracovat, jak mluvil pan poslanec Bendl. Děkuji. (Potlesk některých přítomných.)



**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji panu poslanci Neklovi i za dodržení času. S přednostním právem pan poslanec Radim Fiala, předseda klubu hnutí Úsvit, a připraví se pan kolega Běhounek. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

**Poslanec Radim Fiala:** Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, argument, že zdravotnictví potřebuje pomoci, chápeme a vnímáme velmi silně. Zvýšení platby za státního pojištěnce má být záchranný nouzový kruh. Určitě rozumím argumentům o vlivu zvýšení DPH na ceny lékařské péče. Podobně špatný dopad na hospodaření zdravotních zařízení bude mít oslabování kurzu koruny, do kterého se pustila Česká národní banka. Všechno to je jasná zpráva pro českého daňového poplatníka. Ta zpráva zní: Plať!

Než zvedneme ruce, chci pro vaši informaci připomenout dvě mediální vystoupení ředitelů Všeobecné zdravotní pojišťovny.

Scéna první, Radiožurnál, bývalý ředitel VZP Horák – cituji: "My děláme elektronické aukce na léky, které se používají pouze v nemocnicích. Tam nastává vyjednávání o cenách a tam v některých případech ty ceny klesají o 80 %. To znamená, místo toho, aby ten lék stál stovku, tak stojí dvacet korun. Podobný potenciál je u řady léků. A kdybychom dostali kompetence, které se dnes týkají jenom vlastně několik desítek preparátů v té nemocniční péči, třeba u zdravotnického materiálu, který stojí desítky miliard korun, tak tam by došlo k obrovským úsporám. Stejně se to týká těch léků, které nejsou jenom pro nemocniční použití."

Scéna druhá, krátká, časopis Euro, ředitel Kabátek – cituji: "Například v oblasti zdravotních prostředků či léků bychom mohli snížit nákladové ceny pomocí aukce."

Vážené kolegyně, kolegové, veřejné zdravotnictví nepotřebuje záchranné kruhy. Potřebujeme hlavně přinutit odpovědné odpovědně hospodařit s veřejnými prostředky a potřebujeme vyrovnat v dobrém i zlém postavení Všeobecné zdravotní pojišťovny a ostatních zdravotních pojišťoven. Pokud to neuděláme, budeme dál přijímat peníze od daňových poplatníků a posílat miliardy do černé díry. Pokud to neuděláme, nemáme právo žádat od lidí další peníze. České zdravotnictví přece není zadarmo. Lidem jsme zaručili, že když budou platit solidárně a přes stát, tak to prostě pro ně bude výhodnější.

Na jednání poslaneckého klubu hnutí Úsvit jsme se rozhodli zvýšení platby podpořit – se zařatými zuby. A to pouze s ohledem na možné akutní dopady zhoršení dostupnosti zdravotní péče pro občany. Jak dokazují citovaná mediální vystoupení ředitelů Všeobecné zdravotní pojišťovny, jsme dnes bohužel v situaci, kdy zdraví, životy lidí a sociální situace pracovníků ve zdravotnictví jsou spolehlivým rukojmím velkého byznysu s

veřejnými prostředky. Máme dvě možnosti. Buď to změníme, nebo budeme dál hrát divadlo a drát z lidí peníze. Naše politické hnutí připraví a také konstruktivně podpoří návrhy, které přinesou do systému veřejné zdravotní péče větší hospodárnost, odpovědnost a průhlednost.

Děkuji. (Potlesk některých přítomných.)

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji panu předsedovi Radimu Fialovi. Slova se ujme pan poslanec Jiří Běhounek, poslední přihlášený do rozpravy. Po něm pan ministr Holcát. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

**Poslanec Jiří Běhounek:** Vážený pane místopředsedo, členové vlády, vážený pane předsedo Senátu, dámy a pánové, kolegyně, kolegové, já se v této situaci pohybuji deset let a musím říct, že jsem zažil už všechno. To, co tady padlo, tady už bylo řečeno snad stokrát.

My nechceme slyšet, jaká je skutečná situace. Krize ve zdravotnictví a především v nemocnicích je. Uvědomte si, že vybíráme pojistné, spravují to pojišťovny, ale o platbách a způsobu řešení rozhoduje ministerstvo. Ministerstvo, které stanoví úhradovou vyhlášku. A tady jste slyšeli, kolik korun už se z toho vyčerpalo, jakým způsobem to šlo, co všechno se tady dělo. A jestliže jsou nepredikovatelné výdaje, jak bylo tady konečně řečeno, jsou nepredikovatelné příjmy, tak nemůžeme každý rok vyhlášku mít jinou. Protože se podívejte, co se stalo v roce 2013. Nemocnice v krajích, ale nenechte se mýlit, i fakulní. Budu tady klidně veřejně jmenovat, že velký problém má nemocnice u sv. Anny, velký problém má nemocnice Bulovka.

Tak si, prosím vás, řekněme, že to, co tady vláda připravila, Senát schválil, je stabilizační opatření i proto, že ve velmi složité situaci je Všeobecná zdravotní pojišťovna. A Všeobecná zdravotní pojišťovna platila podle úhradových vyhlášek. Tak jestliže v roce 2010 měla na svém účtě řádově 10 mld., tak se pravděpodobně během úhradových vyhlášek a během těch let ty peníze vyčerpaly.

Takže já jsem názoru, že schválení tohoto opatření je základním krokem k tomu, aby se posléze po boji, který pan ministr Holcát nyní bude muset vybojovat, připravila úhradová vyhláška, která sblíží základní sazby, kterálepší situaci, a eventuálně se i platby, které jsou od jiných pojišťoven než od všeobecné zdravotní, srovnaly.

Pokud jde o otázky hospodaření jednotlivých nemocnic, už to nebudou prodlužovat. Prosim, ano, zveřejněme smlouvy. Jsem zvědav, které zdravotnické zařízení z toho radost mít bude. Já si myslím, že krajská zdravotnická zařízení s tím problémem mít nebudou. Nejsem si jist, že s tím nebudou mít problém soukromá zařízení.

Děkuji vám. (Potlesk některých přítomných.)

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji panu poslanci Běhounkovi. A protože pan ministr Holcát požádal o slovo na konci rozpravy, tak ještě ho nechám chvíli v klidu. O slovo se přihlásil pan poslanec Jaroslav Zavadil. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

**Poslanec Jaroslav Zavadil:** Hezký dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane předsedající, vážená vládo a všichni, co jste tady.

Přiznám se, že byste mě skoro rozplakal, když jsem slyšel ty řeči, okolo toho, jak to zdravotnictví vlastně bylo hezké, jak to dobře fungovalo. Vy víte dobře, co jsme si všechno říkali na Radě hospodářské a sociální dohody. Ale přiznám se, že to, co všichni my víme o těch rezervách, které byly vyčerpány, o tom, jakým způsobem se po Topolánkově batohu spustila lavina těch příjmů, o které jsme se okradli tady v této Sněmovně – zhruba to dělalo 100 miliard korun! To možná mnoho lidí neví! Úpravou daní, které se odehrály, ať už to byla progresse, ať už to byla daňová záležitost právnických osob, ať už to byly stropy, ať už to byly všechny tyhle věci. Tak o 100 miliard korun, o to jsme se ošidili. Budiž.

Ale jestliže někdo dnes říká, že je potřeba nalít, tak je potřeba k tomu říct taky, že se něco odlilo a že se to odlilo úplně jiným způsobem! Že se to odlilo dépéháčkem, o kterém tady byla řeč, dělalo to zhruba 10 miliard. To je první poznámka. Proč bylo to dépéháčko? Aby se zasanovala důchodová reforma, která končí tak, jak končí, která je nesmyslnou reformou s druhým pilířem. A takhle bych mohl pokračovat!

A my jsme vás několikrát vyzývali se zaměstnavateli, abyste odstoupil. Protože zdravotnictví se dostalo do situace, která byla neúnosná. A krize ve zdravotnictví dnes je taková, že jsme na Titaniku –

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Pane poslanče, já vás musím upozornit, že můžete oslovovat jiné kolegy pouze mým prostřednictvím nebo prostřednictvím předsedajícího. )

**Poslanec Jaroslav Zavadil:** Omlouvám se tedy, prostřednictvím pana předsedy oslovuji vás.

My si připadáme na Titaniku, který má plno děr, a místo abychom je ucpali, tak je prostě ještě otvíráme. A já se domnívám, že jestli je něco možné teď v téhle fázi učinit a jestli je možné, abychom ty díry ucpali a aby se Titanic nepotopil, tak je to skutečně to, co připravovala vláda Jiřího Rusnoka. A skutečně pojďme, schvalme zákonné opatření, které se tohoto dotýká, protože jinak se ta krize prohloubí a bude to ještě horší.

Děkuji.

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji panu poslanci Zavadilovi a nyní se pan ministr zdravotnictví Holcát ujme slova jako poslední v rozpravě, než ji uzavřu a požádám o závěrečná slova. Prosím, pane ministře, máte slovo.

**Ministr zdravotnictví ČR Martin Holcát:** Vážený pane předsedající, paní poslankyně, poslanci, dámy a pánové, děkuji za slovo. Budu velmi stručný, možná to bude i v můj prospěch.

Děkuji za vaše podněty a doufám, že vám děkuji i za to, že schválíte zákonné opatření. Důvod je jednoduchý. Zdraví chceme být všichni. Chceme mít zdravé příbuzné, chceme být ošetřováni nejlepšími metodami, možná i těmi nejdražšími. Připusťme si to. I vy to tak chcete. My řešíme skutečně krizi. My jsme si udělali takový průřez, týká se to především nemocnic, a to nejenom státních, ale i krajských, jak to tady zaznělo, ale i soukromých. To zde také zaznělo.

Dneska jedna třetina nemocnic je pod likviditou 1, to znamená, že mají problém s výplatami, s nákupem zboží, prostředků i rohlíků. To je fakt. Jedna třetina je asi mezi 1 a 1,5. To znamená, že jsou svým způsobem na hraně. A ty ostatní, jedna třetina, je určitým způsobem stabilizovaná. Dotkla se jich svým způsobem letošní vyhláška. Samozřejmě, že tam je celá řada možných věcí, někde špatných managementů, neefektivity atd. To všechno budete muset asi vy řešit. Já jsem získal řadu podnětů, ale jako ministr už je asi neuplatním. Ale uplatníte je vy. Vy budete řešit, co s poplatky, co budete dělat s nadstandards, jestli vůbec budou, jestli to má cenu.

Zazněla tady nutnost valorizací plateb za státní pojištění atd. Co je pro mě zásadní a co se musí objevit a o to vás prosím: Ministerstvo a potažmo ani vy nemáte přehled, co se děje s veřejným zdravotním pojištěním. Bavíme se o transparentnosti a nedovedete si představit, jak bylo pro nás těžké sehnat data od malých nemocnic, malých zařízení, od soukromníků je vůbec nemáme. Je to veřejné zdravotní pojištění a měli bychom mít pojem, co se s nimi děje. My jsme ho například potřebovali na modulaci a modelaci, co bude, když dáme vyhlášku pro rok 2014. Zaznělo tady jednoznačně, že by se měly sjednotit platby. My jsme se o to pokusili v této vyhlášce, pokusili jsme se nesundat finančně žádný ze segmentů, jsou vyrovnané. Jestliže neschválíte zákonné opatření, budeme muset tuto vyhlášku změnit a všechny segmenty i nemocnice budou v určitém deficitu proti roku 2012 a 2013. To je určité nebezpečí.

Musím říct, že na rozpočet, tak jak jsme ho plánovali, 4,7 mld. na příští rok plus 800 mil. letos, je postavena příští vyhláška a jsou postaveny i zdravotní plány. Nedovedu si úplně představit, jaký chaos by vznikl, kdyby k schválení nedošlo. Ono bude dost, až se budete bavit o poplatcích, které dneska v globálu činí 5,5 mld. korun.

Je jasné, že medicína se vyvíjí. Jde velmi dopředu. A já mám vždycky takové heslo, že zdravotnictví nestíhá úplně. My máme v současné době nové metody léčby a i vy, kdybyste měli pacienty s roztroušenou sklerózou nebo dítě s artrózou nebo kdybyste měli doma onkologického pacienta, tak také budete chtít, aby byli léčeni třeba novou biologickou léčbou. Ta je velmi drahá. A třeba do příštího roku uvažujeme, že bude znamenat navýšení jedna až jedna a půl miliardy. A my si myslíme, že stojí za to do tohoto zdraví investovat.

Děkuji vám za pozornost a doufám a prosím vás, aby to zákonné opatření bylo vámi podpořeno. Děkuji.

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji panu ministru zdravotnictví Holcátovi a ještě, ač jsem měl vůli uzavřít rozpravu, nemohu, protože do rozpravy k faktické poznámce jsou přihlášení dva poslanci. Nejdříve pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

**Poslanec Miroslav Kalousek:** Promiňte, už nechci zdržovat. Ale přece jenom jsem vyprovokován k faktické otázce na pana poslance Zavadila. On říkal, jak odhlasováním tohoto opatření zalepíme díru nebo snad díry v Titaniku. Prosím pěkně, představme si, my tady hlídáme zdraví veřejných rozpočtů. Státní rozpočet je jeden segment veřejných rozpočtů v objemu cca 1000 mld. Veřejné zdravotní pojištění je druhý segment veřejných rozpočtů v objemu zhruba 240 mld. A když teď to odhlasujeme, tak neuděláme nic jiného, než že z toho jednoho segmentu vezmeme zhruba 5 mld. – které nemáme, ty si tam budeme muset půjčit, o to tam bude větší deficit –, dáme to do toho druhého segmentu, kde bude zhruba o těch 5 mld. menší deficit. A na konci bude úplně stejný deficit. My jsme neucpali žádnou díru. My jsme prostě z jedné plavební komory toho Titaniku přelili 5 mld. do té druhé komory a ty díry jsou úplně stejné.

Dobře, veřejné zdravotní pojištění je podrobováno neskonale přísnějším podmínkám, takže je výhodné pro populisty z těch méně přísných podmínek to přelít do těch přísnějších, protože tam se s tím nějak vypořádáme. Prosím. Ale neříkejme tomu zalepování děr! Je to jenom prolévání peněz černou dírou, která se nezmenší ani o milimetr. (Potlesk části poslanců.)

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji. Slova se ujme pan poslanec Jan Volný, poslední přihlášený do rozpravy k faktické poznámce. Poslance nevidím, takže ztrácí pořadí, a pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím a žádám o závěrečná slova. Pan předseda Senátu Milan Štěch. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

**Senátor Milan Štěch:** Pokusím se být velmi stručný. Budu reagovat na poslední vystupujícího, pana poslance Kalouska. No, když tam byly díry, osm let byl ve vládě, proč ty díry neucpal? A já považuju tvrzení a jednoduché populistické používání, že jsou díry ve zdravotnictví, za urážku zdravotníků. A já znám plno zdravotnických zařízení, kde se dělá plno hodin, nejsou pořádně zaplacení. Řada lékařů jenom proto, že má ráda své pacienty, zůstává u nás. A já bych s těmito slovy o černých dírách ve zdravotnictví šetřil. A když ano, tak je použijeme, ale říkejme kde. A myslím si, že lidé, kteří byli ve vládě, by tedy měli umět říct, kde ty díry jsou. Jestli se o to nezajímali, tak by neměli tuto argumentaci používat lacině takto, jak se tady používá, protože je to příliš vážná věc, neboť se týká lidského zdraví.

Pan poslanec Svoboda mi hovořil z duše. Mně se také líbí, kdyby se nám podařilo prosadit systémové vázání například na mzdy, na inflaci. Líbilo by se to určitě Svazu pacientů. Bude se to líbit poskytovatelům. Otázka je, jestli by se to líbilo vládám! Já si myslím, že by se to žádné vládě nelíbilo. A zase, proč se to neprosadilo za poslední léta? Vždyť byly doby, kdy na to bylo prostředí celkem přijatelné, a určitě by to bylo podpořeno.

A co mě nejvíc překvapilo, bylo vystoupení pana exministra a poslance Hegera. Když on byl ministrem, tak ty peníze byly třeba! Protože když byla ve vládě TOP 09, tak by s těmi penězi hospodařila zodpovědně! Když se tu připravuje nová vláda, která ještě nezačala, tak ta vláda už bude nezodpovědná a ty peníze se budou utrácet nezodpovědně, a proto je tam nebudeme dávat.

Takto jestli chceme dělat reformu zdravotnictví, tak si myslím, že ji nikdy neuděláme, protože de facto je to plné předsudků a ideologických floskulí. A já si moc přeju, aby se tímto směrem nešlo.

Já už dál nebudu vystupovat. Je mi z toho drobet smutno, protože téma zdravotnictví považuju za velmi vážné, a já vám přeju, abyste měli moudré rozhodnutí. Já vám za to děkuji. (Mírný potlesk.)

**Místopředseda PSP Vojtěch Filip:** Děkuji panu předsedovi Senátu za závěrečné slovo. Ptám se pana premiéra... Pan předseda vlády nemá zájem o závěrečné slovo, tedy přikročíme k hlasování o zákonném opatření.

Přednesu návrh usnesení. Zagonguji, abych přivolal kolegy z předsálí.

Návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna schvaluje podle článku 33 odst. 5 Ústavy České republiky zákonné opatření Senátu č. 342/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů."

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 21. Ptám, se kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 21 z přítomných 183 pro 139, proti 28. Návrh byl přijat. Konstatuji, že zákonné opatření bylo schváleno. Děkuji vám. Končím bod 17.

Pokračujeme bodem

## 20.

### **Zákonné opatření Senátu, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 55/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 4/**

Z pověření vlády předložené zákonné opatření uvede předseda vlády pan Jiří Rusnok. Prosím ho, aby se ujal slova. Prosím, pane předsedo vlády.

**Předseda vlády ČR Jiří Rusnok:** Děkuji vám. Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi tedy, abych uvedl toto v řadě poslední zákonné opatření Senátu, kterým se mění zákon o veřejných zakázkách a tak dále. Nebudu opakovat ten dlouhý název.

Toto opatření schválil Senát dne 10. října 2013 a následně bylo vyhlášeno ve Sbírce zákonů pod č. 341/2013. Vládou předložený návrh zákonného opatření Senátu byl totožný se zněním novely zákona, kterou předložila minulá vláda Poslanecké sněmovně Parlamentu – respektive naše vláda, omlouvám se – v srpnu letošního roku jako sněmovní tisk 1128. Nicméně v důsledku následného rozpuštění Poslanecké sněmovny k jeho projednání již nedošlo.

Pokud jde o neodkladnost... Pokud by toto zákonné opatření Senátu nebylo schváleno, mělo by to podle názoru vlády závažné následky způsobené zejména nemožností zadání nadlimitní a významné veřejné zakázky. Dále by vznikly škody v podobě neúměrného navýšení počtu zadávaných veřejných zakázek.

Dále se dostanu k vysvětlení těchto záležitostí. Byl by to rozhodně výrazný negativní dopad na podnikatelskou i nepodnikatelskou sféru a způsobilo by to další právní nejistotu. Jde totiž o to, že pokud nebude toto opatření schváleno, budou mít zadavatelé v případě nadlimitních a významných veřejných zakázek volbu pouze mezi nemožností zadání veřejné zakázky a řízením, které bude ovšem v přímém rozporu se zákonem o veřejných zakázkách, přičemž tento nesoulad podle našeho

názoru nelze překlenout výkladem zákona. Dále by v případě veřejných zakázek na stavební práce došlo ke značnému navýšení povinnosti jejich vypisování a s tím spojených nákladů. Proces zadávání veřejných zakázek by tak byl od 1. ledna příštího roku do značné míry ochromen a došlo by ke vzniku dalších nadměrných finančních nákladů, jejichž vynaložení by bylo zcela neúčelné a neefektivní.

S ohledem na tyto uvedené dopady byla vláda nucena na tuto situaci reagovat a v rámci možností, které jsme měli, pokud jde o legislativní kroky, to bylo možno udělat pouze zákonným opatřením Senátu. Důvodem, proč byla pro přijetí navrhovaných změn zvolena forma zákonného opatření, je nezbytnost provedení těchto změn v zákoně o veřejných zakázkách nejpozději s účinností od 1. ledna 2014.

Nyní k samotným změnám věcné povahy. V současné době reálně neexistuje žádná osoba, která by splňovala podmínky pro takzvanou osobu se zvláštní způsobilostí, jejíž vyjádření mělo být v rámci původního znění zákona od ledna 2014 podmínkou zahájení zadávacího řízení na nadlimitní veřejnou zakázku. Proto je podle našeho názoru nezbytné tento institut s účinností od 1. ledna 2014 zrušit. Obdobně je tomu v případě osoby vybrané ze seznamu hodnotitelů. Tato osoba má být členem hodnoticí komise v případě významné veřejné zakázky, ovšem seznam hodnotitelů bohužel neexistuje a je jisté, že do 1. ledna 2014 by ani existovat nemohl.

Nebude-li zákonné opatření Senátu schváleno, hrozí nemožnost zadávání nadlimitních a významných veřejných zakázek v České republice. Ročně je, pro vaši informaci, zadáváno přibližně 3 500 nadlimitních veřejných zakázek o celkovém objemu přesahujícím 200 mld. korun. Pokud jde o významné veřejné zakázky, je na příští rok plánováno zadání přibližně 80 významných veřejných zakázek o souhrnné předpokládané hodnotě přesahující 82 mld. korun.

Další reálnou hrozbou je zpomalení čerpání evropských dotací. V případě nepřijetí předmětných změn by příjemci dotací nemohli dotaci přidělenou na realizaci nadlimitní veřejné zakázky čerpat, neboť by nebyli schopni zakázku zadat tak, aby nedošlo k porušení zákona o veřejných zakázkách. Postup v souladu s právními předpisy je ovšem jednou ze základních podmínek proplacení dotace.

Na základě pozměňovacího návrhu senátora Eyberta zákonné opatření Senátu zvyšuje současné limity z dosavadních 3 mil. korun bez DPH na 6 mil. korun bez DPH v případě veřejných zakázek na stavební práce a z dosavadního 1 mil. korun bez DPH na 2 mil. korun bez DPH v případě veřejných zakázek na dodávky a služby. Vládní návrh zákonného opatření Senátu předpokládá zachování současných limitů, tedy 1 mil. pro dodávky a služby a 3 mil. pro stavební práce. Bez schválení zákonného opatření Senátu by u veřejných zakázek na stavební práce došlo ke snížení limitu z

dosavadních 3 mil. na 1 mil., což by vedlo ke zvýšení administrativní zátěže a finančních nákladů jak na straně zadavatelů, tak na straně dodavatelů. Dále by tím byl zpomalen investiční proces v oblasti stavebnictví, neboť délka řízení před uzavřením smlouvy by byla nepřiměřeně prodloužena a tím by byl pravděpodobně také negativně ovlivněn trh se stavebními zakázkami obecně. V případě snížení limitu pro veřejné zakázky na stavební práce na 1 mil. korun bez DPH lze očekávat nárůst zadávacích řízení v podlimitním režimu o cca 11 500 zadávacích řízení ročně, tj. zhruba o 100 % oproti dosavadnímu stavu.

Závěrem mi dovoluji zdůraznit, že obsah zákonného opatření Senátu byl napříč resorty i odbornými organizacemi zabývajícími se problematikou veřejného zadávání obecně podporován, a panovala tak všeobecná shoda nad jeho správností a nutností jeho urychleného přijetí.

Rovněž lze konstatovat, že předložené zákonné opatření Senátu je podle našeho názoru v souladu s článkem 33 Ústavy, která stanoví kumulativní podmínky, jejichž splnění je nutné k možnosti zvolení tohoto výjimečného legislativního řešení.

V návrhu zákonného opatření Senátu byly uplatněny pozměňovací návrhy, které předložil výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí, výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu a také ústavněprávní výbor Senátu. Dále byly přijaty pozměňovací návrhy senátorů, mimo jiné již zmíněný pozměňovací návrh senátora Pavla Eyberta, který se týkal limitů veřejných zakázek. Byl také přijat pozměňovací návrh senátora Jaroslava Kubery na zrušení povinnosti, aby se k zadávacím podmínkám nadlimitní veřejné zakázky vyjadřoval povinně autorizovaný architekt, autorizovaný inženýr nebo autorizovaný technik. Dále pak bylo navrženo, aby byl z textu návrhu zákonného opatření Senátu vypuštěn bod číslo 4, tj. § 71 odst. 6 písm. c), který vyžadoval, aby v případě opakování zadávacího řízení, které bylo zrušeno z důvodu jedné nabídky, zadávací podmínky nového řízení nezúžily okruh možných dodavatelů. Zbývající pozměňovací návrhy byly technického charakteru a byly rovněž přijaty.

Vláda přijaté pozměňovací návrhy nerozporuje a s provedenými změnami souhlasila.

S ohledem na výše uvedené a na naléhavost situace, ve které se veřejní zadavatelé nacházejí, ať už jde o obce, města, kraje, veřejné podniky, respektive stát, a vzhledem i k, řekl bych, poměrně nedobré ekonomické situaci zejména v oblasti stavebnictví, ale i v dalších resortech, které reprezentují dodavatele veřejných zadavatelů, si vás dovoluji, vážené paní poslankyně a vážení páni poslanci, požádat o schválení předloženého zákonného opatření.

Děkuji vám za pozornost.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Děkuji, pane premiére. Poprosím pana předsedu Senátu.

**Senátor Milan Štěch:** Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, u tohoto zákonného opatření byl Senát nejvíce na pochybách, zdali je splněna podmínka neodkladnosti. Opravdu tady se vedla diskuse a názory byly rozdílné. Nakonec se Senát rozhodl, že ji shledává, a tím impulsem byla velmi výrazná stanoviska zejména představitelů měst a obcí. My jsme je s panem předsedou vlády slyšeli, když jsme se oba dva zúčastnili shromáždění, resp. valné hromady Svazu měst a obcí v Českých Budějovicích, kde představitelů měst a obcí bylo několik stovek. A dá se říct, že v každém vystoupení byl požadavek, abychom toto změnili v duchu připraveného vládního návrhu, který ovšem vzhledem k rozpuštění Poslanecké sněmovny byl ve své proceduře zastaven.

Samozřejmě že tady je to prokázání neodkladnosti skutečně pouze v té ekonomické oblasti, ale my si myslíme, že v době, kdy naše hospodářství je bohužel delší dobu v červených číslech, stavební výroba se několik let propadá velmi prudce dolů, tak že jakýkoliv impuls k nápravě a obratu je cenný. Ale tady hrozilo, že ta situace se bude ještě urychleně zhoršovat, neboť obce za nových podmínek, které stanovuje zákon 55 z roku 2012, by pravděpodobně znamenala ještě další propad.

Musím říci, že tady byl velký konsensus, ze 60 přítomných senátorů a senátorek pro tento návrh hlasovalo 57.

A úplně na závěr bych chtěl říci, že právě tady, jak říkal i pan předseda vlády, zásadně ten návrh posunuly ještě více, než vláda navrhovala, právě pozměňovací návrhy kolegů z pravého spektra. Kolega Eybert a Kubera tam zanesli zásadní posun, který je samozřejmě pro obce výhodný. Vláda to ani tak nenavrhovala. A já bych moc přál Poslanecké sněmovně do budoucího období, aby na rozdíl od minulého období dokázala, tak jako se to přece jenom daří víc v Senátu, posuzovat hlavně, jaký to je návrh, pro koho je prospěšný a pro koho není prospěšný, a aby bylo úplně jedno, jestli to dává někdo z toho nebo onoho politického spektra, ale hlavně aby to sloužilo prosperitě České republiky a občanům české země. Já vám to přeji a děkuji vám, že jste mě tady dneska vyslechli.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Děkuji i panu předsedovi Senátu. Otvírám obecnou rozpravu. Mám zde dvě přihlášky – paní poslankyně Jana Fischerová, připraví se paní poslankyně Věra Jourová.

**Poslankyně Jana Fischerová:** Pane předsedo, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, pane předsedo Senátu, pane předsedo vlády, navážu na to, co zde uvedli mí předřečníci, pamatují si dobře i ta poslední



slova, že je potřeba, aby se pracovalo racionálně. A já řeknu názor svůj, ale vlastně vyjádřím i názor poslaneckého klubu Občanské demokratické strany.

Mezi námi je celá řada ať už bývalých, současných primátorů, starostů obcí a měst. Já osobně řeknu také spíš praktické poznatky ze své minulé činnosti jako starostka 25tisícového města, kdy jsem toto zažila na vlastní kůži, protože to, co zde říkal pan premiér Rusnok, už nebudu opakovat. Číslo jsem měla také připravená stejně jako on. Jenom jak zde říkal pan předseda Senátu o tom, že Senát velice zvažoval, je-li toto opravdu nutné projednat podle článku 33 Ústavy, tak je to o tom politickém rozhodnutí, jak se Senát rozhodl. A vlastně předseda našeho poslaneckého klubu Zbyněk Stanjura se zmínil k této technické novele zákona o zadávání veřejných zakázek, že to není až tak zcela nutné, ale víme také, že každý z nás obdržel právě osobní dopis předsedy Svazu měst a obcí České republiky Dana Jiráňky, kde na nás apeloval, abychom věcně podpořili tento zákon. Sama vím, jak pro starosty, starostky také, obcí, zejména těch malých, aby měli podmínky lepší, aby nebylo tolik administrativy. A ta další opatření, která jsou právě v této technické novele, by to měla usnadnit.

Konkrétně zde také padlo vyjádření k tomu, že se k 1. 1. 2014 nestačily proškolení všechny ty osoby s tzv. zvláštní způsobilostí v rámci Ministerstva pro místní rozvoj, což je právě to neodkladné. Tomu rozumím. Ale ty další věci, které zde ještě nebyly jmenovány – šššš. Prosím, klid, mě neposlouchají.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Já jsem se již několikrát snažil bez použití mikrofonu varovat skupinu vlevo, ale nepadlo to mé varování na úrodnou půdu. Takže bohužel příště už asi budu muset jmenovat a žádat o klid. Omlouvám se, paní poslankyně.

**Poslankyně Jana Fischerová:** Pane předsedo, děkuji. Byla to smíšená skupina. Děkuji.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Sedíme podle abecedy, takže to bylo někde od B do D. (Smích v sále.)

**Poslankyně Jana Fischerová:** Děkuji. Moji sousedé tam poslouchají.

Vrátím se k tématu. Zde také ještě dnes nepadlo konkrétní upřesnění, o co Občanská demokratická strana do budoucna usiluje. A sice víme, protože je nás zde mnoho, řeknu napříč politickým spektrem, zkušených s vykonáváním samosprávy a tam dochází mnohdy k prodlužování termínů, když dojde k podání stížnosti u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. A proto řeknu a zdůrazním, že Občanská demokratická strana dlouhodobě

usiluje, aby vedle zajištění transparentnosti zadávání veřejných zakázek měl tento zákon v budoucnu zároveň lépe nastaveny podmínky, které zamezí zneužívání institutu odvolání. Víme, že mnohé ty odvoláčky tam leží dlouhou dobu. Čili chtěli bychom do budoucna také podporovat stanovení pevných lhůt u řízení u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

A na závěr – já už jsem opravdu stručná, tak řeknu, že na závěr chceme tato zákonná opatření Senátu také podpořit. Děkuji.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Děkuji, paní poslankyně. Další přihlášenou, zatím poslední v obecné rozpravě, je paní poslankyně Věra Jourová. Prosím, máte slovo.

**Poslankyně Věra Jourová:** Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi nejdřív si vychutnat tuto vznešenou chvíli, kdy mohu poprvé promluvit v dolní komoře našeho Parlamentu. (Krátká odmlka.) Už jsem si ji vychutnala, děkuji vám.

Dnes tady jednáme o zákonném opatření k veřejným zakázkám, jak tady přednesl pan ministerský předseda. Tento zákon je velevýznamný tím, že přes něj protéká ročně, nevím, jestli tady padlo číslo 300 miliard korun, a má obrovský význam pro to, zda investujeme, nebo neinvestujeme z pozice veřejného sektoru.

My jsem na klubu o tomto zákonném opatření diskutovali a já jsem jako garantka této oblasti klubu navrhla, abychom to zákonné opatření odsouhlasili, a to proto, že vidím, že tam je dáno nebezpečí prodlevy v tom smyslu, že pokud by zákonné opatření nebylo přijato, tak skutečně hrozí to, že v České republice ustane zadávání nadlimitních a významných veřejných zakázek. A samozřejmě mi leží na srdci také zásadní ohrožení čerpání evropských fondů.

Jak tady bylo řečeno, jedna ze závad, které jsme nuceni my dnes odstranit, je to, že Ministerstvo pro místní rozvoj neproškolovalo tzv. osoby se zvláštní způsobilostí, které mají asistovat při zadávání velkých zakázek, a že toto ministerstvo nevede seznam hodnotitelů. Bylo tady řečeno, že zákon, který odstraňoval tuto závadu, byl podán do Parlamentu v srpnu. Já bych si trochu štouchna do ministerstva v tom smyslu, že tam měl asi někdo dobré nervy, protože to, že ministerstvo nedostane prostředky na proškolení osob, asi muselo vědět dříve než v létě, ale asi to mohlo být řešeno dříve. V srpnu byl potom předkladatel zaskočen rozpuštěním Sněmovny a myslím, že nebyl sám.

Dále potom kromě tady toho vlastně docela problému toto zákonné opatření zvyšuje limity pro zadávání na služby a stavební zakázky na 2 až 6 milionů. Osobně i mnozí kolegové z našeho klubu to vítáme, stejně jako mnozí starostové, a Svaz měst a obcí, jak tady bylo řečeno,

protože při té extrémní složitosti, kterou sluje náš zákon o zadávání veřejných zakázek, je to zvýšení limitu naprosto správné. Myslím si, že každý z vás, kdo se nějak dostal k procesu zadávání zakázek, víte, že náš zákon skutečně tu situaci zadavatelům neulehčuje, ba bych řekla, že ji komplikuje.

To zvýšení limitů je mnohými kritizováno, že rozšiřuje korupční prostor, že vlastně pod ty limity nebudou zakázky pod takovou kontrolou. A já říkám, nechť je to tedy dáno do kombinace se zákonem o registru smluv, kde se veřejnost dozví o tom, kdo čerpá peníze z veřejné zakázky, kdo plní zakázky za veřejné peníze, a zároveň jsem přesvědčena, že ten zákon, který je plný formálních povinností, že skutečně, mám dojem, se může i minout v tom protikorupčním étosu nebo účinku, protože, prosím pěkně, nemylme se v tom, že když zadavatel musí přidat několik desítek lejster navíc a opatřit je několika desítkami razítek, že toto je ta bariéra proti korupci. Osobně jsem přesvědčena, že tady se nám zákon mine účinkem. Poměříme si prosím to – nevím, jestli to někdo změřil, jestli ten zákon skutečně brání korupci a v jaké výši, a poměříme si miliardy, o které budeme přicházet s dílem nečerpání evropských fondů právě proto, že ten zákon je složitý a v mnoha případech neprůstředný. Ráda bych viděla srovnání tato dvě čísla.

Není bez zajímavosti, že na Úřadu pro hospodářskou soutěž údajně leží stížnosti za 50 miliard korun, které by právě měly být financovány z Bruselu. Znovu říkám, poměříme si protikorupční efekt, pokud to můžeme udělat, tak ve financích, a proti tomu si vezmeme ty ztráty, ke kterým přijdeme, pokud nezměníme zákon do budoucna, protože se k nám má dostat další velká dávka financí z Bruselu.

Dovolím si ještě jednu provokativní otázku. My jsme se dostali na absolutní dno v rámci srovnání zemí EU v chybovosti a v kriminálních činech, které se dějí při čerpání fondů. Ty kriminální věci nechám stranou. Chybovost se v zásadní míře objevuje právě v procesu a výsledku zadávání veřejných zakázek. A já se ptám: Skutečně je to tak, že naši starostové, zástupci neziskovek, podnikatelé jsou neschopnější a hloupější než titíž, kteří jsou zadavateli v Maďarsku, dokonce v Rumunsku, neřkuli o dalších zemích? Myslím si, že tady bude asi chyba někde jinde. Pojdme se podívat na to, jestli nezatěžujeme naše zadavatele extrémně složitým zákonem o zadávání veřejných zakázek. Osobně jsem přesvědčena, že ano a že to musíme řešit.

Asi mnozí víte, že dnes se v rámci EU začíná projednávat nová směrnice k zadávání veřejných zakázek, říká se jí pracovně minimalistická směrnice, která zásadním způsobem ulehčuje, nebo snižuje administrativní zátěž danou na zadavatele. Já se velmi přimlouvám v momentu, kdy budeme harmonizovat a novelizovat zákon o veřejných

zakázkách pravděpodobně v tomto programovém období, abychom opět nebyli papežštější než papež a abychom vzali požadavky Bruselu jako maximální možné a nepřidávali tam další složitosti a neztěžovali to dále našim zadavatelům. Myslím si, že to tady můžeme mít na stole do dvou let od schválení té směrnice, nebo musíme to mít, abychom ji transponovali do našeho právního řádu. Velmi se přimlouvám za zjednodušení.

Závěrem, děkuji vám za pozornost. Jako poslední řečník, uznejte, že jsem to neměla úplně jednoduché, a znovu opakuji, klub ANO je připraven pro toto zákonné opatření zvednout ruku. Děkuji vám.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Poprosím pana poslance Polčáka, aby vyzdržel. Evidentně nejste poslední řečník.

Zeptám se: fakticky, nebo řádně? (Řádně.) Tak potom prosím počkejte, protože řádně je přihlášen pan poslanec Ivan Adamec, a potom eviduji vaši přihlášku. Pane poslanče Adamče, prosím, máte slovo.

**Poslanec Ivan Adamec:** Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane předsedo Senátu, vážená vládo v demisi, vážené kolegyně, vážení kolegové, já budu velmi stručný. Jsem totiž starosta už 15 let, 16. rokem pokračuji i v této situaci a musím říct jednu věc – že všechny novely zákona o zadávání veřejných zakázek byly horší stav než ten předcházející. Musím říct, že jsme začínali s takovýmto fasciklem dokumentů, tak dneska máme takovýto fascikl dokumentů. A chtěl bych říct jednu věc – že pokud nepochopíme jednu věc, pokud zadavatel, investor a dodavatel se neshodnou na tom, že se krást nemá, tak to fungovat nebude.

Říkám to proto, že jsem zažil kolem toho spoustu mýtů. Dneska jsme jako starostové postaveni do situace, kdy jsme ti korupčníci, protože nikdo si nedovolí vybrat zakázku, která je dražší než ta nejlevnější, protože platí pořád stále to české přísloví za málo peněz málo muziky. A pokud toto nechceme slyšet, tak je mi líto, protože skutečně ta zkušenost po těch posledních novelách je taková, že zakázky skutečně získávají firmy, které neodvádějí dobrou práci nebo dostávají magistráty, představitele města, do situace, kdy si s tím nevědí rady. A je to velký problém, který je potřeba řešit. Protože říkat to, že si můžeme vybrat dražší zakázku podle nějakých dalších podmínek, tak to je špatně, protože všichni se dneska bojí. Kdo vybere dražší zakázku, je označován za korupčníka, a bůh ví co z toho nemá. Vidím to tak, že je potřeba se na to podívat novým pohledem a je potřeba zbavit nálepky starostů korupčníků, protože ono to tak není. My všichni chceme, aby město za ty peníze postavilo to, co potřebuje postavit, a samozřejmě za nejnižší náklady v co nejvyšší kvalitě.

Problém ovšem je, že dneska celá Evropa je založena na dotačních

systemech, a tady já vidím ten zásadní problém, protože dotace pro mě je slovo korupce. Ať chceme, nebo nechceme, a nejsem odborník v této oblasti korupcí, kdy korupce – je potřeba si položit otázku, co to je. Ale já říkám, že když dotace není nároková, tak tady je právě ten problém, kdy nastává ta korupce, ať je to finanční korupce, sociální korupce, když někoho znáte, nebo neznáte, a tady vidím ten velký problém.

Já si myslím, že ten systém je celý špatně, ale my s tím nic neuděláme, protože žijeme v Evropě, žijeme v Evropské unii, a je to zásadní problém, se kterým se prostě musíme nějak vyrovnat, musíme to nějak vyřešit.

Na druhé straně musím říci, že pokud by ten systém měl fungovat, tak je potřeba hledat systémy, které budou takové, které snad odstraní možnost korupčního jednání. Teď nemám na mysli jenom finančního korupčního jednání, ale i sociálního. Je to velmi složité. Já osobně si s tím nevím moc rady, protože společnost od té doby, kdy známe společnost, ať je to římská společnost, řecká společnost, tak toto byl problém všech historických společností, které jsme tady v tomto světě zažili.

Já musím říci, že to, co se tady událo v tom zákonném nařízení, že to samozřejmě vítám. Na druhé straně ono opravovat špatný zákon je velmi složité a já zákon o zadávání veřejných zakázek za velmi špatný zákon považuji.

Doporučuji schválit toto zákonné nařízení, nicméně se zkusme nad tím zamyslet, abychom v tom svatém boji proti korupci nevyhlili s vaničkou i dítě. Děkuji. (Slabý potlesk.)

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Děkuji. Zatím posledním přihlášeným je pan poslanec Polčák. Prosim, máte slovo.

**Poslanec Stanislav Polčák:** Děkuji, pane předsedo. Je otázkou, jestli to tak zůstane, zdali zůstanu posledním přihlášeným. Je mi líto, že ctěná paní kolegyně Věra Jourová nebyla tou poslední. Nicméně její vystoupení se dotklo velmi ožehavého problému, a to problematiky korupce, která bezesporu bude nastolena a budeme na ni muset odpovídat, zdali zdvojnásobení limitů, o kterých se v tuto chvíli bavíme, je tedy prokorupčním krokem, to znamená jakoby cestou zpět oproti dřívějším deklarácím, anebo zdali se tedy jedná o správné opatření. Já jsem z jejího vystoupení pochopil, že toto opatření ona považuje i za věcně správné.

Já si myslím, že to má i druhé hledisko. To první, které zde řekla i ona, cesta zpět, zdali to je skutečně korupční krok, nebo ten, který může vyjít v ústrety, ale za druhé je to samozřejmě otázka i ústavnosti, protože to zde už nastolila opět ctěná paní kolegyně profesorka Válková, která na to upozornila u daňové legislativy. Já si myslím, že to platí nemlich i zde, tedy v oblasti veřejných zakázek.

Proč vláda premiéra Rusnoka navrhuje ve stavu nezbytné potřeby, jak tedy volně parafrázuji článek 33, limity 3 a 1, to znamená, za tímto si vláda stojí, a následně v Senátu souhlasí se zdvojnásobením limitů? Já bych byl rád, kdyby pan premiér ještě jednou vystoupil, pokud ho k tomu mé vystoupení vyprovokuje, aby zdůvodnil, proč vláda jednou navrhuje něco a následně asi ukáže, že se zmýlila, a navrhuje dvojnásobek. Podle mého názoru to už samo ukazuje, že hrátka s těmito limity nemůže splňovat vymezení ústavní podmínky podle článku 33.

Za druhé chci říci, že v okamžiku, kdy limity změníme, protože my jsme de facto odsouzení k tomu to zákonné opatření schválit, jestliže nechceme způsobit to, že skutečně nadlimitní řízení bude de facto sabotováno, tak chci říci, že to musíme udělat, ale s vědomím, že s těmi limity už potom tedy nemůžeme hýbat, protože představa, že za půl roku zase někdo přijde, a těch protikorupčních organizací bude celá řada, a bude hovořit a nás nutit k tomu, a umím si představit kolegy z Rekonstrukce státu, že prostě přijdou také s tímto návrhem a budou nás vyzývat, ne-li nutit k tomu, abychom limity snižovali, tak se k tomu každý bude muset postavit, a já chci říci, že nelze každý měsíc nebo co půl roku nebo co rok měnit zákonné limity, které jsou vyznačeny pro jednotlivá řízení veřejného zadávání.

S velkým sebezáporem, možná i se zavřenýma očima toto zákonné opatření podpořím, ale skutečně jsem přesvědčen, že pan premiér Rusnok nám dluží odpověď na to, proč vláda navrhovala něco, co považovala za nezbytné z hlediska článku 33 Ústavy, ale následně přistoupila na to, že to může být dokonce dvakrát víc.

Děkuji. (Potlesk některých poslanců.)

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Zeptám se pana premiéra, jestli chce vystoupit v rozpravě, nebo jestli odpověď zahrne ve svém závěrečném slově. Výborně.

Já preventivně ukončím obecnou rozpravu a otevířu rozpravu podrobnou, do které se nikdo nehlásí, tak ji také uzavírám.

Nyní je tedy prostor pro závěrečná slova. Pan předseda Senátu se vzdává slova, takže jediné závěrečné slovo bude slovo pana premiéra. Prosim.

**Předseda vlády ČR Jiří Rusnok:** Děkuji vám, vážený pane předsedo. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, možná jsem se nevyjádřil ve svém poněkud dlouhém úvodním slově úplně zřetelně, ale situace byla úplně jednoduchá. My jsme převzali novelu zákona, kterou připravila minulá vláda. Ta novela zákona vznikla zjevně proto, že si minulá vláda uvědomila neudržitelnost stavu, který z průběhu zákona, který předvídal změny k 1. 1. 2014, vyplýval. Minulá vláda se rozhodla možná v předtuše toho, že to sch-

válí a nebude potřeba, že nebude onen seznam autorizovaných osob naplňovat, a přesně tyto limity, které jsme my dali do návrhu zákonného opatření, byly v návrhu minulé vlády. My jsme na tom nezměnili ani čárku.

Jestliže v Senátu byla jednoznačná podpora napříč spektrem, a o těch počtech senátorů, kteří hlasovali pro, mluvil pan předseda Senátu, že Senát je ochoten schválit zákonné opatření jedně s těmito změnami, tak já jsem měl jedinou možnost – stáhnout to zákonné opatření a vyvolat chaos, který by nastal, protože by nebylo nic. Čili já myslím, že jsme se zachovali zcela racionálně a souhlasili jsme, přijali jsme ten návrh, který měl v Senátu jasnou většinu, zvýšit limity.

Myslím, že už to tady zaznělo. Víte, já myslím, že jestli tam bude limit 3 neb 1, tak krást se může při jednom i při druhém. Ten limit o tom, jestli se krade, nerozhoduje. Nehledejme v limitech zázračný šém, ale hledejme ho v celkové konstrukci zákona. Souhlasím, že ten vyžaduje bezesporu další opravy.

Děkuji vám za pozornost.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Děkuji panu předsedovi vlády za závěrečné slovo. Asi můžeme přistoupit k hlasování o zákonném opatření. Ještě zazvoním a pozvu sem kolegy z předsálí. Nikdo nejde. Předpokládám, že všichni ti, kteří chtějí hlasovat, už jsou zde.

Dovolím přednést návrh usnesení, který zní: "Poslanecká sněmovna schvaluje podle článku 33 odst. 5 Ústavy České republiky zákonné opatření Senátu č. 341/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 55/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů."

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s takto navrženým usnesením, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 22, přihlášeno 179 kolegyně a kolegů, pro 166, proti nebyl nikdo. Konstatuji, že zákonné opatření bylo schváleno. Končím bod číslo 20.

Přikročíme k poslednímu bodu dnešního programu, což je

## 21.

### Návrh termínu 2. schůze Poslanecké sněmovny

Vážené paní poslankyně a páni poslanci, připravovat schůze Sněmovny a navrhovat předsedovi Poslanecké sněmovny jejich termín přísluší

organizačnímu výboru. Protože tento výbor bude ustaven až na 2. schůzi Poslanecké sněmovny, navrhuji přijmout k tomuto bodu usnesení, jehož návrh máte před sebou a byl vám rozdán.

Chtěl bych upozornit, že pracovní návrh 2. schůze byl počátkem týdne předán na jednotlivé kluby. Ještě než otevřu rozpravu, tak vás prosím, a-byste si návrh vzali k ruce, a navrhuji následující změny.

První změnou by bylo na základě porady předsedů klubů, že schůze by byla zahájena ne v 9 hodin, ale v 10 hodin, tak abychom dali prostor jednotlivým poslaneckým klubům se ještě operativně sejit. Takže první změna je zahájení schůze 4. prosince v 10 hodin.

Ještě po poradě s předsedou volební komise navrhuji dva nové body, které bychom zařadili na začátek tohoto programu. To znamená, prvním bodem by byla volba místopředsedy Poslanecké sněmovny a druhým bodem by byl bod změny v orgánech Poslanecké sněmovny. Následující body se přeznačí, to znamená návrh zasedacího pořádku by byl bod číslo 3.

Chci se zeptat, zda je zde námitka z pléna proti tomu, abychom to takto upravili a takto upravený materiál hlasovali, či ne, a budeme o mých návrzích hlasovat. Vyhovuje. Není zde námitky. Výborně. Tak já přece jen otevřu rozpravu k tomuto bodu. Zeptám se, zda se někdo hlásí. Nikdo se do ní nehlásí.

Navrhuji, abychom hlasovali o usnesení ve znění, které jsem přednesl.

Zahájím hlasování. Zeptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 23. Přihlášeno je 182, pro 172, proti nikdo. Usnesení bylo přijato.

Prosím, nikam neutíkejte. Tato pozvánka vám bude rozdána přes poslanecké kluby. Já bych poprosil v této fázi pana předsedu volební komise, aby se na základě toho, že jsme doplnili bod volba místopředsedy Sněmovny, ujal své role a vyhlásil příslušné lhůty. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

**Poslanec Martin Kolovratník:** Děkuji a dobrý večer dnes už naposledy na tomto místě.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, připomenu, že volební komise, o tom jsme vás již informovali, stanovila lhůtu pro podávání návrhů na členy výborů, platí tedy pondělí 2. prosince do 18 hodin, a na základě předchozího hlasování a úpravy programu 2. schůze platí stejná lhůta pro podávání návrhů na druhou volbu místopředsedy. Ještě jednou to zopakuj: Stejná lhůta platí pro podávání návrhů na kandidáty na druhou volbu

místopředsedy, tedy ono jedno místo, které jsme zatím neobsadili. Poprosím, abyste ty návrhy dodali opět do sekretariátu volební komise, místnosti 209A zde ve Sněmovní ulici, do 2. prosince do 18 hodin. Děkuji.

**Předseda PSP Jan Hamáček:** Také děkuji. Konstatuji, že jsme projednali všechny body této schůze. Tím pádem končím bod 21, končím i tuto schůzi. Přeji vám příjemný zbytek večera a upozorňuji, že v předsálí u prezence jsou připraveny vaše poslanecké průkazy tak, abyste si je mohli vy-zvednout. Ti z vás, kteří chtějí poslanecký průkaz, tak prosím u prezence.

Děkuji za spolupráci a brzy na shledanou.

(Schůze skončila ve 22.23 hodin.)



